

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCI?

Catalunya Cristiana

"... ciència sense
consciència no és
més que ruïna de l'à-
nima i que tot el que
és científicament
possible no és mo-
ralment acceptable".

Joan Pau II

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any VI N.º 292

Setmana del 28 d'abril al 4 de maig del 1985

50 Ptes.

AFINANT

La vocació cristiana de Catalunya

Pel mes d'abril, entre sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat, el calendari evoca "velis nolis" les arrels cristianes de Catalunya. Per alguns és una ocasió per renovar la professió de la nostra fe bimil·lenària, d'altres fan com si ho ignoressin i, captenint-se així, sense adonar-se'n, no fan sinó empobrir la història de la nació que malden per consolidar; la majoria —¿qui l'ha comptada? Diguem la massa— compra una rosa i canta el Virolai i es pregunta si "ara ja no se li ha de posar Jordi o Montserrat" a l'hereu o la pubilla que ha de néixer...

Ser cristià, tant per cada individu com pels pobres, és una vocació. És una elecció feta sobiranament i misteriosament per Déu. I la resposta, sempre curta, a aquesta crida és encara també una gràcia.

El Senyor elegí Catalunya des dels temps apostòlics per fer-ne un poble cristià; des de la muntanya santa de Montserrat —Montsió i Gòlgota— la confia a Maria i li vessa el seu Esperit; la senyà amb la creu de sant Jordi perquè combatés amb coratge el noble combat de la fe.

Renovem avui, des d'aquestes pàgines, el nostre "sí", humil i confiat, a aquesta crida. "Salveu Senyor el vostre poble i beneïu la vostra heretat".

Joan E. Jarque i Jutglar

SUMARI

Joan Pau II invita
els catòlics italians
a la unió.

6

"Pius XII" de Tremp:
25 anys als serveis
de l'ensenyança al
Pallars.

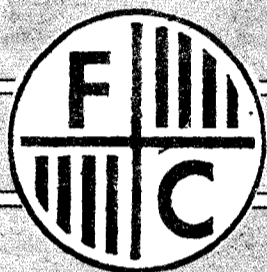
9

Desapareix "Amics
del Catecisme".

12

Actius preparatius del seu II Congrés

UN PRIMER DE MAIG

SOTA EL
SIGNE DE
LA F.C.C.

BARCELONA. — Aquestes darreres setmanes el Congrés ha celebrat sessions de treball amb l'exposició del text de les ponències que ha estat sotmeses a vives discussions, abans de passar a l'elaboració de les conclusions que han de ser elevades al ple del primer de maig a celebrar al Seminari de Barcelona.

La primera ponència va examinar exhaustivament la missió encomanada a la persona humana de col·laboració a l'expansió i perfeccionament de l'obra de la Creació. En la segona ponència es va posar en relleu el deure en els temps moderns, de la presència del laic cristià en el món, en la seva missió alliberadora de les persones i dels pobles.

La sessió de treball a Girona. Va consistir en l'exàmen del contingut actual de la publicació Radar, òrgan general de la Federació, i dels suggeriments per la seva funció encaminada a fer-se ressò de les aspiracions i preocupacions del poble català en tots els aspectes de la seva vida col·lectiva. Amb aquesta finalitat es va proposar establir corresponsals de la publicació a totes les poblacions de Catalunya.

La darrera sessió a Cornellà va versar sobre el finançament de l'organització general que cada vegada necessita més medis materials per potenciar la seva difusió arreu. No obstant sempre queda vigent la solució millor per la captació de nous associats.

La sessió plenària del primer de maig promet ser un èxit d'aportacions al debat i de contingent de persones vingudes del Barcelonès, Vallès Occidental, de l'Anoia, del Bages, de Girona, de Lleida i de Tarragona que ja han anunciat llur participació i en general de la majoria de les comarques catalanes.

La rocosa singularidad de la muntanya, la imatge de la "Moreneta", les tradicions i l'estima, populars que l'embolcallen són signes inequívocs de la identitat del nostre poble, i crida permanent a que la fe sigui el valor essencial que doni esperança de futur a totes les històries personals i a totes les empreses col·lectives.

MONTSERRAT, CASA

PAIRAL DE

TOTS ELS CATALANS

El Papa fa una crida per a les
vocacions sacerdotals

"JOVES: CRIST

US ESTIMA"

ROMA. — En ocasió de celebrar-se aquest diumenge la XXIII Jornada Mundial per a les Vocacions, el papa Joan Pau II, ha adreçat un missatge dirigit a l'Església Universal en el qual reclama la necessitat de configurar un estat general de coses que possibilitin i facin viable les vocacions.

En el seu missatge el Papa es dirigeix especialment als joves. "Joves, Crist us estima", els diu. I segueix: "Heus ací la joiosa notícia que no pot fer altrament que omplir-vos d'estupor. El meu missatge per a tots vosaltres no pot ser diferent del que us adreça l'Evangeli. Crist té per vosaltres, els joves, un amor de predilecció i us crida a aquest amor."

Demà farà bo

M'ho garanteix el **PEP**, el Pla d'Estalvi per a Previsió de la Caixa d'Estalvis de Sabadell. Un Pla que permet esperar la jubilació amb plena confiança, sense problemes de diners.

Què és el **PEP** Pla d'Estalvi per a Previsió?

És un Pla que permet la constitució d'un capital, mitjançant la imposició periòdica de quotes durant un determinat període d'anys en una llibreta d'Estalvis especial.

Un Pla molt interessant

Perquè els meus diners obtenen, per a 1985, una rendibilitat del 12% i, per a anys successius, un tipus d'interès superior a la taxa mitjana d'Estalvi a Termini que la Caixa d'Estalvis de Sabadell tingui informada al Banc d'Espanya.

Un Pla flexible

Perquè permet escollir la quota, el termini de temps*, ingressar quotes extraordinàries, acomodar les quotes cada any d'acord amb l'IPC per lluitar contra la inflació, obtenir crèdits automàtics i reintegraments anticipats i, en general, constituir un Pla especial a la mida de cada persona.

*Des de 5.000,— Ptes. al mes i 5 anys de termini.

Un Pla amb ajornament fiscal

Perquè, en abonar-se els interessos al venciment del Pla, la liquidació dels impostos corresponents es fa al final, no pagant retencions ni declarant interessos mentre es fan imposicions.

Un Pla amb premi

Perquè, per a 1985, en subscriure un Pla d'Estalvi per a Previsió indexat, s'obté al final del Pla un Premi d'assoliment extra que pot arribar a 10.000.000 de pessetes, depenent de la taxa d'inflació i la durada del Pla.

Un Pla que permet obtenir molt començant amb poc

Amb una quota de 10.000 pessetes al mes, per exemple, indexada segons la inflació, s'obtenen* els següents capitals:

Capital final	20 anys	25 anys	30 anys	35 anys
	17.468.000	36.386.000	72.759.000	141.713.000

*Amb el supòsit d'una taxa mitjana d'inflació del 9% i d'una rendibilitat mitjana anual del 12%.

L'import final i previ a la retenció d'impostos, inclou el premi d'assoliment.

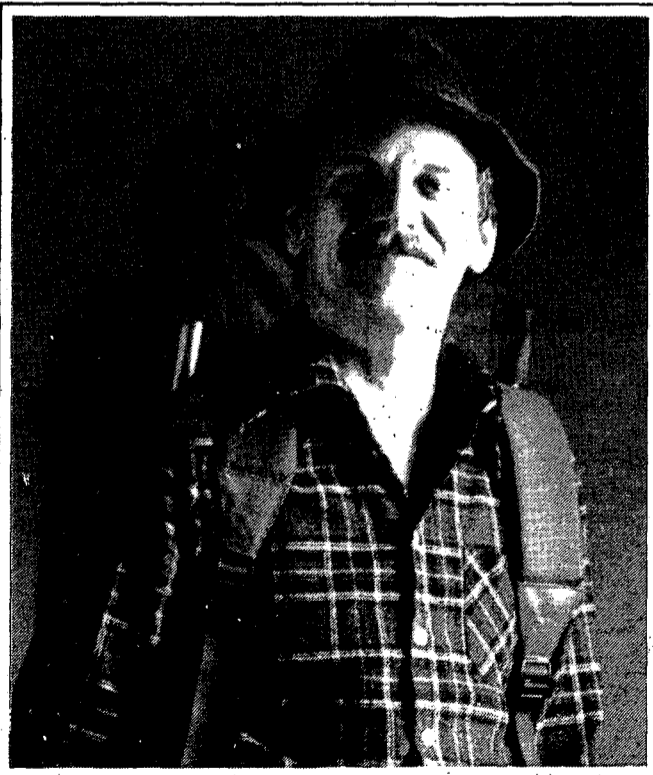
Un Pla amb opció a assegurança col·lectiva

Perquè, al moment de contractar el Pla, es pot acollir, per una mòdica prima, a una assegurança col·lectiva contractada amb la "Mutua de Seguros de Sabadell", de les quotes pendents.

Un Pla per consultar personalment

Perquè val la pena posar-se en contacte amb qualsevol oficina de la Caixa d'Estalvis de Sabadell i confeccionar el Pla d'Estalvi per a Previsió especial per a cada persona. I perquè ara és un bon moment per pensar en el futur.

Pla reconvertible segons les condicions generals del contracte.

PEP Pla d'Estalvi per a Previsió

Per fer front a la jubilació

CAIXA DE SABADELL

EDITORIAL

Un missatge pasqual valent

Encara en ple temps pasqual s'escau de comentar el missatge que, com cada any, el diumenge de Pasqua el Papa adreça a tot el món. Els mitjans de difusió no se n'han fet gaire ressò i, nosaltres mateixos submergits per tantes notícies i documents ens hem limitat a una breu referència. Tanmateix és un missatge que ha cridat força l'atenció entre els corresponents de la premsa mundial a Roma pel seu to insòlit i gairebé podríem dir per la duresa de certes frases i expressions.

Sorprèn que el dia de Pasqua, festa de la Resurrecció, Joan Pau II hagi centrat el seu missatge sobre la mort, la tomba i les tombes. No tan sorprenent, però, quan s'entén la intenció del Papa que, precisament en el dia en què els cristians celebrem la victòria de l'autor de la Vida, ha volgut pledejar en favor de totes les víctimes, de tots els perseguïts, de tots els que han mort en l'opressió i, encara avui, moren víctimes de l'odi, de la guerra i de la violència.

Cal dir també que el missatge està ple d'esperança. Una esperança, però, presentada realment com la virtut cristiana que pot arribar a graus incomprendibles per a la raó, i les raons, humanes. Car tenint davant dels ulls, sense fer-se cap il·lusió, la situació dramàtica del nostre planeta, el Papa no deixa d'esguardar aquell que ha dit "per què cerqueu el vivent enmig dels morts? No és aquí, ha ressuscitat", i espera que aquest sigui el capteniment de tots els cristians a l'hora actual.

Joan Pau II ha proclamat, aquest diumenge de Pasqua, que és justament aquest "Jesucrist crucificat i ressuscitat anunciat per tots els camins de la història de la humanitat i de les nacions" aquell que, mitjançant l'Església, defensa els drets fonamentals dels homes i dels pobles. El Papa s'ha referit a Pius XII que condemnà enèrgicament la segona guerra mundial afirmant amb coratge que "fou desencadenada per una insensata ideologia imperialista", i a Joan XXIII estigmatitzant les primeres explosions nuclears en la seva encíclica "Pacem in terris", i a Pau VI davant l'ONU, i el seu propi discurs a la mateixa gran assemblea el 1979, "mai més la guerra", defensant la causa de la pau. I es pregunta si es pot afirmar que la pau estigui realment assegurada.

El mateix, a manera de resposta, diu que "li dol haver de constatar que encara hi ha massa indrets sobre el mapa del món" en els quals els homes sofreixen i les nacions són destruïdes, i fa una enèrgica requisitoria contra la violació dels drets de l'home, contra la tortura, els camps de confinament o de treball inhumà, contra "les ideologies que inculquen l'odi, la violència, la dominació per la força, que no paren d'enganyar o d'intoxicar els pobles, contra la cursa d'armaments que augmenta fora mesura l'amenaça d'una destrucció total" i finalment contra totes les guerres per oblidades que siguin o per petites que puguin semblar.

Després Joan Pau II s'adreça a la consciència de la humanitat recordant-li "els milions d'infants, d'homes i dones que moren a causa de la fam, de la sequera o de la malnutrició, així com les nacions que esperen que llurs drets sobirans siguin reconeguts, ja sigui perquè mai no els han estat atorgats, ja sigui perquè els han perdut".

Finalment el Papa, tot evocant "la meravellosa experiència" que va viure el diumenge dels Rams amb els 300.000 joves aplegats a Roma per pregar amb ell, senyala que l'Església viu del missatge de pau que ens ve de Jesucrist i que ella s'adreça principalment als joves, en aquest any internacional de la joventut, a fi que "la pau i els joves caminin plegats" —feliç expressió encunyada per aquest Papa poeta—, però que cal que "els joves es recordin sempre que, per assolir que neixin noves estructures, inspirades en la veritat, la solidaritat i la pau, primer s'han de canviar els cors. La pau neix del cor de l'home, però també és en el cor de l'home que hi mor". I ha acabat amb una sorpresa: la creació d'una diada internacional de la joventut, cada any el diumenge de Rams, convidant-los, com enguany, a aplegar-se amb ell a Roma.

Veritablement, es tracta d'un missatge important i dens que seria bo que les comunitats cristianes, i en primer lloc els grups de joves, estudiessin a fons i en fessin llur programa.

Pacificació del sexe

El vanguardisme intel·lectual és un fenomen cíclic que se sol caracteritzar per la negació de les normes tradicionals, l'estil liberal de la vida i la proclivitat al desenfrenament sexual. Aquestes són les notes que li atribueix Plató —segle IV abans de Crist— en un dels seus famosos diàlegs (el de "Fedre"). Resulta obvi que continuïn essent prou actuals. Nihil novum sub sole. Tanmateix, continuen aflorant moviments d'avantguarda que reivindiquen una originalitat condemnada a ser efímera en poc temps.

Llegint atentament l'esmentat diàleg de Plató s'observa que el programa d'alliberament sexual que ofereixen els intel·lectuals de l'època del jove Fedre i que encén el seu entusiasme no és gaire diferent del que ens oferiren els herois de la contracultura dels anys seixanta.

Sense ser iguals, aquests vanguardismes cíclics tenen almenys una constant comuna: recel enfront la virtut. Potser perquè en tots els temps els qui s'irroguen l'administració de la virtut tendeixen en convertir-la en quelcom antipàtic. Fins l'extrem que avui, dir d'una dona que és virtuosa no es considera un elogi. Les dones, en notable majoria, desitgen ser estimades per la seva intel·ligència, la seva bellesa, el seu estil, la seva cultura, la seva dentadura, el seu saber comportar-se, el seu domini d'idiomes, el seu component sexual, el seu perímetre pectoral, la seva professionalitat, i només es resignen a ser virtuoses quan els manca tot això. I dels homes no cal dir. Els únics que admeten el qualificatiu sense detriment, són els instrumentistes virtuoses del violí, del piano, etc. No en va. Paul Valéry pontificà fa mig segle: "La paraula virtut ha mort. Només es troba únicament en el catecisme, els sainets, el diccionari i l'opereta".

Per si fos poc, i per simplificació del llenguatge, la virtut s'identifica amb la religió, com si les virtuts haguessin de ser necessàriament cristianes. Convé desfer l'equivoc per a no homologar el recel a la virtut amb el recel a la reli-

gió. Cal considerar que les denominades virtuts morals o cardinals —prudència, justícia, fortalesa i templança— no són invenció del cristianisme, sinó exigències de la naturalesa humana. Es pot no ser cristià, però no es pot, sense greu risc personal, ser imprudent, injust, temerari o desenfrenat.

Els grecs foren els primers que estudiaren filosòficament la virtut i Aristòtil el qui la qualificà de costum necessari per a que l'home es realitzi com a criatura racional.

El cas és que ara els que ens governen, que porten el seu origen en els abans esmentats moviments avantguardistes dels anys seixanta, pretenen ser honrats sense necessitat de ser virtuoses. Avui imposen les modes els qui poden imposar-les, i una d'elles és de gran exigència en ordre a l'honoradesa com equivalent a pulquerrim comportament en matèries econòmiques i, en compensació, gran placiditat i tolerància en les altres virtuts, sobretot en aquelles que no tinguin immediata i visible projecció social. Entre aquestes últimes destaquen les referents al sexe, respecte al qual existeix un marcat interès intel·lectual en domesticar-lo, civilitzar-lo i, en definitiva, desdramatitzar-lo.

Aquest procés educatiu és interromput freqüentment per tenebroses notícies com per exemple: una dona a Pozo Hondo, Albacete, ganivet en mà, agredeix en els seus atributs masculins a un jove que d'alguna manera pretenia aprofitar-se d'ella; un torrejador és processat per un presumpte homicidi passional frustrat. Són notícies terribles, però coherents amb el que és la vida i allò que el sexe comporta: frenesí. Aquesta última expressió, poc corrent actualment, no gosaria usar-la sinó la prenguéssim d'un autor tan prudent com Frank J. Sheed, pensador anglès, cristià, que en la seva obra "Theology and Sanity" adverteix que qualsevol aproximació a tan delicada matèria ha de fer-se sense oblidar que el sexe és frenesí. La paraula anglesa que empra és "frenzy", i

la seva traducció exacta "delirious fury", deliri furiós, que en el marc que li correspon en els plans de la creació es rabeja pels canals de l'amor, per convertir-se en manantial de goig i de vida.

Els que pretenen imposar modes civilitzades, insisteixo, volen apavaigar el sexe, i per això mostren una gran tolerància respecte al seu ús. En els mitjans de comunicació que dominen —entre els quals hi ha la televisió estatal— proliferen, per exemple, les entrevistes a persones i personatges de confosa situació emocional —transvestits, invertits, bisexuals, divorciats...—, que procuren donar a les seves respostes un aire plàcid, com si estessin convençuts, i ens volguessin convèncer als altres, que no existeix cap problema en ser pare de fills de distinta mare, marit de diferents dones i fins i tot marit d'altres marits. En definitiva, la neutralitat sexual.

A les no acomplertes premonicions d'Orwell, "1984", es parla del sexe neutre. "The thing in itself", la cosa en si mateixa, de manera que el sexe admeti distintes lectures, la majoria d'elles dissociades de l'amor.

El cert és que Sòcrates, que sembla escoltar amb admiració el programa d'alliberament sexual que li proposa Fedre, acaba fent-li un sermó d'encuny integrista, en el qual compara l'alliberat amb l'esclau academat al rem, enfront l'home veritablement lliure, que és aquell que sap encaminar el sexe pels camins de l'amor. ¿Integrisme o sentit comú?

En aquesta confosa politització de conceptes en la qual ens movem es té la impressió que la virtut és un anacrònic atribut de la dreta i l'honoradesa —durant més de cent anys— de l'esquerra. La realitat és que les simplificacions polítiques no podran alterar la complexitat frenètica de les relacions entre els homes i les dones.

Donem-ne gràcies a Déu.

José Luis Olaizola
(De "YA")

Catalunya
Cristiana

Difusió
controlada
per O.J.D.

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetes.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

Denúncia

Ja fa temps, i últimament més encara, la televisió en els tres canals —i també la ràdio— donen programes molt carregats de sexe, erotisme, divorci, avortament, robatoris, crims, etc. I no tan sols a les hores tardanes que és quan se suposa que els infants son a dormir. Procuren donar aquests espais i programes com a normals.

Em dol sobretot els programes en què els seus presentadors demanen opinions i respostes a certs senyors i senyorettes que podrien fer un gran bé si estiguessin formats religiosament, cosa que pel que es veu no és així: demostren una formació moral i religiosa molt migrada, per no dir nul·la.

Això em fa recordar la faula d'un barquer de riu que passava vianants d'una banda a l'altra (on no hi havia pont). I un dia, en passar un erudit i orgullós professor, aquest va preguntar-li; sap àlgebra?, trigonometria?, o història? Física o química?... —No, senyor... li contestava humilment. He hagut de treballar des de molt jove. De sobte va venir un fort corrent de l'aigüa i llavors s'atreví a dir-li el barquer; —Senyor, perdoni'm, però —vostè sap nedar?

—No, li contestà malhumorat el savi. —Doncs això és el que més li convindria de saber ara. Es volcà la barqueta i només se salvà el barquer que sabia molt poques coses, però sabia nedar. L'afer més important és asso-

lir la vida eterna. Saben nedar aquells senyor i senyorettes per aconseguir la seva salvació?

Antoni Ferrer i Viñals

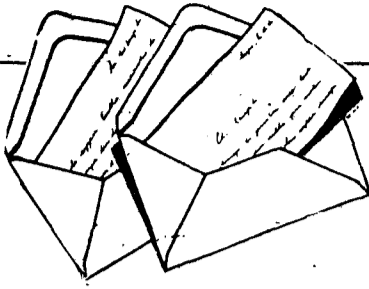
☆☆☆

Pere Claver, personatge universal

El darrer capítol del llibre "Ser catalán, ¿qué es eso?", escrit per Josep M. Puigjaner i la seva muller Adrianna López, presenta quinze personatges catalans de relleu universal. Entr els quinze, Pere Claver.

Això m'ha recordat —fa molts anys— un frare llec de la Cova de Manresa, que ens digué als verdunins que la visitàvem, que: "si la tasca de Pere Claver l'hagués feta un laic, tindria el nom en un carrer de les principals ciutats del món."

Ara els aires socials, bufen dia a dia a favor de l'obra de Claver, i cada vegada es valora més la seva heroica entrega als altres, aquells altres de color negre que eren mercadejats en una època, considerats i tractats pels blancs com a bèsties de treball. El seu nom, sinònim de caritat, és avui reconegut universalment. I ens n'alegrem, no tan sols per ser de casa nostra, sinó també pel fet de donar compliment just —encara que a la distància de quatre-cents anys—, a un home tant menystingut pels blancs del seu temps.

Claver, no va ser ni escriptor, ni pintor, ni músic i menys encara va carregar-se amb distincions honorífiques. D'ell sols en resta una carta escrita en català; adreçada al seu pare i familiars que estava a Mallorca, i el títol que va consignar-se —aquesta vegada en llatí en pronunciar els últims vots— de: **Jo Pere Claver esclau dels esclaus per sempre.**

Quan a Roma el gener de 1888 els sis o set verdunins que assistien a la canonització de Pere Claver, el Sant Pere Lleó XIII, que ja havia dit d'ell que: "La vida que més l'havia impressionat després de la de Crist, era la de Sant Pere Claver", digué als de Verdú: "Retorneu al vostre poble i digueu als vostres convilatans, que teniu un GRAN SANT."

Ramon Boleda Cases

☆☆☆

Les causes per haver fundat "Catalunya Cristiana"

Sóc un estudiant de C.O.U. i

estic fent un estudi sobre la Catalunya actual. Per això m'agradaria incloure-hi el diari "Catalunya Cristiana". Desitjaria rebre el número 1, i si no és possible perquè el teniu exhaurit, podeu enviar-me qualsevol número. També m'agradaria saber les causes que els van portar a fer aquest diari religiós, l'únic amb tanta importància a tot l'Estat espanyol.

Andreu Saumell i Lladó

N. de la R. — Cal puntualitzar que "Catalunya Cristiana" no és un diari, sinó un setmanari. A nivell de l'Estat Espanyol hi ha molts altres setmanaris d'informació i cultura cristiana, com és ara, "Vida Nueva", "Familia Cristiana", "El Mensajero", "Ecclesia", etc. El que potser és original i únic de "Catalunya Cristiana" és que essent un setmanari és presentat en forma i mida de diari. Les causes que ens mouren a llançar el nostre setmanari foren moltes, entre altres perquè a Catalunya no n'hi havia cap; també perquè els cristians disposessin un òrgan d'informació i cultura religiosa obert a tot el país i amb uns criteris orientadors i encoratjadors.

☆☆☆

L'article 15 i el fill

En refereixo a l'espai televisiu

del diumenge dia 14, a les dues, en un debat sobre l'avortament.

Alhora que a vostè, em dirigeixo als senyors Anna Balletbó, Albert Alay i J. Solé Tura, que representaven una posició i també als Srs. Pujol i Xicoy que representaven la posició oposada.

L'aspecte admès per tots cinc com a prioritari, ha estat el de l'article 15 de la Constitució en parlar del dret de tothom ("todos") a la vida. Comprèn aquest dret sols els qui vivim sense incloure els qui han de néixer encara? El ésser intrauterí, es pot considerar persona, com som persones tots els nascuts? Jo que sóc contrari a l'avortament volgut o lliure, m'inclino per la tesi defensada pels tres senyors esmentats en primer lloc, ja que el "nasciturus" no és persona perquè li manca la racionalitat, la llibertat, la responsabilitat...

Però és individu i individu humà, car la mare és humana. I aquest individu humà, que és de la mare, no és la mare sinó que és fill de la mare. De persona en serà més endavant.

I entès així, com a individu, com a fill, sí que ha de quedar inclòs, comprès en el tots ("todos") de la Constitució.

Si es prova que no és individu, que no és fill, jo m'apunto a la tesi dels tres senyors anomenats en primer lloc.

E. Torrente Viver

Delegació Diocesana de Missions de Barcelona

"ELS SEMINARISTES DELS PAÏSOS DE MISSIÓ TAMBÉ SÓN SEMINARISTES NOSTRES"

—Gràcies a les Obres Missionals Pontífiques, a les Esglésies de Missions són nadius del propi país:

500	Bisbes
15.000	Sacerdots
52.681	Seminaristes

—Als seminaris de Missions, aquest darrer any, s'hi han preparat:

40.066	Seminaristes menors
12.615	Seminaristes majors

—Han rebut de les Obres Missionals Pontífiques: 24.969.490 dòlars que és l'equivalent de 473,98 dòlars per seminarista. Aquesta quantitat s'uneix a la generosa aportació d'aquelles mateixes Esglésies missioneres.

—L'Església i el Sant Pare us paren la mà per poder seguir mantenint i millorant aquests seminaris que són el gran fruit i la gran esperança de les Missions.

—Una bona manera de respondre a aquesta crida missionera, pot ser ajudar a la formació i als estudis dels seminaristes.

BECA (per 6 anys d'estudis superiors)	300.000 ptes.
MITJA BECA	150.000 ptes.
BOSSA D'ESTUDIS (per a un curs)	50.000 ptes.

—Podeu fer arribar els vostres donatius a la DELEGACIÓ DIOCESANA DE MISSIONS, C/ del Bisbe Irurita, 5 - 08002 - BARCELONA.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

"Per ací seguim rebent C.C. amb força puntualitat. Ens omple de joia tenir notícies fresques de casa. Gràcies per tot el vostre treball en aquest apostolat."

Loum-Ville. Camerú

"Endavant en la vostra tasca! Gràcies per la normalitat i puntualitat amb que envieu C.C."

Llama (Via Chiclayo). Perú

"Estem lluitant amb els pobres i pels pobres, contra la desnutrició infantil i contra tota classe de misèries. Rebem C.C. Moltes gràcies!"

Santa Rosa. La Pampa. Argentina.

"Ja fa temps rebo C.C. Vull dir-vos "GRÀCIES" de tot cor. M'ajuda molt."

AIGUÀ - Uruguai

400 MISSIONERS REBEN EL NOSTRE SETMANARI "CATALUNYA CRISTIANA",

gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

A causa de diverses circumstàncies, al llarg d'aquests sis anys, alguns s'han quedat sense padri o padrina.

Cada setmana en publicarem una relació, esperant que altres persones faran el possible per a no deixar "orfes" de CATALUNYA CRISTIANA, a aquests germans i germanes nostres.

MISSIONERS SENSE PADRI

RAMON VICENÇ
CATHOLIC MISSION MULERA
P.O. Box 71
KASULU
Tanzània 8.500 Ptes.

IGNASI MARIA ANZIZU
KYABE
B.P. 1426
Diocese de Sarh
BANGUI
República Centre-africana 8.500 Ptes.

JOSEP COVES I SANCHEZ
B.P. 2097
LUBUMBASHI (Shaba)
Zaire 8.500 Ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms

Domicili Tel.

Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner

(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

taló que adjunto

gir postal

domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació:

Banc/Caixa

Sucursal n.º

N.º compte corrent

Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona - Tel. 215 27 39

Catalunya

Augmenten les visites turístiques a Poblet

Durant l'any 1984, visitaren 8.292 persones més que l'any anterior el monestir de Poblet. Això significa que foren en total 118.216 els visitants que rebé el ceboni. Cal destacar que un nombre molt important, i que creix cada any, correspon a escoles i estudiants.

L'històric sindicat "Ràdium" s'adhereix a la Confederació Sindical de Catalunya

Els sindicats catalans Ràdium, de tècnics tèxtils, i Sico (Sindicat Independent de la Comarca d'Osona) han decidit adherir-se a la Confederació Sindical dels Treballadors de Catalunya (CSTC). L'adhesió se signarà oficialment en un míting que es farà l'1 de maig i té com a objectiu l'enfortiment d'aquesta opció sindical, com a "sindicat català,

independent i de classe, que vol plantejar seriosament respostes a les actuals ofensives de la gran patronal i del mateix govern contra els treballadors", segons una nota feta pública pels representants d'aquest sindicat.

Pel que fa als sindicats que s'integren ara al CSTC, cal destacar que el Ràdium és un dels sindicats històrics catalans més importants en el sector tèxtil que va tenir molta força abans de la guerra.

Pel que fa al Sindicat Independent de la Comarca d'Osona, va sorgir l'any 1982 "per la voluntat d'uns treballadors de tenir un sindicat independent".

Espanya

Fins ara només cent funcionaris han deixat la segona ocupació

MADRID.— Quan només manca cinc dies perquè finalitzi el termini per optar per un sol treball dins de l'Administració, únicament cent funcio-

naris han renunciat a una d'aquestes ocupacions. Segons ha declarat Javier Valero, director general de la Inspecció de Serveis de l'Administració, aquestes cent declaracions haurien de convertir-se en deu mil abans del dia 24 d'abril en aplicació de la Llei d'incompatibilitats.

Món

Els funcionaris parlaran l'idioma dels alsacians

El president del Consell General (equivalent a la Diputació provincial) de l'Alt-Rhin, Henri Goetschy, ha disposat que tots els funcionaris departamentals tinguin l'obligació de parlar l'alemany en la seva versió dialectal alsaciana amb els ciutadans que així ho desitgin i així millorar les relacions amb el públic.

Com a conseqüència d'això els funcionaris francòfons estan obligats a seguir cursos de dues hores i mitja setmanals. I a més a més han d'aprendre de memòria un petit llibre blau en el qual es troben agrupades les principals frases usuales.

ARA MATEIX

El Montserrat del Cor

Hi ha el Montserrat litúrgic: tota l'església catalana s'hi emmiralla... Més endins encara, hi ha el Montserrat monacal, contemplatiu i silenciós, potser una mica ignorat... I el Montserrat savi, el de tantes publicacions i, sobretot, el de la Bíblia... Hi ha el Montserrat que esdevé consciència i refugi en les hores de tribulació col·lectiva... I el Montserrat gresol de tantes iniciatives...

Però tot això no seria gran cosa sense el Montserrat del cor, és a dir, el de la Moreneta i el seu encís. El Montserrat del cor trenca els cercles litúrgics, i els bíblics, i els dels iniciats de tota mena... Atreu la gentada que no para de pujar-hi i d'encendre-hi llànties i de complir-hi promeses. És el que senten els taxistes que porten una imatge de la Moreneta al cotxe, i tantes famílies que la posen a casa seva. El Montserrat del cor és un dels símbols catalans que més planerament assumeixen molts que han vingut de fora. Retroben en la Mare de Déu de Montserrat —estrella d'Orient, va escriure mossèn Cinto— la plàsticitat dels seus orígens cristians i marians, el tornaveu de les seves verges i les seves romeries. Per això Montserrat és per als cristians de Catalunya, alhora i paradoxalment, el monestir per excel·lència i la rambla on tothom, un dia o altre, s'hi troba...

Vegeu què m'explicava, fa un quant temps, un bon home, cristià de pràctica religiosa espaiada.

"Per l'aniversari del meu casament, vam decidir amb la meua dona d'anar a Montserrat i portar un ram de flors a la Moreneta. Mé'n vaig anar a la Rambla

de les Flors i li vaig dir a una florista: faci'm un ram ben bonic, que és per a una senyora molt important.

—I quina senyora és aquesta?, va fer-me ella.

—Una que vostè també la coneix: la Moreneta de Montserrat.

Aleshores va fer-me el ram, sense dir res. En acabat, en va fer un altre de molt exquisit i va dir-me:

—Si no li sap greu, porti també aquest a la Moreneta, de part meua."

Hi ha qui d'això en diu, una mica matusserament, fe sociològica... En tot cas, que Déu ens la conservi!

Convé recordar, de tant en tant, aquestes coses senzilles que són part del nostre teixit popular. Potser perquè el país no és gaire gran, a vegades tendim a reduir-lo més del compte. He sentit dir, alguna vegada, que no hi ha pobres catalans... que aquest és un país de burgesos... De manera semblant, d'altres es despengen, tot d'un plegat, amb no sé quines històries de la modernitat, la desmitificació i la interiorització... Aleshores ve que el Barça guanya la Lliga i la gent fa coses tan modernes, desmitificades i interioritzades com aquestes de sortir al carrer i cridar "Urruti t'estimo"...

És al servei d'aquest poble, força desparat —com ovelles sense pastor— que s'orienta en principi la nostra pastoral. I en ella té un lloc important el Montserrat del cor, que mai no hauríem de cohibir, sinó tot el contrari, fer-ne un caminet d'evangelització.

J. Carrera Planas

Joan Pau II a l'Assemblea general de l'Església Italiana reunida a Loreto

Aprendre a entendre's en el si de l'Església

A la ciutat de Loreto, un dels centres marians més famosos del món amb el seu santuari de la Santa Casa de Natzaret, el papa Joan Pau II invità el passat dia 11 d'abril els catòlics italians a reconciliar-se i arribar a la unitat que és indispensable pel testimoni de l'Església en el món.

Joan Pau II formulà la seva crida, que val per a altres països, davant dels més de dos mil delegats (197 bisbes, 487 sacerdots, 7 diaques, 59 religiosos, 166 monges i 1.105 laics, dels quals 747 eren homes i 358 dones) que, en representació de totes les diòcesis italianes, participaren en una assemblea de l'Església d'Itàlia sobre el tema "Reconciliació cristiana i comunitat dels homes". Una reunió similar ja s'havia celebrat el 1976 amb el tema "Evangelització i promoció humana" a Roma, i tot plegat ens recorda la famosa "assemblea conjunta" de fa quinze anys a Madrid. Es tracta d'un veritable "examen de consciència" de l'Església italiana, als vint anys del Concili Vaticà II, amb la finalitat de definir fites pastorals per als anys vinents.

La reconciliació dins la mateixa Església

La reconciliació, ha afirmat el Papa en el seu discurs, interromput amb freqüència pels aplaudiments dels presents en el palau d'esports local, és necessària "dins de la mateixa Església, perquè ens empenyi a la reconciliació en l'àmbit ecumènic i projectar-nos, amb impuls missioner, vers la reconciliació del món".

Després de recordar com el Concili Vaticà II havia destacat la necessitat que cada cristià s'esforcí a viure el seu compromís al servei de l'Evangelí "amb plena sintonia amb l'Església", Joan Pau II ha afirmat que "el Concili no ha d'interpretar-se en funció de punts de vista particulars o d'opcions personals".

Un resultat d'aquesta assemblea, precisà el Sant Pare, hauria de ser "una renovada consciència de l'Església", mercès a la qual, en el marc de la "col·laboració a la única missió, tots aprenquin a entendre's i estimar-se fraternalment", i això a fi que "l'Església s'edifiqui sobre la base de l'aportació de cada u".

Davant del procés de secularització

El Papa recordà que "tota la història i la cultura d'Itàlia són plenes de cristianisme i íntimament vinculades al camí de l'Església des dels temps apostòlics", per afegir a continuació que, "tanmateix, ja en el passat, tensions i dificultats han acompanyat freqüentment la presència de l'Església a Itàlia". "En anys més recents —ha continuat dient Joan Pau II— les dificultats han pres dimensions i perspectives noves, per culpa del procés de secularització, que sovint es tradueix en una veritable des-cristianització de la mentalitat i els costums, com a conseqüència del materialisme pràctic, al qual s'hi afegix el pes cultural i polític d'ideologies atees".

En parlar de "tendències negatives" en la societat italiana, el Papa ha fet referència a la crisi de la família, a l'augment dels divorcis i dels avortaments i també a les conseqüències de les noves tecnologies, que plantegen problemes laborals a causa de la minva d'ocupació, sobretot per a joves i dones. Enfront aquesta situació, l'Església d'Itàlia, ha subratllat el Pontífex, ha de trobar una teràpia pastoral que doni

efectes positius, i que per això es fonamenti en la "unitat interna" de la mateixa Església.

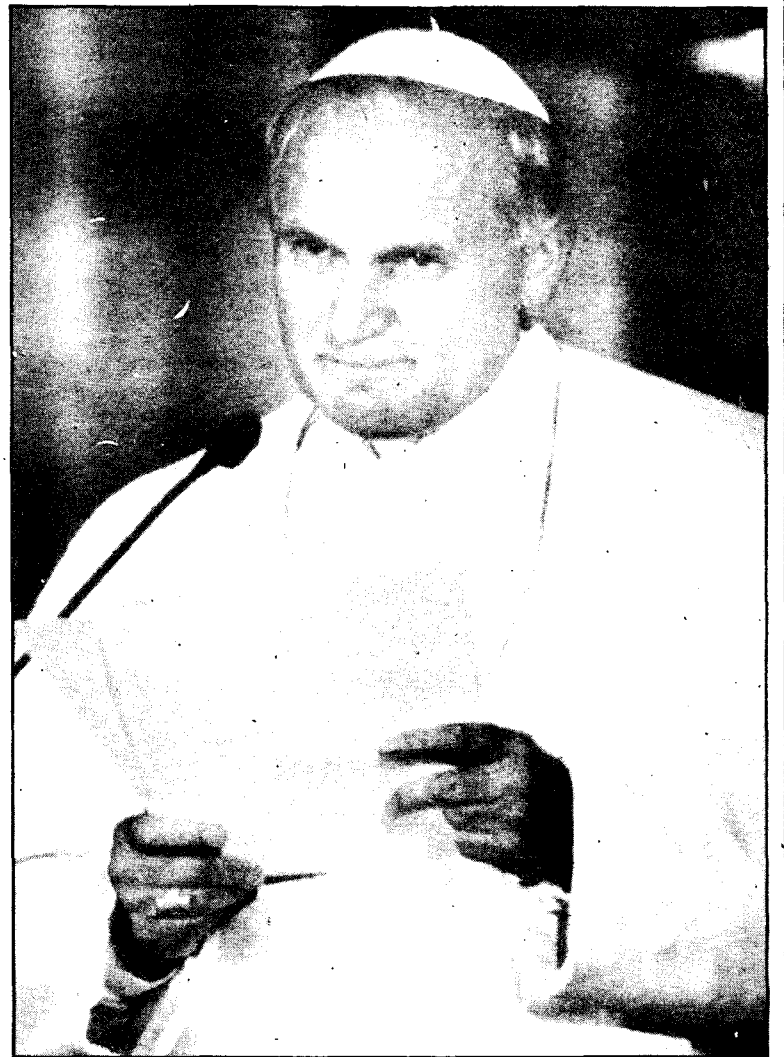
Paper específic dels teòlegs

En existir un "vincle constituït entre unitat i veritat", assenyala seguidament Joan Pau II, cal recordar que "la veritat revelada és propietat de Déu, i per això l'Església no és mestressa arbitrària d'aquesta, sinó serventa i fidel testimoni". Al respecte, el Pontífex parlà de la "infal·libilitat dels pastors" (i per tant no solament del successor de Pere), i també del "particular sentit de la fe" que és propi de "tot el poble de Déu".

"És necessari —remarcà— que el sentit de la responsabilitat en el que fa referència a la fe, sigui compartit per tots els fidels, i especialment per aquells que, com els teòlegs, tenen un paper específic en l'aprofundiment de la veritat revelada i en la inserció del seu contingut en l'actual context cultural".

Ruptura entre evangeli i cultura

En la mateixa línia, Joan Pau II parlà de les relacions entre fidelitat a la veritat i tolerància, per subratllar que "la comprensió i el respecte de les conviccions alienes no implica la renúncia a les conviccions pròpies". El Pontífex recordà que, quan es tracta de "casos pastorals difícils", com són els divorciats casats novament o els sacerdots en situació irregular, l'Església ha de compaginar "el principi de la compassió i la misericòrdia" per oferir tots els camins possibles de "reconciliació amb Déu", i "el principi de la veritat i de la coherència, en virtut de la qual l'Església no accepta ni pot acceptar el dir bé del mal i mal del bé".

Sobre els "moviments laics" que s'estan multiplicant actualment en l'Església, i de vegades s'oposen l'un a l'altre, Joan Pau II ha afirmat la necessitat, per a la seva "plena contribució a l'edificació de la casa comuna", de la seva "referència constant" al bisbe local i a l'Església universal i de la seva "renúncia a qualsevol esperit d'antagonisme i rivalitat".

En referir-se a la contribució que l'Església, reconciliada, pot i ha de donar a l'edificació de la "comunitat dels homes" a Itàlia, el Pontífex ha afirmat la necessitat d'evitar la "fractura entre

Evangeli i cultura", que qualificà com "el drama de la nostra època" i que "no s'ha de témer el paper, fins i tot públic, que el cristianisme pot tenir per a la promoció de l'home i el bé d'Itàlia, en el ple respecte de la llibertat religiosa i civil de tots i cada un, sense confondre de cap manera l'Església amb la comunitat política". Es tracta, ha especificat Joan Pau II, de dur a terme una "acció d'inspiració cristiana fins i tot en el camp pròpiament polític, sota la directa responsabilitat dels laics en la seva qualitat de ciutadans i diferent del compromís d'apostolat que és propi de les associacions catòliques".

El cardenal Agostino Casaroli, Secretari d'Estat, presentà al Sant Pare el primer exemplar de l'"Anuari Pontifici 1985" el dia 24 de gener. Eren presents en l'audiència l'arquebisbe monsenyor

Eduardo Martínez Somalo, Substitut de la Secretaria d'Estat; monsenyor Pietro Silvi, encarregat de l'Oficina Central d'Estadística de l'Església; don Salvatore De Bonis i don Antonio Maggioto,

salesians, director administratiu i director tècnic, respectivament, de la Tipografia Poliglota Vaticana, que ha realitzat la impressió del volum.

Sa Santedat expressà el seu afecte per aquesta nova edició de l'Anuari i manifestà la seva gratitud vers tots els qui han col·laborat en la preparació del llibre.

Amb un senzill examen de la publicació es veuen alguns aspectes molt significatius i interessants de la vida de l'Església i la seva organització, tant a nivell central com perifèric: els membres del Sacre Col·legi Cardenalici són 124; les seues episcopals residencials, 2.440 (18 més que l'any passat); els seues titulars, 1988; les prelatures territorials, 69; les abadies territorials, 19; els exarcats apostòlics i ordinariats, 21; els vicariats apostòlics, 75; les prefectures apostòliques, 52; les missions "sui iuris", 6; les administracions apostòliques, 7; els

vicariats castrenses, 29; i les Conferències Episcopals, 101.

També figuren en el volum la creació de les noves diòcesis i eparquies; l'elevació a seues episcopals i arquebisbals i el canvi de nom d'algunes seues episcopals; també en la transcripció de diferents organismes eclesiàstics s'ha tingut en compte el nou Codi de Dret Canònic.

A més de la visió general de l'estructura de l'Església a la seu central i a cada una de les seues locals, el volum presenta de cada una de les circumscripcions eclesiàstiques totes aquelles dades que puguin fer viva i actual la presència de l'Església en el món: superfície, població, nombre de catòlics, nombre d'instituts d'educació i beneficència que treballen a la diòcesi, nombre de sacerdots diocesans i religiosos residents a la diòcesi i nombre de sacerdots ordenats durant l'any, nombre de diaques permanents i dels seminaristes dels cursos de filosofia i teologia i membres dels instituts religiosos

masculins i femenins de dret pontifici. D'un examen global de totes les circumscripcions eclesiàstiques resulta un augment de 4'45 per cent del nombre d'ordenacions sacerdotals respecte a l'any anterior i un increment d'un 5'50 per cent del nombre de seminaristes dels cursos superiors: aquest problema s'estudiarà i comentarà extensament en altres publicacions.

El 1984 el Sant Pare ha nomenat 116 nous bisbes i la Santa Seu ha establert relacions diplomàtiques amb Estats Units (10 de gener), amb la República de Seychelles (27 de juliol), amb l'Estat de Santa Lucía (1 de setembre), amb la república democràtica de Santo Tomé i Príncipe (21 de desembre) i ha perfeccionat l'acord ja establert i fet públic el 9 de maig amb el govern de les Illes Salomó, durant el viatge del Sant Pare a aquests països.

A l'anuari hi consta, finalment, també la institució del nou Centre Televisiu Vaticà amb les seves estructures i finalitats.

Anuari Pontifici 1985

VATICÀ DIA A DIA

El Papa confessa pelegrins

Com en anys precedents, Joan Pau II s'ha posat en un confessional, el Divendres Sant, al migdia i, durant una hora ha rebut la confessió d'una desena de romans i estrangers.

El Papa ha volgut així exercir un dels ministeris essencials del sacerdot: reconciliar els homes amb Déu. Entre els fidels presents hi havien nombrosos joves, entre els quals, dos militars italians de 19 anys, un estudiant indi, dos estudiants filipins i un assistent belga.

La BBC no va retransmetre el missatge pasqual de Joan Pau II

Per primera vegada, des de fa 30 anys, la televisió britànica, la BBC, no ha retransmès per les seves pantalles el missatge que el papa Joan Pau II adreçà amb motiu de la Pasqua. Aquesta decisió s'empara en "raons econòmiques". Els catòlics anglesos manifestaren oportunament la seva insatisfacció per aquesta decisió.

A Xile: Joan Pau II, "Home de l'any"

El 69 per cent dels xilens, entrevistats per l'Institut Gallup, han designat el papa Joan Pau II com a "home de l'any". Sempre segons Gallup, en les cotes d'estimació dels xilens se situen en ordre decreixent, el president americà Ronald Reagan, el president argentí Alfonsín, la primera ministressa britànica Margaret Thatcher i l'assassinada primera ministressa índia Indira Gandhi. A Xile, l'home més popular és l'arquebisbe de la capital, monsenyor Juan Francisco Fresno Larrain.

Aquest any, la Pasqua jueva i la Cristiana han coincidit

Aquest any s'han pogut desitjar "Feliçes pasqües" tant als jueus com als cristians: la Pasqua jueva ha coincidit l'any 1985, amb la Pasqua Cristiana.

Encara que fonamentalment diferents, les dues festes sempre presenten característiques comunes: la Pasqua cristiana és la manifestació suprema de la victòria del bé sobre el mal, de la vida sobre la mort i per tant de la salvació i de l'alliberament de l'home. Pel que fa a la festa jueva, evoca l'alliberament dels jueus de l'esclavitud egípcia. Per tant, és considerada la festa de la llibertat. La paraula "pasqua" procedeix de la paraula jueva "pesah", que significa precisament el pas de l'esclavitud a la llibertat.

Entre tantes arrels i símbols comuns, cal esperar que la coincidència de les pasqües jueva i cristiana pugui ser un element d'apropament entre les dues religions que proclamen un mateix Déu, apropament a favor del qual la comissió per a les relacions religioses amb els jueus que depenen del Secretariat per a la unitat dels cristians, no cessi de treballar.

En col·laboració amb aquesta Comissió, la Universitat Pontifícia de Sant Tomàs d'Aquino, "l'Angelicum", organitza amb motiu del 20è aniversari de "nostra aetate", un congrés en el qual hi participaran personalitats del món jueu i catòlic.

El Papa accepta la dimissió de monsenyor Helder Câmara

El Vaticà va fer pública la dimissió de monsenyor Helder Pessoa Câmara, de 76 anys, arquebisbe de Olinda i Recife (Brasil), famós pel seu compromís a favor dels pobres i marginats. L'acceptació de la dimissió no impideix que Dom Helder Câmara, continuï realitzant la seva tasca evangelitzadora.

Monsenyor Câmara, que ha estat candidat al premi Nobel de la Pau, renuncià el febrer del 1983 el seu càrrec pastoral per haver assolit els 75 anys, límit d'edat que, segons les actuals lleis de l'Església, els bisbes han de presentar la renúncia del seu càrrec al Papa.

Per succeir-lo el Papa ha nomenat monsenyor José Cardoso Sobrinho, de 51 anys, de l'ordre carmelità, fins ara bisbe de Paracatú.

Monsenyor Helder Câmara visitarà aquest any Barcelona, on donarà una conferència a la Facultat de Teologia.

Assemblea plenària del Secretariat per als no creients

60 cardenals, bisbes, prelats i experts d'arreu del món participen aquests dies al Vaticà en l'Assemblea plenària del Secretariat per als no creients, reunida sota la presidència de monsenyor Paul Poupard.

Un dossier sobre la situació de l'ateisme en el món, i sobre l'estat del diàleg entre catòlics i no creients ha estat preparat per aquesta ocasió gràcies a les respostes facilitades pel Secretariat. Segons aquesta enquesta, l'ateisme ideològic no s'ha renovat durant aquests vint últims anys. Però la increença pràctica s'ha desenvolupat, al mateix temps que la indiferència religiosa i una certa insensibilitat per les qüestions fonamentals, que no exclouen una viva sensibilitat per als problemes del mal, sentit en totes les seves formes com un escàndol.

El Vaticà no s'ha pronunciat sobre la sentència del Tribunal Constitucional espanyol

La Santa Seu no ha fet pública cap declaració oficial sobre la sentència del Tribunal Constitucional. Diferents mitjans vaticans consultats, mostraren la seva satisfacció per la decisió de l'Alt Tribunal i recordaren que les autoritats vaticanes, des que fou tramesa a aquest organisme la decisió sobre la constitucionalitat o no de l'avortament a Espanya, continuaren amb especial atenció els esdeveniments a l'espera de la sentència.

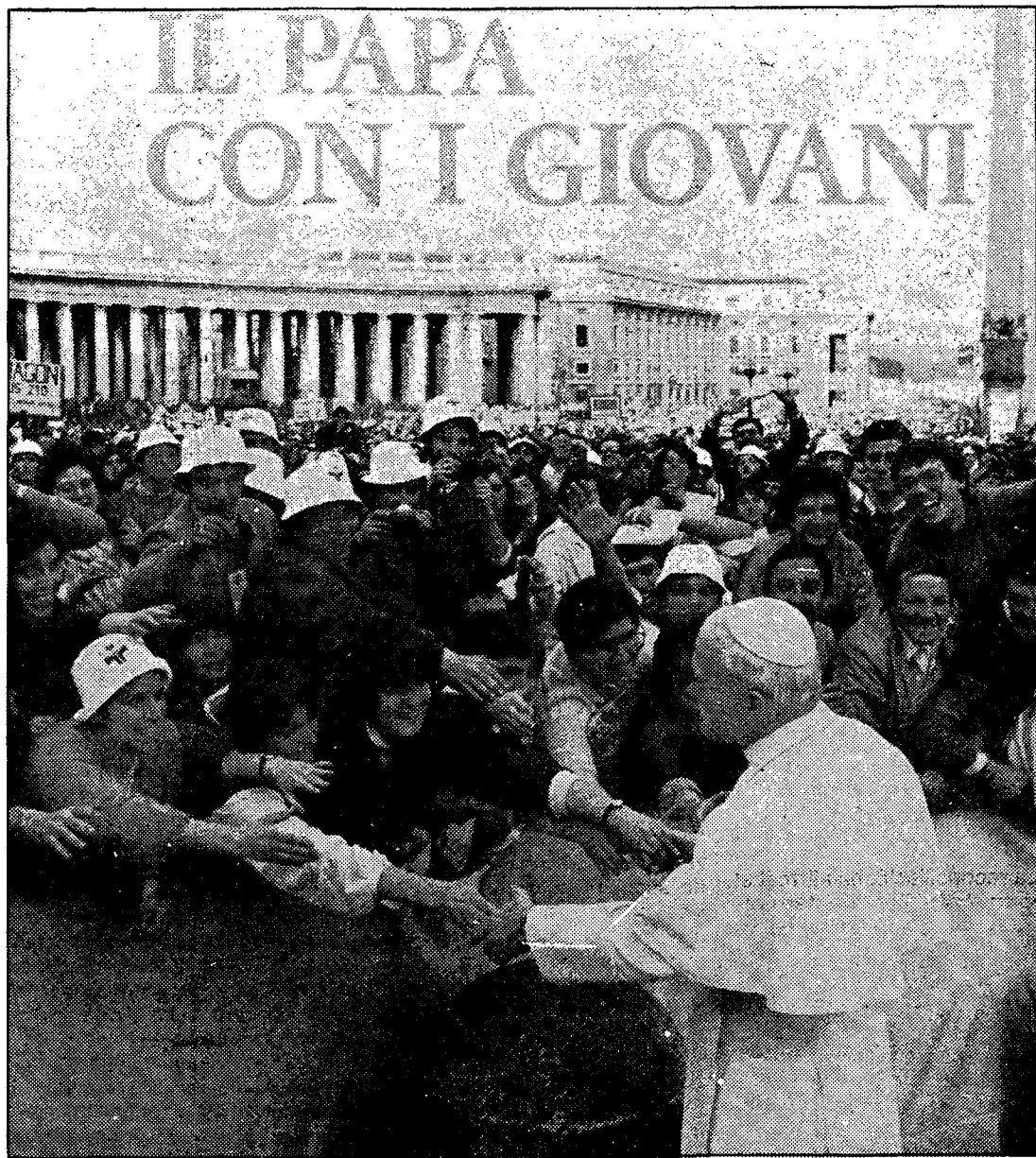
Tant la Ràdio Vaticana en els seus serveis informatius, com l'òrgan oficial de la Santa Seu, "L'Observatore Romano", donaren àmplies referències sobre la decisió del Tribunal. En canvi, la informació es limità a la lectura dels comunicats de les agències sobre el fet i sobre els seus antecedents.

Joan Pau II: El cristianisme no pot mesurar-se amb sondeigs i estadístiques

Pel que fa als estudis del Se-

Cartell-mural en els carrers de Roma

El Papa amb els joves

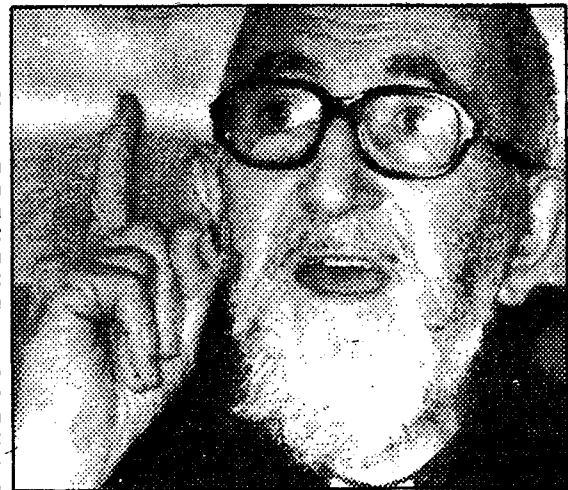

Més de quatre-cents mil joves d'arreu del món, es reuniren a Roma amb el Papa el passat diumenge de Rams. L'Església ha volgut celebrar així l'Any Internacional de la Joventut sota el lema: Crist, la nostra pau.

Reproduïm el cartell oficial que anunciava la convocatòria juvenil i que es trobava per tots els carrers de Roma. Per altra banda, Joan Pau II ha escrit una carta apostòlica que ha adreçat a tots els joves d'arreu del món amb el títol: "Doneu raó de la vostra esperança". Ha estat editada en polonès, italià, castellà, portuguès, anglès, francès, alemany i també en llatí. Esperem que algú també editi la versió en català.

cretariat per als no creients, el Papa, que va rebre els participants de l'assemblea plenària, ha resumit amb aquestes paraules la situació actual: "alguns són presoners de sistemes ideològics i l'ateisme en el poder els impideix de professar lliurement la seva fe, i es tracta per part de l'Església de treballar amb perseverança perquè mai més, l'opinió pública no els oblidí ni els abandoni. D'altres han cregut que la ciència resoldria tots els problemes i duria la felicitat per a la humanitat. No cal ajudar-los a convèncer's que la ciència sense consciència no es més que una ruïna de l'ànima i que tot el que és científicament possible no és moralment acceptable. La tràgica experiència del nostre temps ho demostra suficientment. D'altres es troben com a submergits en un món materialista, sense horitzons transcendents. Incansablement hem de recordar-los que "l'home no viu solament de pa sino de tota paraula que surt de la boca de Déu". Moltes vegades també, semblen desproveïts de tota inquietud metafísica, de tota interrogació existencial. I es tracta de buscar com despertar-hi l'atenció sobre els misteris de la vida i de la mort.

L'abat Pierre, 72 anys, ha estat hospitalitzat en una clínica de París, a causa d'una malaltia molt dolorosa. La comunitat d'Emaús, que ha difós la notícia, vol remarcar, l'intens esforç físic que el malalt està realitzant durant els últims mesos.

Lefebvre vol prelatura

Al Vaticà arriben els ressons de l'efervescència que viu l'Església d'Holanda davant el pròxim viatge del Papa. Arriben cartes polèmiques i cartes de diàleg que tracten d'apropar les posicions extremes. Els bisbes d'Holanda aniran les pròximes setmanes a Roma on es fixaran els objectius del viatge Papal.

El bisbe Lefebvre i la part més

moderada dels seus seguidors estan escalfant l'atmosfera del Vaticà en relació a una submissió oficial. Entre les possibilitats de la seva plena integració, hi ha la concessió al seu moviment d'una prelatura personal a l'estil de la concedida per l'Opus Dei. Aquesta és almenys la petició que Lefebvre i diversos dirigents del seu moviment, han fet conèixer a diferents cardenals, que des de fa temps treballen per reconciliar el moviment de Lefebvre amb el Vaticà.

Propera celebració de la "Pasqua" a l'arxiprestat de Gràcia de Barcelona.

El proper dia 2 de maig se celebrarà a la parroquia de Sant Jordi, Viaducte Vallcarca, de Barcelona, una trobada pasqual de tot l'arxiprestat de Gràcia.

Donat que enguany és l'Any Internacional de la Juventut, ha estat la "Coordinadora de joves" de l'arxiprestat esmentat la que ha organitzat aquesta celebració, a la que resta tothom invitat, sobre tot el jovent.

ATENCIÓ!!!

Avis a tots els que participen, coneixen i estimen l'acció apostòlica de les Missioneres Concepcionistes.

EL DIA 4 DE MAIG TROBADA A MONTSERRAT amb motiu del Centenari de l'arribada de les primeres missioneres a

FERNANDO POO (GUINEA) ESTEU CONVIDATS TOTS:

Alumnes
Ex-alumnes
Famílies
Professors
Amics
i TU!

Per inscriure-us podeu fer-ho fins el dia 30 d'abril a la vostra Escola
CAL FER-HO BEN AVIAT!!!

Tandes d'Exercicis per a religioses.— De l'1 al 10 de juny, P. Alfons López, claretià. De l'11 al 20 de juny, P. Francesc Mier, passionista. De l'1 al 9 de juliol, P. Rafael Navarrete, s.j. Del 27 al 5 d'agost, P. Jesús Arnal. Del 10 al 19 d'agost, D. Vicente Garcia. Inscripcions: Residència "Mare Ràfols", apartat 153, Vilafranca del Penedès (Barcelona). Tel. (93) 890.12.49.

Escola de l'Esplai de Barcelona.— Estiu'85. Cursos intensius de Monitors i Directors. Casa de Colònies LA RUCA (Moia), Curs de Monitors: del 20 al 31 d'agost; del 31 d'agost a l'11 de setembre. Barcelona-Escola de l'Esplai: Curs de Monitors: del 20 d'agost a l'1 de setembre. Cursos de directors: Curs d'Aprofundiment I (semi-intensiu) del 25 a l'1 de setembre. Curs d'Aprofundiment II (semi-intensiu) del 26 d'agost a l'1 de setembre. Lloc: Escola de l'Esplai. Horari: matins de 9 a 14. Tardes: de 16 a 20 h. Per informació: Numància, 149-151. 08029 - Barcelona. Tel. 230.16 06, de 6 a 9 h. Podeu també demanar informació dels "Cursos Monogràfics", corresponents al Programa del 3er. Trimestre-Curs 84-85.

Casa d'Espiritualitat "El Miracle" (Solsona).— "VIURE LA JOIA DE LA FE". Convivències per a GENT GRAN. Dirigides pels monjos amb col.laboració de

Mn. Ramon Alsina, Mn. Josep Garriga i Mn. Joan Camps. Dies: Del 13 al 17 de maig. Del 20 al 24 de maig. Lloc: Casa d'Espiritualitat. Informació i inscripció: Tel. (93) 811.00.45.

Exercicis per al Poble de Déu.— Del 16 de maig (vespre) fins al 19 (migdia), es tindran a la Santa Cova de Manresa, uns Exercicis per al Poble de Déu. Persones grans, joves, matrimonis, persones consagrades poden prendre part en aquesta experiència cristiana. Cal portar la Bíblia i la Litúrgia de les Hores. Les inscripcions poden formalitzar-se al tel. (93) 872.04.22. La tanda serà dirigida pel P. Joan Segarra, s.j.

Seminari del Poble de Déu.— Conferència sobre "Teologia de l'Ambient", a càrrec d'en Francesc Casanovas. Vers un alliberament integral del cristià. Experiències de vida cristiana. Cançons i mímica. Lloc: "Sala Penyafort", c/ Bailén, 10. Dia: 28 d'abril. Hora: 5 tarda. Per informació: Tel. 317.21.68. Tots hi sou invitats!

Centre Passatge (c/ Passatge Mercader, 13).— Recomanat a les persones d'edat per adquirir l'habitut de respirar correctament, relaxar la ment i el cos, memoritzar i concentrar-se, al temps que es manté el cos àgil i

sa. Lloc: Centre Passatge. Dies: tots els dimecres de maig. Hora: 18'30. Informació: OTE, tel. 230.64.78.

Concert a Marata.— El proper diumenge, dia 5 de maig, a les 10 del matí, a la Parròquia de Santa Coloma de Marata, Les Franqueses del Vallès: RECITAL DE FLAUTA TRAVESSERA, VIOLÍ i VIOLA. S'interpretaran obres de C.Ph.E. Bach, F. Devienne i L.V. Beethoven. Claudi Arimany (flauta travessera), Jindrich Bardon (violí) i Sylvie Altenburg (viola).

Orfeó Gracienc.— Concerts pel mes de maig: Dia 4 de maig, Concert en el Club Helena amb motiu del 50è. Aniversari. Dia 19 de maig: Concert a l'església de Santa Engràcia de la Guineueta organitzat pel Grup sardanista "Ideal" d'en Clavé. Dia 23 de maig: Auditori de l'Orfeó Gracienc: Concert dintre del Cicle que ofereix el Grup de Divulgació Musical. Tots els concerts sota la direcció del Mestre Antoni Pérez i Simó. Organista: Mestre Pelegrí Bernial.

Pelegrinatge a Roma.— Per assistir a la beatificació del P. Benito Menni, que tindrà lloc el dia 23 de juny. El P. Menni, germà de St. Joan de Déu i Fundador de les Germanes Hospitalàries del Sa-

grat Cor de Jesús. Les seves obres a favor dels malalts i marginats perduren encara avui en tot Catalunya. Hi ha tres possibilitats d'itinerari. Les persones interessades poden dirigir-se a: Germana Àngels-Sánchez, Dr. Pujadas, 21. Tel. (93) 661.24.00, St. Boi de Llobregat (Barcelona) o al Germà Josep Lluís Imas, Ctra. d'Esplugues s/n. Tel. (93) 203 40.00, 08034-Barcelona.

Assemblea Diocesana de ANFE.— El diumenge, dia 5 de maig, se celebrarà l'Assemblea de l'Adoració Nocturna Femenina, a la Casa de les RR. del c/ Emancipació; de 9'30 a les 8 de la tarda. Presidirà l'Eucaristia el Cardenal Narcís Jubany. Per informació: CEDAIR, c/ Aragó, 268. Tel. 216.02.13, de dilluns a divendres, de 6 a 8 de la tarda.

IV Trobada Diocesana d'Agents Animadors de Pastoral de la Salut.— Organitza la Delegació Diocesana. Lloc: Col.legi de Jesuïtes de Sarrià. Dia: 4 de maig. Horari: de les 10 del matí a les 7 de la tarda. Tema: "El laic en el món de la salut". Ponents: Dr. Josep Mª Rovira Belloso, Fèlix Marí, Dr. Joan Minguella. Taula rodona coordinada pel P. Marià Galve. Informació i inscripcions: Delegació Pastoral de la Salut, c/ Bisbe Irurita, 5, tel. 317.15.97, d'11 a 1.

Dimecres dia 1 de maig de 1985

II Congrés General

en el X aniversari de la Federació de Cristians de Catalunya

En el Seminari Conciliar de Barcelona

carrer Diputació, 231 (entre Balmes i Enric Granados, darrera Pl. Universitat) Parking en el propi edifici.

Programa

A les deu del matí

- 1er. — Presentació i debat de les conclusions de les sessions de treball.
- El destí de la persona humana
 - L'alliberament de les persones i dels pobles
 - El Radar com eina de conquesta
 - La financiació de l'organització general i la captació de nous associats

2on. — Lectura de comunicacions

3er. — Informe del Secretariat General

A les dues de la tarda

Dinar de germanor dels congressistes

A les quatre de la tarda

Sessió de clausura

amb la proclamació de les declaracions finals del Congrés

Concelebració Eucarística

presidides per l'Emm. Cardenal Narcís Jubany i Arnau.

Arquebisbe de Barcelona, amb la participació dels sacerdots consiliaris i amics de la Federació.

Notes: Demaneu tiquets als Grups i al Secretariat General, carrer Canuda, 26. 08002 Barcelona.

— Podeu enviar comunicacions fins el 27 d'abril.

— Inscripcions fins el 20 d'abril.

Inscripcions: 100 pessetes

Inscripció i dinar: 600 pessetes

PER COMUNICAR AMB CATALUNYA NOMÉS CAL AJUSTAR L'ANTENA

Si encara no ens rep. consulti un instal·lador.

L'antena només necessita un petit ajust.

Comuniqui amb nosaltres

Comuniquem amb Catalunya.

URGELL

430 alumnes hi reben bona formació tècnica i religiosa

"Pius XII" de Tremp: 25 anys al servei de l'ensenyança al Pallars

TREMP.— Aquest cap de setmana el col·legi "Pius XII", de Tremp celebrarà els seus 25 anys al servei de la cultura i de la formació religiosa en al comarca del Pallars Jussà. És un centre d'ensenyament inaugurat el 2 d'octubre del 1960 pel bisbe Iglesias, el qual va ser l'inspirador i el promotor d'aquesta obra. Primerament la direcció del centre va ser encomanada als Pares Salesians, essent el P. Varela el primer director del col·legi. El mateix bisbe Iglesias, en un parlament públic, el 15 d'octubre del 1960, definia la finalitat de la fundació: "Els Pares Salesians no vénen a competir, sinó a ajudar tothom". L'any 1972 l'actual bisbe d'Urgell, Mons. Martí, escribia al President del Capítol Salesià: "Crec just fer-vos constar la meritíssima labor educativa i social del col·loqui Pius XII atenent alumnes de 142 pobles del Pirineu lleidetà".

El 1975, per raons d'estructuració interna de l'Ordre, els PP. Salesians van deixar el col·legi de Tremp i en va prendre la direcció un equip de sacerdots diocesans sota la direcció de Mn. Lluís Barbal. Actualment el quadre de professors del centre està integrat per sis preveres de la diòcesi d'Urgell i disset professors laics. Actualment el centre imparteix ensenyança de BUP, COU i FORMACIÓ PROFESSIONAL. El nombre total d'alumnes és de 430, la meitat estudien Formació Professional en una de les quatre especialitats: administració, mecànica, electricitat i fusta.

Els actes programats per a celebrar els 25 anys de vida del centre són els següents: el dia 28 d'abril el Sr. Bisbe inaugurarà una exposició escolar i a continuació presidirà la concelebració eucarística, serà distribuïda una publicació commemorativa, s'organitzarà una setmana cultural i hi haurà una reunió d'antics alumnes. "Tot això, ens diu Mn. Lluís Barbal, a la ciutat de Tremp i recordant que enguany aquesta població també ha celebrat la

beatificació d'un dels seus fills, el P. Manyanet, gran impulsor de l'educació de la joventut i de la família cristiana".

El llibre "Queralbs"

El Centre Excursionista de Catalunya acaba de publicar el llibre "Queralbs" obra que recull treballs i narracions sobre els diferents aspectes de la població del Ripollès. L'obra va ser presentada per Josep Benet a la sala d'actes del C.E.C. a Barcelona el dia 1er de març. Presidia l'acte el Sr. Josep Maria Sala i hi assistia una representació del municipi pirinenc i nombroses persones vinculades a la població. El diumenge de Pasqua l'obra va ser presentada al poble de Queralbs, en la mateixa plaça, per la Sra. Marta Ferrusola, esposa del President Pujol, present també a l'acte.

Expolis més sofisticats a Abella de la Conca

ABELLA DE LA CONCA.— Quan els temes de la muntanya són tractats per persones de la ciutat molt sovint les inexactituds sobrepassen els límits dels més sorprenents sensacionalismes. A vegades no mereixen altres qualificatius que el de mentides ofensives. L'Escrit de Juan Bassegoda Nonell, publicat a "La Vanguardia del 20.3.85, confirma un cop més les anteriors afirmacions. Per això tenim el deure d'informar: 1er. Mn. Antoni Tort, rector d'Abella de la Conca, quan l'any 1983 la terra del desmunt d'un camí en construcció va caure prop d'un dels absis de l'església, immediatament parlà amb l'Ajuntament i determinaren retirar la terra caiguda.

2on. El rector i l'Ajuntament han dut a terme diverses i oportunes gestions per a restaurar l'església romànica d'Abella de la

Conca. Aquestes gestions han obtingut una subvenció de 2.200.000.— ptes. de la Diputació de Lleida.

3er. Un veí va voler realitzar unes proves per a comprovar si les ones de TV-3 podien arribar al poble. Malgrat la provisionalitat de la instal·lació, l'antena va ser col·locada en un indret ben discret on era difícil de ser vista pels visitants del monument. Aquesta provisionalitat s'ajornà durant dos mesos i l'antena va ser retirada durant les festes de Nadal. L'autor de l'escrit i de la fotografia sabrà què l'ha mogut a disparar les armes del sensacionalisme.

A les pèrdues de l'art en el Pirineu, avui cal afegir-hi el més sofisticat dels expolis: el de les plomes que en lloc d'aportar solucions no saben fer res més que aixecar polsugues.

El centre fou inaugurat pel bisbe Iglesias.

L'enviat a les nacions (IV)

Galàcia

A més de catorze anys de la seva entrada a l'Església, Pau pren la iniciativa i la direcció d'un nou viatge evangelitzador.

Petites friccions amb Bernabé poden haver estat ocasió d'aquesta iniciativa, però no en són la causa: Bernabé tenia prou feina a Xipre, a la Pisídia, la Frígia i la Licaònia (tot just evangelitzades en el viatge anterior), juntament amb la Síria i la Cilícia (les antigues seus de Tars i Antioquia), mentre les regions en torn al Mar Egeu (aquelles que sempre havien estat terra de grecs) estaven privades encara de la Paraula salvadora.

I Pau, cridat a ser "apòstol dels gentils" (enviat a les nacions), semblava ser l'home predestinat a aquella nova missió...

Semblava ser-ho, però tot va ser deixar les terres fressades en els viatges anteriors, com caure malalt d'una malaltia que tirava tots els seus somnis per terra.

Va ser a Galàcia, aquell pla elevat, en el centre de l'Àsia Menor, entorn a la ciutat d'Ancira (actualment, Ankara). Pau no pensava evangelitzar-los (la seva estratègia el portava a regions més poblades... i més civilitzades!), però els va "evangelitzar, per causa d'una malaltia".

Més encara: detingut allà per la malaltia, no se sentia presentable per a anunciar a uns pagans supersticiosos la Bona Nova de la salvació.

Però, com dirà després, "no em va menysprear ni va escupir-me (com si fos portador d'un malefici), sinó que em va rebre com un àngel de Déu, com Crist Jesús... Ells ulls us hauríeu arrencat per donar-me'ls!".

Aquest fet va ser una gran revelació per a Pau: volia dir que els pagans no sols eren capaços d'entusiasmar-se pel Déu dels jueus, sinó també per la Creu de Crist. Millor dit: que Déu havia unit la seva força salvadora al misteri de la Creu; que ell, com més participés d'aquell misteri (i la malaltia era una manera concreta de participar-hi), més seria revestit d'aquell Poder!

Més endavant els dirà: "Vau tenir plantat davant els ulls Crist crucificat?" Li havien tingut en la figura "impresentable" de Pau malalt, en el fet mateix d'haver-se convertit sense cap mena de preparació moral ni teològica i sense intervenció de cap atractiu humà.

Però aquests mateixos gálates, al cap de pocs anys, li van donar el disgust més gran de la seva vida (els arribava a dir "insensats"!); Després d'haver experimentat l'eficàcia sobrehumana de la Creu de Crist, acompanyada, a més, de multitud de miracles i carismes extraordinaris, es deixen "fascinar" per uns que els diuen que, si no es fan circumcidat segons la Llei de Moisès, no es podran salvar.

No és que Pau tingués directament res contra la Llei de Moisès: amb les seves pròpies mans havia circumcidat Timoteu, perquè com a jueu, estava sota la Llei. Però, en el cas dels gálates, la circumcisió equivalia a una apostasia: perquè equivalia a declarar invàlid tot el que havien fet fins aleshores, precisament aquella experiència que, per a Pau, tenia un valor semblant a la revelació de Damasc!

Per això, en una carta que podem imaginar escrita en una nit d'insomni, els diu: a) sou testimonis que Déu regala els seus dons sense exigir una preparació prèvia (en l'argot de Pau: que "Déu justifica l'home per la fe, i no per les obres de la Llei").

b) perquè, en el Nou Testament, Déu aconsegueix, per l'acció de l'Esperit, allò que l'Antic es proposava aconseguir per institucions humanes (en l'argot de Pau: "Per la carn").

Cert que, experiència en mà, l'Església tornarà a posar institucions humanes al servei de l'obra de l'Esperit, precisament perquè "l'home conduït per l'Esperit" és l'excepció fins i tot entre els cristians. Però, tanmateix, l'Esperit actua, i allà on hi ha l'Esperit de Déu, hi ha llibertat.

I a aquesta llibertat no hi podem renunciar.

Jordi Sánchez Bosch

Diccionari Regina

d'ús del català

Alfons Tarrida i Muntaner. Emili Pascual i Ferrando

— Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.

— És alhora un vocabulari d'incorreccions, un diccionari català-castellà/castellà-català, un diccionari de sinònims.

— Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significatius, etc.

— Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.

— Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

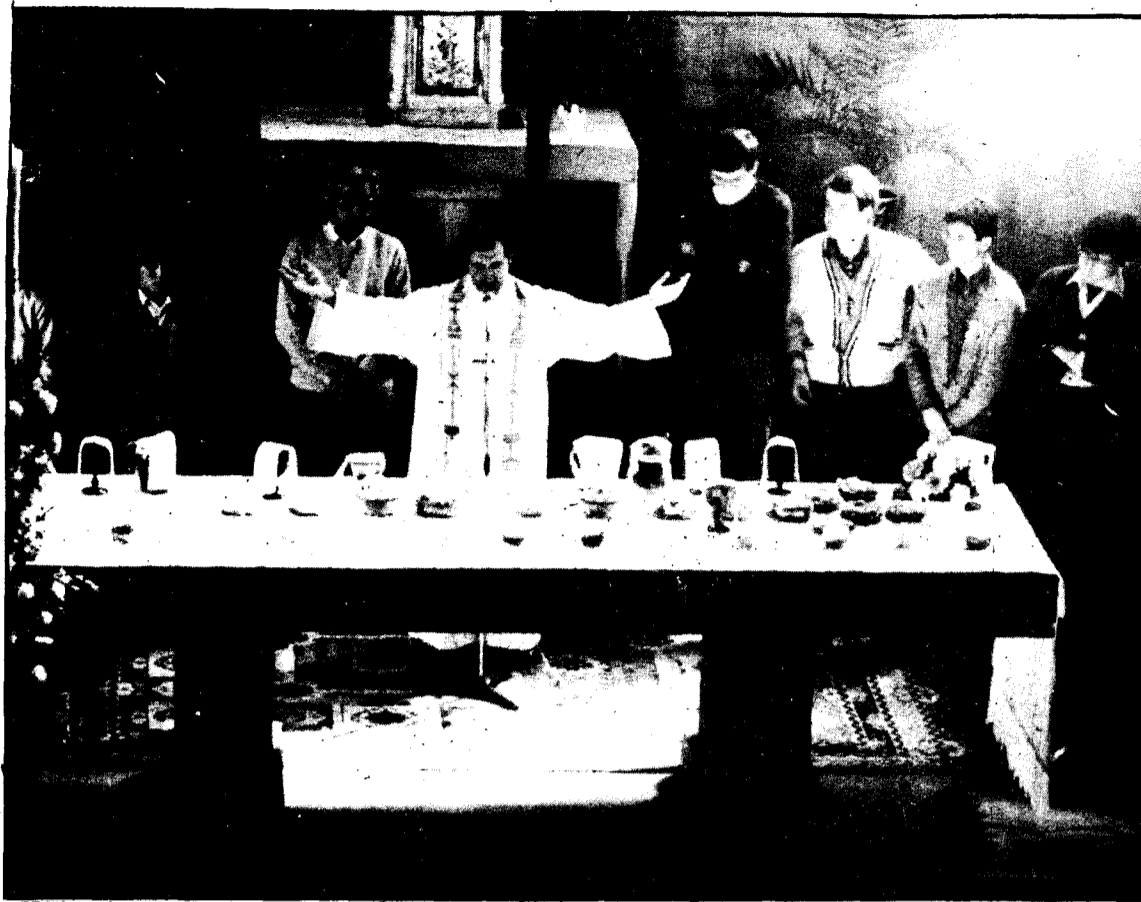
Cartoné. 12x17 cms. 608 pàgines.

PVP, 1.200 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES

Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - Barcelona/29.

URGELL

La Pasqua Cristiana de Les Avellanes

“Escoltem la Paraula de Déu com Maria”

BELLPUIG DE LES AVELLANES. - Aquest any ha estat la dotzena edició de la Pasqua que se celebra al "Monestir de Sta. Maria de Bellpuig de les Avellanes". Una Pasqua en la qual un bon grup de persones, especialment joves encara que oberta a la presència de matrimonis, religiosos i religioses de totes les edats, s'apleguen per compartir llur fe i celebrar en una fraternitat ben universal (ja que hi ha persones de molts indrets de Catalunya, al-

guns d'Espanya i de l'estranger) aquests dies Sants, acompanyats per la comunitat de Germans Maristes que acull i participa amb il·lusió.

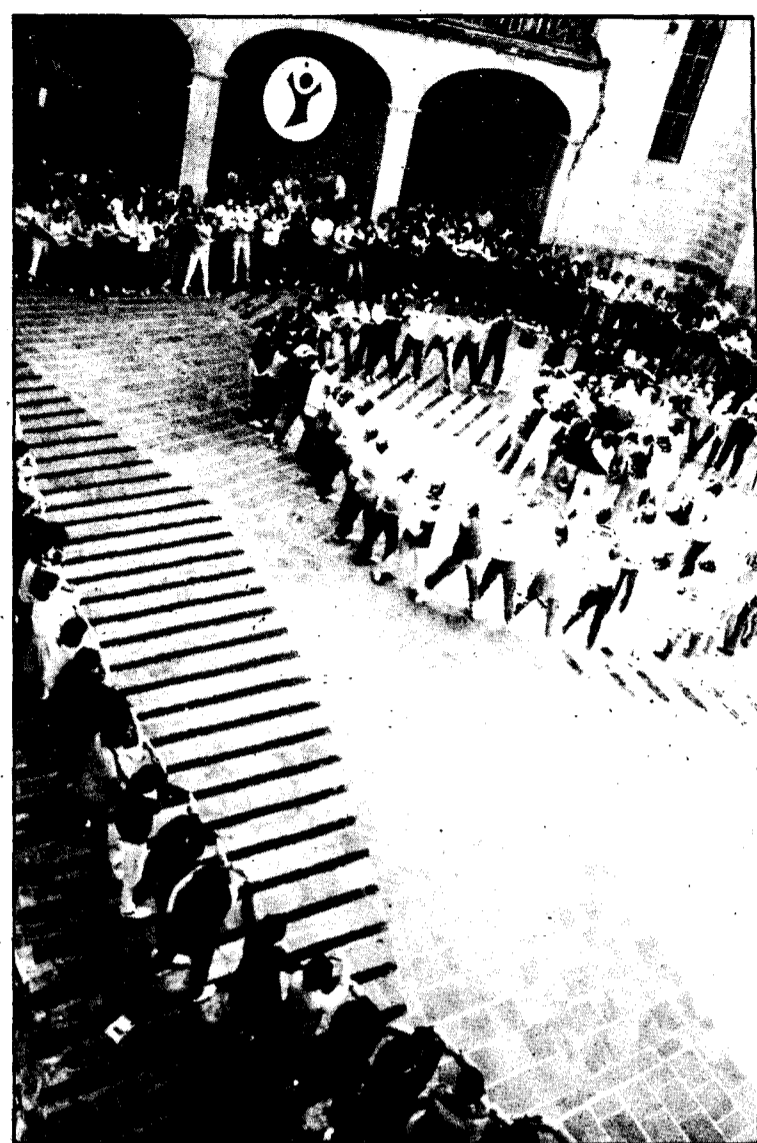
370 participants

Oficialment, ens hem reunit 370 participants encara que a les celebracions aquest nombre s'ampliava amb la presència de veïns de la comarca.

Aquesta Pasqua neix de la

necessitat de viure, expressar i celebrar la fe d'una manera oberta, festiva i al mateix temps, profunda i compromesa en un ambient on es pugui respirar en "cristià", tan difícil de trobar en aquests dies de "vacances".

Tot gira entorn de les celebracions litúrgiques que són l'autèntic centre de gravetat de la nostra assemblea; certament alguna cosa deu passar quan un grup tan nombrós de joves és capaç de restar immersit en el cor de la celebració d'una manera contemplativa sense importar el temps o el silenci.

Una hora de silenci

Ara bé, perquè aquestes celebracions siguin autènticament viscudes i un aliment sòlid per a la fe cal preparar-les, per això hi ha altres actes com una hora de silenci abans de començar, per viure primer en la intimitat allò que després se celebrarà en comunitat, l'assaig de cant, la catequesi, la reunió de grups, els tallers de reconciliació, les marxés amb Maria, l'experiència de desert... etc.

No cal dir que l'alegria, la festa, la rialla oberta, neta i sincera són flors que floreixen amb espontaneïtat, però neixen de la profunditat i vivència interior, contràriament al que passa a les festes "no-cristianes" on es vol produir alegria a través de l'eva-

sió provocada pel consum de diferents productes comercials.

Una experiència pregonament viscuda

La vivència d'aquests dies deixa en nosaltres el rastre d'una experiència de Déu pregonament viscuda, és una petjada de Déu que ens enriqueix i, encara molt més, quan ens comprometem a compartir-la i proclamar-la per tal d'enriquir les nostres comunitats locals.

Ja que la Pasqua ha transformat uns dies de "vacances" en una experiència de Déu, caldrà convertir els altres dies de l'any en Pasqua.

Gmà. Josep M. Soteras

Visita cultural de "Catalunya Cristiana"

La visita Cultural de "Catalunya Cristiana" de gener ajornada pels freds, es va fer el diumenge dia 3 de febrer.

Primer visitarem el Monestir de St. Cugat i el seu Claustre, d'allà vam anar a Sabadell a visitar el museu Paleontològic, molt interessant i digne de veure. Tornarem per dinar a St. Cugat.

Després de dinar, varem anar cap a Valldoreix a visitar l'Arxiu Gavín; la cordial hospitalitat amb què ens va rebre el propietari Sr. Josep M. Gavín, l'interès i afició que sent per les seves col·leccions ens el va fer arribar a tots. Ens explicà el sistema de classificació i ens ho anava ensenyant amb tanta il·lusió que la tarda se'ns va fer curta i encara hauríem continuat; tots preguntarem per diferents esglésies de Catalunya que ens semblaven ben difícils i ell ens mostrava el que tenia o ens explicava com hi havia arribat. Va ser interessant i amè per a tots, només cal dir que en sortir al cel ja lluïa la lluna i es veien moltes estrelles.

Carmen Sobrevila Masvidal

El diumenge 5 de maig, ANFE diocesana celebrarà la seva assemblea anual que reuneix a totes les associades de totes les Seccions de la Diòcesi, per revisar el treball dut a terme durant el curs, ratificar el seu compromís i resar plegades, donant gràcies a Déu per un any de servei d'oració en l'Església.

ANFE (Adoració Nocturna femenina) — que aquest any com-

BARCELONA

ASSEMBLEA DIOCESANA D'ANFE

pleix nou lustres d'existència en la nostra Diòcesi de Barcelona— és una Associació que agrupa a persones pertanyents a tots els àmbits socials i professionals —joves, mares de família, estudiants, obreres, mestres, etc.— que senten la necessitat personal d'espais de silenci i oració i, el compromís, personal i comunitari d'oferir en un acte concret d'adoració a Déu, l'oració de la vida de tots els homes en la qual hi participen activament.

El compromís formal és una nit d'adoració al mes, centrada en l'Eucaristia.

El compromís essencial es fer d'aquesta nit el signe i fonament d'una vida marcada per la contemplació del misteri eucarístic, la vivència mística de la nit i la pertinença a l'Església.

El Programa de la pròxima Assemblea respon a aquests tres aspectes.

La sessió del matí, presidida per Consuelo López i Eduard

Bosch —Presidenta i Director diocesans de l'Obra— estarà dedicada a la revisió de les activitats del curs, totes encaminades a ajudar un més gran aprofundiment i vivència del compromís adorador que, si és autèntic, ha de traduir-se en la vida concreta en "capacitat d'estimar i de servir".

La xerrada de formació serà a càrrec de mossèn Lluís Martínez Sistach, Vicari General de la Diòcesi i, versarà sobre el document "Els laics en l'Església i en el món", aprovat pel Consell Pastoral i, que actualment es treballa en diversos grups diocesans.

Al dinar de germanor seguirà la revisió del compromís a base d'un qüestionari estudiat i dut a l'oració en tots els torns del mes d'abril.

La sessió de la tarda, que serà presidida pel Sr. Cardenal, Dr. Jubany, acabarà amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel mateix Sr. Cardenal.

Lloc de l'Assemblea: Reparadoras del carrer Emancipació.
Dia i hora: Diumenge 5 de maig, de 10 a 20 hores.
Seu d'ANFE: Aragó, 268 - Tel. 216 02 13.

GIRONA

El Dr. Camprodon s'adreça als joves que busquen un sentit per a llurs vides

"No tingueu por de dir-li 'Sí' a Jesús"

GIRONA.— En el Full Parroquial corresponent a aquest diumenge, el bisbe de Girona, Dr. Jaume Camprodon, hi publica un comentari, titulat "Un tresor amagat", el qual va adreçat especialment als joves que cerquen amb ansietat el camí de la Fe. Heus-ne ací el text íntegre:

Dies passats, en sortir de missa en una parròquia de l'Empordà, vaig encetar una conversa amb un jove que havia fet de padrí de confirmació.

—¿Creus —li deia jo— que és veritat que els joves passen de tot i que el seu món queda encerrat per les motos i les discoteques?

—No és pas ben bé així. Aquests són els qui fan soroll, els qui s'han fet notícia o la societat de consum en fa notícia. Però hi ha més joves del que us penseu que cerquen amb sinceritat.

Es possible que el soroll no ens deixi sentir el bon so.

M'adreço a vosaltres, els joves que cercant responsablement heu trobat Crist, com Joan i Andreu aquella tarda, o que l'heu entrevist en el camí.

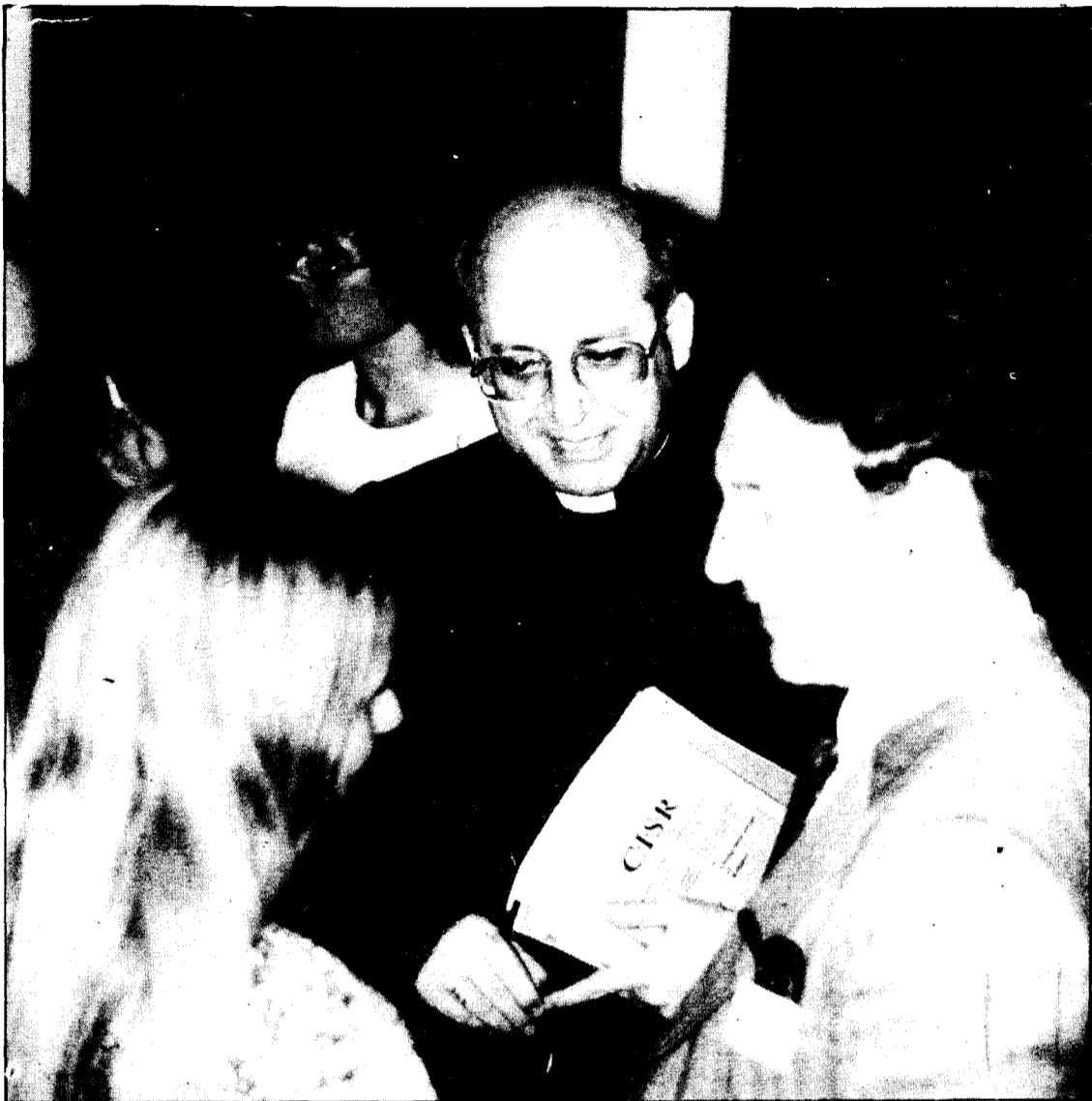
El temps de les reivindicacions dona el baix. No és pas perquè tot estigui resolt. Però és l'hora de la responsabilitat. ¿Sóc un nus ben nuat de la xarxa social?

El seguiment de Crist és estimulador, dona sentit i empeny a una vida compromesa. Cal, doncs, que aneu dibuixant la vostra vida de ciutadans creients.

La fe no pot ser una cosa vaga, indeterminada; s'ha de concretar en la pròpia vida, perquè sigui salvadora.

Per un compromís cristià és imprescindible la relació personal amb el Senyor. La fe es resol en acció quan es prega.

Molts joves d'avui teniu una tendència a la contemplació. Però a la contemplació de què? de qui? La contemplació del buit seria desoladora. Jesucrist i el món són els dos grans temes de contemplació en l'escola de Jesús.

"Amb el Regne del Cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp", els recorda als joves el bisbe de Girona.

Tot fent camí, pot ser que Jesús se't posi al davant i et digui: "Vine, segueix-me".

No tinguis por: deixarà lliure la teva resposta. Però tampoc no tinguis por de dir-li "Sí".

La invitació de Jesús no està en la línia de la teva saviesa. Maria de Natzaret es trobava en el mateix cas que tu. Però duia tan ben plantada la Paraula en el seu cor, que estigué d'acord amb la

invitació de l'àngel i es decantà per la saviesa de Déu.

No tothom ho entén, cert. Cal que sols i en comunitat demanem aquesta gràcia.

Tu que cerques pels camins de la muntanya evangèlica, atura't i escolta el crit que puja dels companys que no troben sentit en la seva vida, perquè l'han buidada de sentit o perquè els l'han pres. I pensa si el servei als homes des d'una vida plenament consagrada no pot posar un bon so a la teva personalitat.

"Amb el Regne del Cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp".

**"Mans Unides":
Campaña contra la Fam**

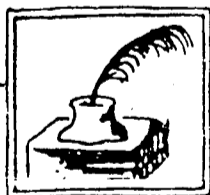
Els resultats provisionals de la XXVI Campaña contra la Fam en el món feta al nostre bisbat, són en aquest moment 11 milions de pessetes. El 30 d'abril es tancarà definitivament l'actual campanya, i fins aquesta data hi ha temps encara d'aportar donatius.

També durant els dies 10 i 11 de maig, les Delegacions catalanes de "Mans Unides" tenen previst un curset de formació per a la gent interessada en la problemàtica del Tercer Món. Aquesta trobada tindrà lloc a Lleida. Presidida pel bisbe de Lleida, Dr. Malla, comptarà amb una ponència de Liana Navarro, de València, sobre el "Passat, present i futur de Mans Unides", i una altra de Mn. Antoni Oriol, de Vic, sobre "El desenvolupament allibera l'home". També hi haurà informacions, treballs per grups i propostes d'actuació.

**Trobada del M.I.J.A.C.
a l'Alt Empordà**

El diumenge 24 de març, a Santa Eugènia d'Agullana, es van reunir els centres de M.I.J.A.C. de l'Alt Empordà. La trobada tenia com a objectiu el posar en comú el treball dut a terme durant el segon trimestre pels nois i noies del M.I.J.A.C. i pels seus animadors.

IMPROMPTU

Sentència

Sempre havia cregut que una sentència tribunalícia, sigui jutjant delictes, sigui jutjant possibles desviacions de lleis bàsiques, havia de ser quelcom concret, indiscutible. Quelcom que definís qui està en el seu lloc, qui se'n depassa. Qui és portador de la veritat, o a qui correspon la raó. Quelcom que, concretament, declara la innocència o la culpabilitat.

Però una sentència, segons sembla, resulta que pot ser ambigua, inconcreta. Que pot fer sentir victoriós un sector, i al mateix temps també el sector oposat. I els dos sectors hem vist com s'atribuïen la victòria. Tots dos sectors es diuen satisfets, tots dos creuen haver assolit el seu propòsit.

I, mentrestant, es manté un permanent afectat: aquell que encara no té ni veu ni vo., però que té vida, que és present, i que en definitiva, per l'ambigüitat sentencial roman tan desemparat com abans i a l'atzar de la consciència d'aquella que en últim extrem té la paraula per determinar si l'accepta per continuar el seu camí.

Preguem Déu que infongui bona consciència i, per damunt de tot, bon amor.

Oriol Camps

SOLSONA

**Hora-3 i Hora-6, uns
moviments amb empenya**

SOLSONA.— Un dels moviments juvenils més actius del nostre bisbat és, actualment, el moviment d'Hora-3 i Hora-6. Només que volguéssim ressenyar sumàriament les seves activitats, siguin comarcals, siguin diocesanes, siguin més àmplies, hauríem d'esmentar-lo contínuament. Així, un dia es troben a Sant Pere el Gros i a Vergós els nois i noies de la zona de Cervera, i un altre fan cap a Sant Jaume de Frontanyà els de la setena regió, i sempre amb un aire de joia, d'amistat i de compromís. De vegades el jovent es reuneix per preguntar i reflexionar encara que no pertanyi a cap moviment concret, simplement per ganes de fer-ho. És el cas, per exemple, del jovent d'Ogern, Sant Climent, Hostal Nou, Su i Navès

que, amb motiu de l'Any Internacional de la Joventut, són invitats a unes trobades que seran dirigides pel delegat diocesà de joventut, Mn. Ramon Cabana, junt amb altres joves. Qui havia dit que la nostra Església de Solsona era una Església envellida i anquillosada?

**Sant Bartomeu de
Bellpuig, monument
nacional**

BELLPUIG.— El convent de Sant Bartomeu de Bellpuig ha estat declarat monument històric-artístic de caràcter nacional, tal com reportava el diari oficial de la Generalitat de Catalunya

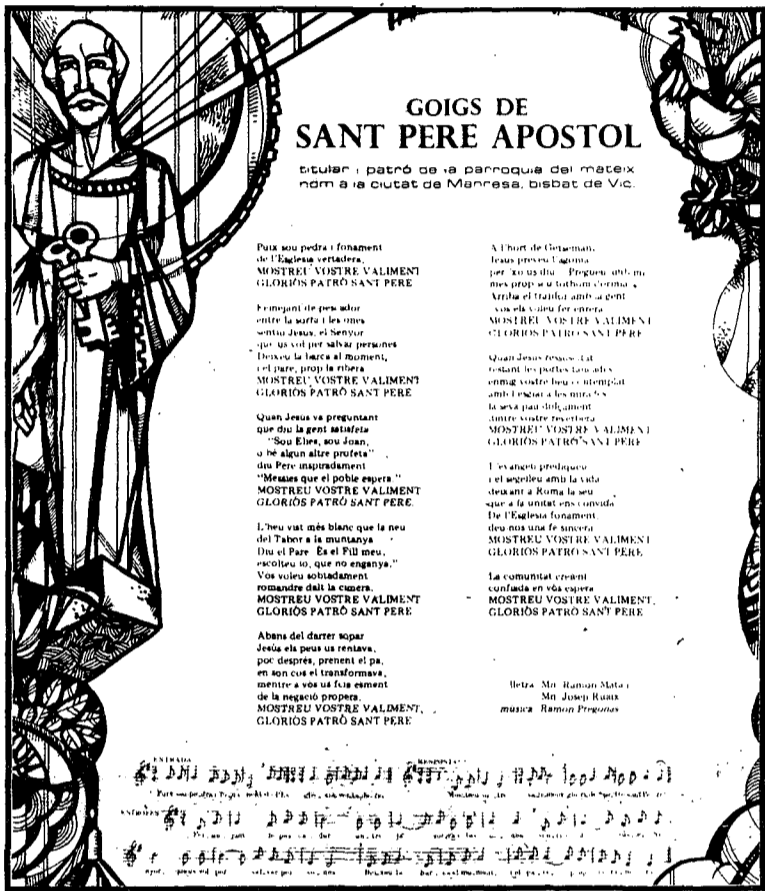
del dia 6 de febrer d'enguany. Ho celebrem de debò, confiant que tal reconeixement redundarà en bé de l'edifici. El convent de Sant Bartomeu, situat a les afores de la població, és una obra notable que data dels segles XVI-XVII i que en el decurs dels temps ha sofert no poques destruccions i reformes. A destacar-ne el claustre major, amb la galeria inferior d'estil gòtic florit, i la superior, renaixentista, així com la cisterna barroca del bell mig, la font dels lleons. El famós mausoleu renaixentista de Ramon Folc de Cardona (1531) que es pot contemplar avui en dia al temple parroquial, hi fou traslladat des del convent l'any 1842 per tal d'evitar-ne la destrucció. Havia estat residència-col·legi dels pares paüls.

VIC

"La comunitat creient, confiada en Vós espera"

Uns goigs commemoren el X aniversari

de la parròquia de Sant Pere de Manresa

GOIGS DE SANT PERE APOSTOL
 titular i patró de la parròquia del mateix nom a la ciutat de Manresa, bisbat de Vic.

Puix sou pedra i fonament de l'Església verdadera, MOSTREU VOSTRE VALIMENT GLORIOS PATRÓ SANT PERE

Primerant de preu ador entre la terra i les onres sentiu deus, el benyot que us vol per salvar persones. Dins de la llum al moment, el llum, prop la ribera MOSTREU VOSTRE VALIMENT GLORIOS PATRÓ SANT PERE

Quan Jesus va preguntant que diu la gent satisfeta "Sou Elix, sou Joan, o bé algun altre profeta" diu Pere indignadament "Mesas que el poble espera" MOSTREU VOSTRE VALIMENT GLORIOS PATRÓ SANT PERE

L'heu vist més blanc que la neu del Tabor a la muntanya Diu el Pare: És el Fill meu, escolliu-li que no enganyis. Vos voleu sobradament romandre dalt la cunera, MOSTREU VOSTRE VALIMENT GLORIOS PATRÓ SANT PERE

Abans del darrer sopar deia els peus us rentava, poc després, prenent el pa, en son cos el transformava, mentre a vos us feia element de la negació propera. MOSTREU VOSTRE VALIMENT, GLORIOS PATRÓ SANT PERE

A l'hor de Getaumán, Jesus presu l'agoma per no us dir: "Preguna amb mi mes prop a la daltura i com a Arriba el trífic amb a pont, com a la vau fer onera, MOSTREU VOSTRE VALIMENT GLORIOS PATRÓ SANT PERE

Quan Jesus feia: Est costant les portes tan adés comag vós tota o s'impugnat amb l'esper a les mitges, la seva pau d'ligament dintre vós tota respecta, MOSTREU VOSTRE VALIMENT GLORIOS PATRÓ SANT PERE

El v'altre preloquia i el sequeu amb la vata deuant a Roma la seu que a la unitat ens comoda de l'Església fonament diu una fe sincera, MOSTREU VOSTRE VALIMENT GLORIOS PATRÓ SANT PERE

La comunitat creient confiada en vós espera, MOSTREU VOSTRE VALIMENT GLORIOS PATRÓ SANT PERE

Letra: Mn Ramon Mata i Mn Josep Rana
 música: Ramon Pregonas

MANRESA.— La Parròquia de Sant Pere Apòstol, situada a la carretera de Santpedor, a la ciutat de Manresa, celebra enguany el desè aniversari de la benedicció del seu temple parroquial. Amb aquest motiu, i entre altres activitats i commemoracions, han estat editats uns Goigs, la lletra dels quals és obra dels mossens Ramon Mata i Josep Ruaix, mentre que l'autor de la música és Ramon Pregonas.

Fullet sobre la Seu de Manresa

Ha estat publicat un fullet descriptiu d'aquest temple preceptiu i, sens dubte, el monument més important de la ciutat, tant pels seus valors artístics com per la seva història. L'associació "Amics de la Seu" feia ja molt temps que en sentia la necessitat, especialment per als visitants que ho demanaven i que els hau-

ria ajudat a tenir un coneixement més profund i exacte de la història i l'art de la basílica. El resultat és un tríptic, profusament il·lustrat en color, amb una breu però completa descripció històrico-artística que ha escrit el Dr. Josep M. Gasol. Així, no sols als foranis, sinó també a molts manresans, serà útil de tenir un resum ben clar i concís de les dades més importants del monument.

Commemoració claretiana

Aquest any, i en concret el dia 13 de juny, se'n compliran 150 anys de l'ordenació sacerdotal del P. Claret, que tingué lloc a Solsona el 1835. La

família claretiana d'arreu del món es proposa de celebrar aquest aniversari amb tot l'esplendor possible. La diòcesi de Vic, lloc de naixença del Sant, bressol de la congregació per ell fundada, terra assonada per la seva predicació, no podia romandre en terra en aquesta avinentesa. És per això que s'ha projectat una sèrie de celebracions, no sols a Vic, on es guarden les despulles del sant, sinó també a Sallent, vila nadiua i universalment coneguda gràcies a ell. Precisament fou aquí, on, el 21 de juny del mateix any 1835, va cantar la primera missa, amb gran satisfacció de tothom, tant dels parents com de tota la vila, com ell es crigué. Esperem més endavant fer-nos ressò d'aquestes celebracions claretianes.

BARCELONA

Mayor Zaragoza al Col·legi Monterols:

"La LODE no és bona ni dolenta: és innecessària"

BARCELONA.— "La LODE, pendent de la sentència del Tribunal Constitucional, no és bona ni dolenta, és innecessària. El dret a l'ensenyament ja està prou reconegut a la Carta de San Francisco ratificada per Espanya i la Constitució, i amb això n'hi ha prou. L'únic que seria necessari desenvolupar és una llei que regulés el finançament de l'ensenyament", ha manifestat Frederic Mayor Zaragoza, ex-Ministre d'Educació i Ciència i Catedràtic de Biologia de la Universitat Autònoma de Madrid, en una tertúlia que ha tingut lloc al Col·legi Major Monterols.

El Dr. Mayor Zaragoza assenyala la idoneïtat del xec escolar per solventar el problema que planteja el finançament de l'ensenyament. "Durant la meua etapa al capdavant del Ministeri d'Educació i Ciència s'elaborà un projecte per aplicar el xec escolar a dues províncies petites com son Àvila i Almeria.

Estaven ultimats tots els detalls, però l'anticipació de les eleccions generals impedi que es posés en marxa. En tot cas, és el sistema que més s'adequa a l'esperit de l'article 27 de la Constitució, ja que suposa el desenvolupament del dret a la llibertat d'ensenyament en un pla de veritable igualtat perquè els pares escullin el centre escolar d'acord amb les seves conviccions".

Sobre els recents avenços mèdics comentà que, la genètica, com qualsevol altra ciència, ha de respectar uns límits assenyalats per l'ètica. "S'haurien de dedicar més esforços en àrees que millorin la qualitat de vida, com la prevenció de la subnormalitat, i no en experiments que puguin tenir com a resultat el naixement d'essers prèviament determinats". Referint-se a l'avortament, afegí que s'han de reconèixer els drets del no nascut davant dels del progenitor, ja que amb la fecundació extraterina ha

quedat en evidència que al ventre de la mare hi ha una vida independent de la seva.

Posteriorment parlà de l'actual situació de l'ensenyament universitari. "La LRU, lluny de concedir una autonomia a la universitat, ha vingut a augmentar els òrgans de control. En qualsevol cas és una llei de reforma, i quan es reforma alguna cosa sempre és en alguna direcció". Una autèntica autonomia universitària s'hauria de basar en tres pilars: absoluta autonomia econòmico-administrativa, major exigència als alumnes, mitjançant l'aplicació del sistema de crèdits i desaparició de la figura del professor-funcionari amb una lliure contractació personal per cada facultat. D'aquesta manera la universitat es convertiria en una institució autònoma, que competiria en prestigi amb la resta de universitats, fet que elevaria la qualitat de l'ensenyament i de la investigació en totes elles.

Després de 52 anys d'activitat

Desapareix

"Amics del Catecisme"

El propinent dia 30 d'abril, tanca les seves portes la llibreria religiosa "Amics del Catecisme", del carrer Comtal número 27, segons que ha comunicat la seva administració.

Els "Amics del Catecisme" nasqueren l'any 1933, en un pis del número 42 de la via Laietana. Foren els seus fundadors els doctors Joan Tusquets i Terrats, professor de pedagogia del Seminari Conciliar de Barcelona, i Lluís de Despujol i Ricart, canonge de la seu barcelonina. Cal fer constar la col·laboració de mossèn Francesc d'A. Ros i la de mossèn Joaquim Guiu Bonastre, tristament assassinat durant la guerra civil.

La missió de la nova entitat era facilitar l'adquisició de tota mena de material catequètic a les parròquies i altres centres d'ensenyament religiós. Amb llibres, làmines, fitxes, jocs i altre material, també es facilitava l'adquisició de màquines de projecció de diapositives i projectors de cine de 16 m/m, procurant-se al mateix temps la creació d'un extens fons de diapositives catequètiques i d'una cinemateca on poguessin contractar programes pels centres parroquials.

L'obra d'Amics del Catecisme es popularitzà molt ràpidament, ja que en aquells temps aspres pel catolicisme a Espanya calia estar preparat per desenvolupar la primera de les activitats apostòliques que és l'ensenyament del catecisme.

A finals del 1934, els fundadors van cercar la col·laboració dels germans Cottet els quals desinteressadament aportaren el seu esforç econòmic i sentit organitzatiu, començant per traslladar l'entitat al carrer Comtal 27, on des de llavors a dut a terme les seves activitats.

Durant la guerra civil Amics del Catecisme sofrí l'atac i devastació de material i no arribà més enllà per l'empara de la bandera francesa que onejava a la façana de l'edifici.

Passada la trista contesa bèl·lica, Amics del Catecisme desenvolupà àmpliament les seves activitats. La direcció passà, —es retiraren els doctors Tusquets i Despujol—, a mans del canonge gironí doctor Lambert Font i posteriorment mossèn Jaume Mor se'n feu càrrec al seu torn, mantenint el ritme de l'entitat fins a la seva mort.

Cal fer constar el constant esforç de patronatge del més gran dels germans Cottet, mossèn Fernando Cottet, el qual fins el seu traspàs ha mantingut l'entusiasme per aquesta obra que ara desapareix, i que, sens dubte deixarà un buit en el camp de la llibreria religiosa, servei que ha cobert durant més de mig segle, malgrat les incomprendiments que ha trobat al llarg del seu camí i que, a fi de comptes són les que han dictat la seva desaparició que potser hauria pogut ser evitada si, en certes esferes, hi hagués hagut més imaginació comercial i el just sentit del risc econòmic que demanen aquestes obres apostòliques.

O. C.

TARRAGONA

El Dr. Torrella reflexiona sobre el sentit de la Pasqua

“Val la pena de viure l'alegria cristiana”

Programa de confirmacions per als propers mesos

TARRAGONA.— El Sr. arquebisbe, Dr. Ramon Torrella i Cascante, té confeccionat ja el calendari de confirmacions per als mesos d'abril, maig i juny. Al marge de qualsevol variació de darrera hora, les dates són les següents: del mes d'abril, el dia 13, a Mont-Roig; el 17, a Sant Joan de Tarragona; el 18, a Miami Platja; el 19, al Vendrell; el 20, a la Riba; el 28, a Torredembarra.

El mes de maig, el dia 5, a Alforja; l'11, a Vilaseca; el 12, a la Sang de Reus; el 13, a Banyeres; el 15, a la Canonja; el 17, al Morrell; el 18, a l'Arboç; el 24, a Vimbodí. El mes de juny, el dia 1, a Salou; el 2, a Vilabella; el 14, a Riudecanyes; el 15, a Blancafort; el 21, a la Santíssima Trinitat de Tarragona; el 22, a Nulles, i el 30, a Gratallops.

L'arquebisbe emèrit, Dr. Josep Pont i Gol, confirmarà, el 24 d'abril, a Sant Joan de Tarragona, i el 27 del mateix mes, a Sant Joan de Valls. El maig, el dia 3, a Sant Francesc de Tarragona; el 19, a Sant Pere de Reus, i el 25, a Montblanc. El mes de juny, el Dr. Pont confirmarà, el dia 7, a Sant Joan de Reus.

Revista de l'Hospitalitat

REDACCIO.— L'Hospitalitat Diocesana de la Mare de Déu de Lurdes va prenent volada. I un índex d'això és el n° 4 de la seva revista, que ha sortit amb unes paraules manuscrites del Sr. Arquebisbe, un article del vicari episcopal Mn. Josep Asens i diferents col·laboracions i notícies.

TARRAGONA.— L'arquebisbe de Tarragona i Primat, Dr. Ramon Torrella, dedicava el seu escrit de “Fets i criteris”, corresponent al propi passat dia 12 d'abril, al sentit d'alegria que cal donar a la nostra vida de seguidors de Jesucrist, a la llum de les consideracions que hom pot extreure del fet pasqual. Heus-ne a continuació el text íntegre:

Ahir em va telefonar una persona per explicar-me que havia vist un anunci en una botiga que deia així: “La vida és tan curta que val la pena no portar un vestit trist”. Vaig pensar que aquest anunci era força original; però més original va ser el comentari de la persona que m'ho explicava que va dir-me: “Val la pena de viure l'alegria cristiana, l'alegria de la Pasqua!”. I encara que, amb retard, va felicitar-me dient: “Tingui una ben feliç i bona Pasqua!”. Li ho vaig agrair, i va penjar el telèfon.

Aquesta trucada m'ha fet pensar en diferents coses. En primer lloc he pensat que massa sovint els cristians portem un vestit trist. Potser també sovint és un vestit alegre per fora, però que no arriba a dins. Crec que és una llàstima que no visquem sempre optimistes i alegres, no a causa del bon humor i del bon caràcter que ens fa recuperar de seguida l'alegria, sinó a causa de viure l'esperança

cristiana que és l'esperança en la vida eterna.

El Regne del cel és semblant a un tresor... quan una persona el troba, ja no el perd més. Qui amb la fe ha trobat Jesús i la seva amistat viurà una esperança i serà ple de joia. Té la certesa que la vida eterna, que espera, ja la posseeix, com una llavor que germinarà i creixerà com un infant, com un jove que té tota la vida davant d'ell... El que és més bonic no ha arribat encara i demà serà un dia més lluminós que avui.

“Comuniqueu l'alegria”

Pares, comuniqueu alegria als vostres fills. Mestres, comuniqueu alegria als vostres alumnes. Governants, doneu exemple de joia i d'esperança als ciutadans. I, els preveres, no siguem temerencs, sinó estiguem sempre disposats a respondre a qualsevol que ens demani raó de la nostra esperança. (Cf. 1Pe.3, 15).

Ens és necessari, més que mai, aprendre a compartir l'alegria, a comunicar les bones

notícies, a mirar, en els fets i en els esdeveniments, els aspectes positius. Val la pena viure amb il·lusió, amb optimisme. Viure amb aquella alegria espiritual que neix de l'esperança cristiana.

Aquella persona que ahir em va telefonar poc podia pensar que em proporcionava una inspiració per escriure un nou comentari als “Fets i criteris”, però ella va saber comunicar-se, donar amistat i compartir amb mi la seva alegria.

Recomanacions de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Tarraconense

Que els infants arribin a la plena “veritat”

del seu baptisme

La Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Tarraconense ha fet públic un document en què fa una sèrie de reflexions sobre el baptisme dels infants. La Comissió demana que els infants batejats puguin rebre l'educació cristiana que necessiten per arribar a la plena “veritat” del seu baptisme.

El document assenyalava, en el primer punt, que en algunes zones de les nostres diòcesis s'ha produït durant aquests quinze anys una forta

petició de baptismes i que moltes famílies que els demanen mantenen un contacte molt reduït o nul amb la comunitat cristiana i amb els seus pastors. “Això —continua l'escrit— comporta un desconeixement de les seves situacions espirituals, afeixuga els diàlegs, i fa difícil sovint la valoració de les garanties d'educació cristiana que ofereixen.

En l'apartat que fa referència a la necessitat del baptisme, la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Tarraconense destaca que l'Església el considera necessari, però que si en algun cas és diferent és perquè es considera bàsic que pugui arribar a la seva plena “veritat” o realitat.

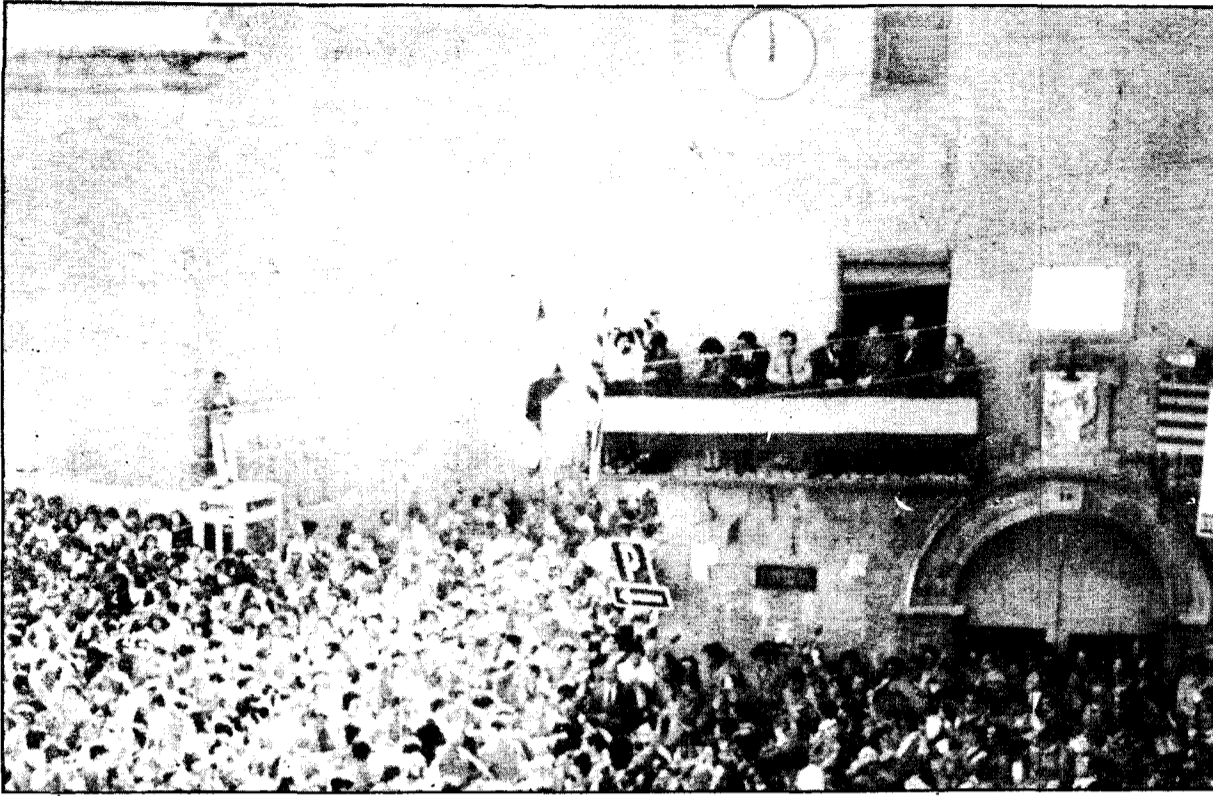
Quan es parla de les garanties d'educació cristiana, el document assenyalava: “Si es demanen, respectuosament, garanties sobre l'educació cristiana de l'infant no és pas perquè, sense elles, el baptisme sigui invàlid; és perquè el do de Déu, que Ell dóna irrevocablement per mitjà de

l'Església, no s'exposi a restar infructuós en la vida del batejat, com una llavor que no es desenvolupa com caldria.

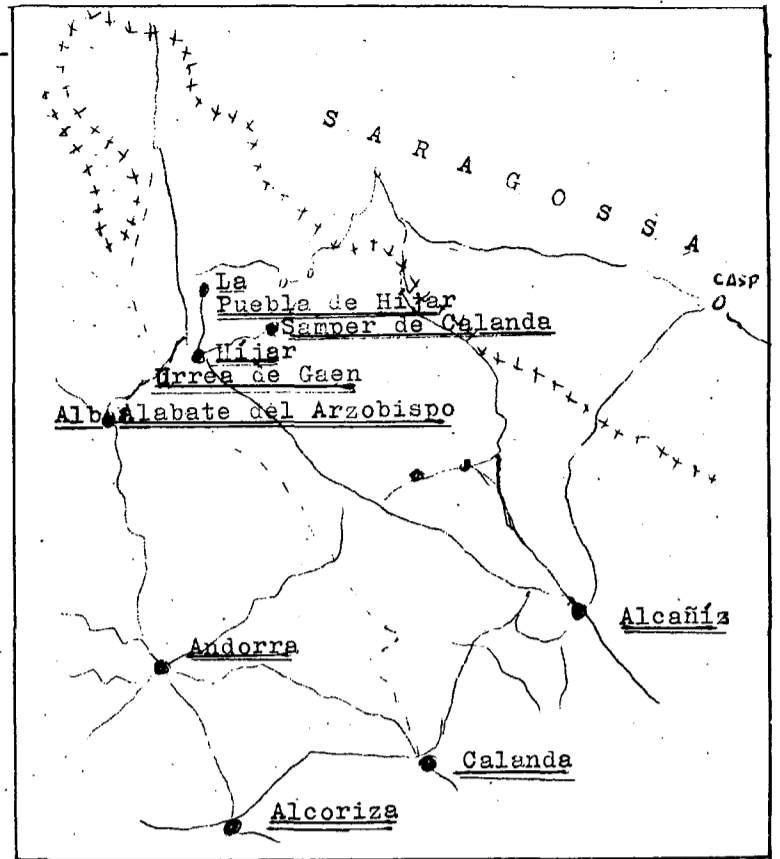
El document constata que ha augmentat el nombre d'infants que no han estat batejats i que fan acte de presència a les escoles, als moviments infantils als espais i fins i tot a les catequesis, especialment amb vista a la primera comunió. La Comissió indica que la resposta pastoral i litúrgica a aquesta situació és el capítol del Ritual de

la iniciació cristiana dels adults dedicat especialment als infants no batejats que han arribat a l'edat de la catequesi.

La Comissió considera que el baptisme dels infants és un vertader test per a la nostra fe, i per la manera com vivim la nostra condició de membres de l'Església. “El baptisme dels infants —diu— no compromet només els seus pares, sinó —abans que ells— tota l'activitat eclesial”.

"Romper la hora".

Situació sobre el mapa aragonès de les nou viles de la Ruta dels tambors.

La singular Setmana Santa del Baix Aragó

Calanda, un dels pobles més impressionants de la "Ruta dels tambors"

La processó del Pregó.

S'ha escrit molt sobre la Setmana Santa al Baix Aragó i, sobretot, de com la celebren els nou pobles que constitueixen l'anomenada "ruta dels tambors": Andorra, Calanda, Alcanyís, Híjar, La Puebla de Híjar, Alcoriza, Albalabate

del Arzobispo, Samper de Calanda i Urrea de Gaen.

Una de les més famoses és la de Calanda. De fora estant, vull dir sense haver-la viscuda, hom té la impressió que és més folklòrica que piadosa. S'ha dit molta cosa so-

bre els tambors i els bombos. Fins i tot Buñuel, fill del poble en féu una pel·lícula. Cert que omplen l'aire de ressons durant moltes hores, però constitueixen un rés, una pregària singular.

Ja el Dijous Sant, després de la celebració del Sant Sopar, s'inicia l'actuació dels tambors i bombos, si bé reduïda només a acompanyar, a les dotze de la nit, els homes que pugen el Calvari en un emotiu Via Crucis. El de les dones, de bon matí del Divendres, no duu aquest acompanyament. Després emmudirán fins al migdia quan faran la "rompida". Reunits a la plaça en nombre d'uns tres mil —molts dels bombos són tocats per dones— "rompen la hora" amb un terrabastall de cops de maça damunt la tensada pell dels bombos i la repicadissa —la "palillera"— dels broquets damunt els tambors.

És obligatori vestir la túnica morada. Seguidament les colles de les diferents confraries recorren els carrers i places cadascuna amb el seu ritme propi. A la tarda hi ha la processó del Pregó. Hi van tots i amb ritme acompassat, únic, recorren la vila parant de tant en tant per llegir un pregó, de text antiquíssim, escoltat fervorosament per la gent tot i que tothom se'l sap de memòria.

Encara hi haurà, al vespre, la processó de la Soledat de

la Verge i al matí del Dissabte, la del Sant Enterrament. Les desfilades triguen a passar, almenys una hora i mitja. Els tambors només emmudeixen durant la celebració dels oficis.

Així, Calanda viu, tota ella moradencia per l'abundància de túniques dels timbalers, vint-i-sis hores, dia i nit, de pregària feta resso de dolor, d'amor, de desesperació per la Mort del Just. I el dissabte a les dues, de bell nou reunits tots a la plaça, es fa la darrera "tamborrada" i un homenatge al restaurador i animador d'aquest costum ancestral, Mossèn Vicente Allanequi. Una placa amb el seu nom i la mascareta, damunt del balcó de l'Ajuntament recorden aquell gran calandí i piadós sacerdot, tan entranyablement estimat que fins els incontrolats dels anys tristos de la guerra, le respectaren la vida.

Hem dit que el ritu dels tambors va més enllà del folklore i és cer. Cal haver-ho viscut. El gran temple parroquial, enguany restaurat, es veia tan concorregut en tots els actes, que calia anar-hi almenys una hora abans, per trobar-hi lloc. S'hi agombolaven, ben bé, un miler de fidels.

El president de la "ruta del tambor", Miguel Franco, deia que el paper dels bombos i tambors és vital en la Setmana Santa del Baix Aragó: "Es

impresionante el tronar infatigable de los bombos y tambores que quieren protestar con su ronco sonido, que quiere convertirse en oración. Ellos piden clemencia para ese Hombre que encorvado, pasa por delante de sus ojos. Piden perdón al cruzarse con los de El en esa mirada que penetra como la espina más afilada de su corona..."

I Navarro Serred, col·lega i cronista calandí diu encertadament: "Calanda con el repique de sus tambores no hará otra cosa que encontrarse a sí misma. Porque se tiene que haber nacido en esta tierra bajo-aragonesa para comprender mejor la ceremonia fervorosa de cientos y cientos de manos emocionadas, que sobre la piel ensangrentada de sus instrumentos arrancan las notas del retumbar de los tambores".

Una altra característica de la Setmana Santa de Calanda, és la dels "putuntunes" nom popular, per raons onomatopèiques, dels armats o soldats romans. El cos és integrat, voluntàriament, cada any, per minyons que entren en quintes.

"Mientras, en el campo —segueix dient Navarro Serred—, en la vegada, los melocotoneros estallan en flor. La primavera volverá a llenar de colorido el Bajo-Aragón. Es la Pasqua de Resurrección".

E. Busquets i Molas

Jove: vols sentir a joves d'avui,
parlar del Déu de sempre

Any Internacional de la Joventut

XERRADES per a JOVES

Dies: 27 d'abril i 11, 18 de maig

17 hores

Parròquia: Sant Sever i Sant Vivenç de Paül
C/. Provença, 212 (Metro Hospital Clínic)

Energica protesta pel programa "Si yo fuera presidente"

La Conferència Episcopal demana a TVE

que respecti les creences religioses

MADRID.— L'emissió d'un programa de TVE, titulat "SI YO FUERA PRESIDENTE" les nits del 2 i del 9 d'aquest mes, ha derivat una vegada més en un atac injust, gratuït i desconsiderat als sentiments religiosos en general i els dels catòlics particularment.

Davant d'aquest nou atropellament d'aquests sentiments des dels mitjans de comunicació de l'Estat, el portaveu de la Conferència Episcopal Espanyola va posar de manifest el següent:

1r.— La repulsa que a la C.E.E li mereix tant la reiteració d'aquestes actituds com la impunitat amb què es produeixen. En aquest sentit no cal sinó reiterar la protesta tantes vegades manifestada per diverses instàncies de l'Episcopat integrant en la protesta les moltes manifestacions de repulsa i d'indignació que es reben a la seu de la Conferència Episcopal, procedents de persones i de col·lectius que se senten ofesos en els seus sentiments més profunds.

2n.— L'obligatorietat per a tothom, inclosos els mitjans de comunicació de l'Estat, de l'article 16 de la Constitució en el qual hom diu textualment que "els poders públics tindran en compte les creences religioses de la societat espanyola".

3r.— Pel que fa referència als

sentiments catòlics en concret, s'ha de recordar la vigència de l'article XIV de l'Acord cultural de gener del 1979 entre la Santa Seu i l'Estat Espanyol que estableix el següent: "Salvaguardant els principis de llibertat religiosa i d'expressió, l'Estat vetllarà perquè siguin respectats en els seus mitjans de comunicació social els sentiments dels catòlics i establirà els corresponents acords sobre aquestes matèries amb la Conferència Episcopal Espanyola".

4t.— En reclamar una vegada més el compliment de tals preceptes legals, la C.E.E. ratifica la voluntat dels catòlics de contribuir positivament a l'augment de la llibertat, de la convivència i de la tolerància entre els espanyols, exigint en correspondència el respecte degut als sentiments religiosos i catòlics que són majoritaris en el poble espanyol.

Preparació del Sínode dels bisbes

En un altre ordre de coses, el President de la Conferència Episcopal ha rebut del Secretari del Sínode dels bisbes, monsenyor Tomko, les orientacions i suggeriments que sobre la preparació i desenvolupament del proper Sínode extraordinari ha donat el

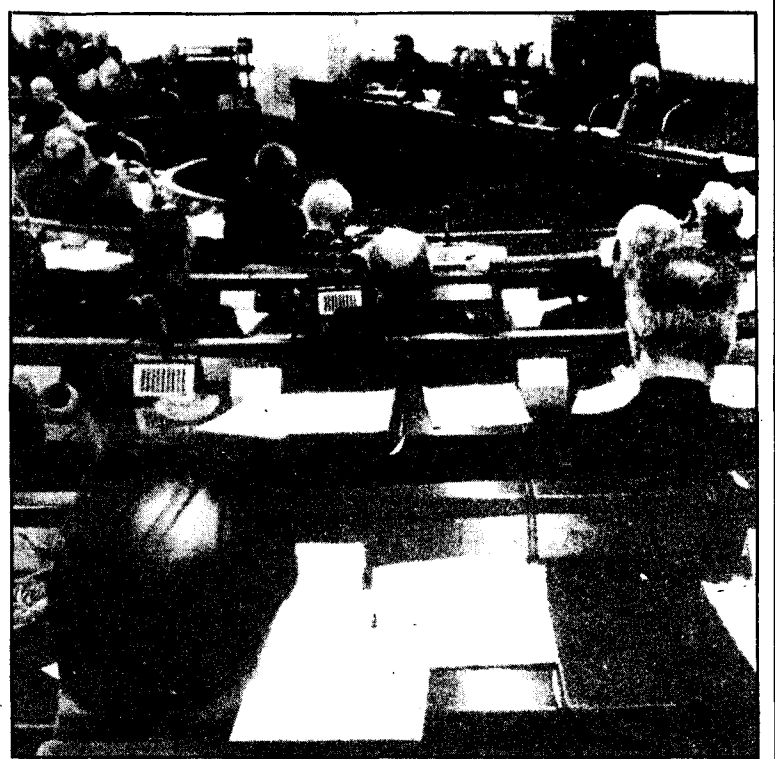
Consell de la Secretaria General en la seva reunió dels dies 14-15 de març.

Segons ha fet saber el cardenal Casaroli, Secretari d'Estat, aquesta reunió extraordinària del Sínode té dos fins: a) bescanviar informació i parers sobre tot el que s'ha fet fins al present en l'aplicació del Concili Vaticà II, tant en l'Església universal com en les Esglésies particulars; b) profunditzar en el coneixement del Concili i promoure la seva execució constant, tenint en compte les exigències del nostre temps.

Per a la seva preparació, els Presidents de Conferències Episcopals, realitzaran una consulta, principalment en el si d'aquestes, i, amb les respostes rebudes, s'elaborarà una breu relació que serà enviada a la Secretaria del Sínode abans del primer de setembre. A la vegada, aquesta secretaria farà una síntesi de totes les relacions rebudes i la distribuirà als membres del Sínode.

Una doble concelebració del Papa amb els pares sinodals a la Basílica de Sant Pere, inaugurarà el Sínode el 24 de novembre, solemnitat de Crist Rei, i el clausurarà el 8 de desembre, dia de la Immaculada Concepció.

Els treballs començaran el 25

de novembre a l'aula del Sínode. Els primers dies es dedicaran a la presentació d'unes relacions introductòries i a un debat general. Seguidament els membres del Sínode es distribuïran en grups de treball. En acabar aquesta segona fase, es reunirà altre cop el ple per conèixer els resultats de les deliberacions de cada grup i

per proposar unes conclusions. També ha comunicat monsenyor Tomko que el Papa, atenent les dificultats exposades per algunes Conferències Episcopals i amb el vot unànim de la Secretaria General, ha decidit posposar fins al 1987 el Sínode ordinari que s'havia de celebrar l'any que ve.

VIETNAM

Augmenten les pressions sobre els catòlics

HANOI.— Les autoritats de la República del Vietnam incrementen cada vegada més, la seva pressió sobre els catòlics, per imposar l'autoritat de l'anomenat "Comitè de Solidaritat dels Catòlics Patriòtics", malgrat l'explícita oposició dels bisbes d'aquest país.

Davant aquesta pressió del règim comunista vietnamita, l'arquebisbe de Hué, monsenyor Nguyen Kim Dien, s'ha manifestat clarament contra l'adhesió de sacerdots a l'esmentat Comitè. La seva finalitat —assenyala el Prelat— es apartar els catòlics de la unitat eclesial universal.

MACAO

Èxit del "Telèfon de la Vida", de Caritas

MACAU.— Més de dues mil trucades han atès en el seu primer any, el servei telefònic que amb el nom de "Life Line" (Línia de Vida), ha implantat Caritas a aquesta Ciutat. La major part de les trucades feien referència a problemes laborals i econòmics, així com a d'altres, foren fetes per persones inclinades al suïcidi. Aquesta línia telefònica funciona les 24 hores del dia.

El principal projecte de Caritas a Macau, per aquest any, és l'establiment d'un "servei a domicili", mitjançant el qual, voluntaris adscrits visitaran i ajudaran els ancians o incapacitats que no puguin moure's de casa seva.

XILE

Favorable acollida a un document sobre el tema

Els bisbes no volen ser aliens a les

lluïtes dels camperols

SANTIAGO.— Els bisbes de Xile publicaren una carta pastoral dirigida als camperols del país titulada "Obrir solcs per sembrar esperances".

El document conté en una de les seves parts una anàlisi de la situació del camperol qualificant-la com a "dura realitat" a la qual els camperols han estat sotmesos. La carta centra especialment la seva atenció a vuit aspectes que es refereixen al dret al treball, la propietat de la terra i el sistema econòmic. Les lleis laborals, la realitat de la família camperola, la situació de la dona, dels joves i de les comunitats indígenes, són els altres aspectes analitzats.

En relació a la propietat de la terra els bisbes recorden que l'Església ha "parlat moltes vegades sobre el dret dels camperols a posseir la terra" i que fou "l'Església xilena la que inicià al país la Reforma Agrària, lliurant les seves pròpies hisendes als camperols". "Posteriorment, el parlament xilè aprovà la Llei de la Reforma Agrària" el qual "va fer desvetllar el camperol d'una perllongada letargia i el va fer protagonista del seu propi destí".

L'Episcopat afirma que la Reforma Agrària "potser va tenir errors" però també "va tenir encerts". Actualment, la Reforma Agrària s'ha revertit, "se l'ha desprestigiada injustament i novament s'ha arribat a concentrar la propietat de la terra en poques mans". "Una de les conseqüències més evidents d'aquesta contrareforma ha estat el desarrelament que això ha produït i l'empobriment violent que ha sotmés a milers de famílies camperoles", assenyalen els bisbes.

Els prelatos afirmen que "actualment sabem que hi ha més de 120.000 famílies del camp que no tenen accés a la terra". Per acabar expressen que es comprometen amb els camperols a "ser més a prop encara de les seves inquietuds, acompanyar-los en les seves recerques, donar millor suport a la defensa dels seus drets i fer-los costat en les seves aspiracions de justícia", "no volem ser aliens ni a les seves organitzacions, ni a les seves lluites".

Els camperols organitzats

sindicalment a través de la Comissió Nacional Camperola (CNC) han estat els primers a respondre la Carta Pastoral dels Bisbes de Xile, "Obrir solcs per sembrar esperança". En la seva resposta, els dirigents assenyalen que hi ha d'haver un esforç i una disposició de tots els sectors camperols per fer d'aquesta crida una realitat concreta, que els beneficiï no solament a ells sinó al país en general.

"Les paraules que vostés ens dirigiren —diuen— han de ser llavors que caiguin a la terra bona, perquè la veritat, la justícia, l'amor i la llibertat es reproduïxin; que aquestes, no siguin llavors que caiguin a la vora del camí, a les pedres, o a les espines".

Els dirigents expressen que la crida dels bisbes els ha encoratjat a continuar endavant "en una lluita per establir una societat més justa, participant activament en la vida pública. És així com ens comprometem davant de vostés —afegeixen— a continuar lluitant per la recuperació de tots els drets i la posada en funcionament del procés de dignificació del camperol".

"TALLER DE LITERATURA DE BARCELONA"

Novel·la, conte, poesia i teatre

Millorar l'estil, aprendre a escriure poemes, aplicar les tècniques narratives adequades en contes i relats, escriure lletres de cançons, compondre escenes teatrals, descobrir la bellesa de les paraules, llegir, comentar i analitzar novel·les, contes, poesies de diversos autors, és la comesa del "Taller de Literatura de Barcelona" inaugurat recentment i dirigit per Teresa Martín, llicenciada en Filologia i professora universitària de Literatura.

La temàtica que s'ensenyava en el "Taller de Literatura de Barcelona" comprèn la introducció a la literatura, comentaris de textos literaris, creació literària que estudia els tres gèneres de poesia, narrativa i teatre.

La didàctica original d'aquest centre té els objectius de descobrir i canalitzar les possibilitats creatives a través de la paraula i escollir els recursos que caracteritzen un estil literari personal. Per altra banda, la dinàmica de les classes, que es dicten en grups reduïts, consisteix en un diàleg entre l'alumne i el professor, en la realització de treballs de composició literària amb la subsegüent lectura

i anàlisi i, en la crítica i evaluació, proposant finalment nous treballs.

La Sra. Teresa Martín respon

Hem mantingut una agradable conversa amb la fundadora i directora del "Taller de Literatura de Barcelona", Teresa Martín.

—**Si el geni neix, ¿quines poden ser les pretensions del seu centre?**

—Com diu Bécquer, "Quantes vegades el geni així dorm en el fons de l'ànima i una veu com Llåtzer espera

que li digui, "aixeca't i camina". Això ho diu amb la imatge de l'arpa que té adormides les notes en les seves cordes... Llavors el que em proposo en el Taller és despertar aquest geni que dorm; motivar la fantasia creadora; ajudar a trobar els canals a través de la reflexió sobre el fet poètic i l'apropament al món dels escriptors. Per altra banda, el Taller es proposa que l'alumne conegui la matèria amb la qual treballa que en aquest cas, és el llenguatge.

Els recursos poètics, les figures literàries, les estructures interiors, són moltes de les tantes realitats que ha d'aprendre l'alumne creador. Així, descobrirà i canalitzarà les

El Centre pretén descobrir i canalitzar les possibilitats creatives a través de la paraula.

possibilitats creatives de què disposa a través de la paraula i sabrà escollir els recursos que caracteritzaran el seu estil literari personal. En resum, i responent estrictament a la seva pregunta: el geni neix en un principi però en la vida sempre cal cultivar-lo.

—**Sra. Teresa ¿Com defi-**

niria la inspiració artística?

—Jo diria que la "musa" és clàssica i la inspiració és romàntica, però també podem parlar de "l'àngel" que incita al vol o del follet que s'encén en la fibra del pensament i la sensibilitat. Torno a citar a Bécquer: "Sobre no res

La dinàmica de les classes, que es dicten en grups reduïts, es fa palesa en el diàleg entre l'alumne i el professor

s'han donat tantes definicions com sobre les coses indefinibles. La musa, l'àngel, la inspiració, tot és quelcom que ens mou a crear; és una paraula que es gestà gairebé sense la nostra intervenció i que creix en nosaltres, deixant-nos en un estat de gravidesa, plens d'una llum interior, fins el moment que no podent-la contenir més, la pronunciem en un esclat que s'assembla punt per punt a un naixement.

—Sembla que actualment es dona la màxima importància al contingut d'una composició literària. Quina importància tenen les formes, ritme, mètrica, etc?

—Tot és important i la forma poètica que s'adopti depèn de la manera de ser de cada u. "Ritme" i "paraules boniques" sense missatge són com un brogit que ens pot enlluernar però ens deixa buits. Per altra banda, "missatge eixut", nu i mancat de ritme, sense paraules boniques i dicció clara, pot apel·lar només a l'intel·lecte i no crear una emoció estètica.

Tot poeta té un missatge a expressar i la paraula, com a vehicle d'aquest missatge, s'omple de sentits, de música, de sonoritats i es converteix en missatge. Necessitem "continguts", en realitat els tenim, perquè vivim una quotidianitat agònica, dramàtica, i si la llum ens fereix i l'estrella ens commou, també ens sentim part de la mirada perduda d'un captaire, d'un noi drogadicte, d'una coloma morta, dels nostres fills, etc. Llavors, estimem, somiem, plo-

rem, tenim fam i fred o gaudim d'una posta de sol. Tots aquests missatges tenen en si, gran intensitat poètica que culminaran en la paraula més o menys nua d'imatges o de plasticitat, però sempre formada en la seva senzillesa. I això és el poema.

—Una última pregunta: Com definiria una bona novel·la?

—Doncs, que presenti un bon estil, poètic i a la vegada ple de contingut. Les obres literàries no s'escriuen per als crítics; per això crec, primer que res, en la claredat expositiva; sentit de les estructures del discurs narratiu, personatges vius amb els quals podem dialogar més enllà de l'àmbit de la mateixa novel·la i des de la nostra pròpia circumstància. A més, assenyalaria que se situés en una determinació històrica i geogràfica. Com que la novel·la és un riu, hem de trobar-hi no solament una aparença de riu, sinó un llit profund, és a dir, un missatge, una tesi, un problema, una interpel·lació a l'home, de tipus existencial. Tot això que he dit ajudaria que jo considerés com a excel·lent una novel·la.

El "Taller de Literatura de Barcelona", gairebé únic a la ciutat, és una de tantes iniciatives privades que mereixen ser conegudes i promoció-les. Per a més detalls podeu trucar al telèfon 219 49 01. Tot el que contribueixi a aixecar la cultura dels pobles, mereix la nostra estima i admiració.

Francesc Gamissans

Montserrat Mas, responsable a Barcelona de "Mans Unides-Campanya contra la fam".

És urgent la sensibilització humana

davant el problema de la fam

Els problemes greus que comporta la fam als països de l'anomenat "Tercer Món" han arribat a través dels mitjans de comunicació al gran públic europeu. Països com Etiòpia són més coneguts per les seves grans zones de fam. Però existeixen també d'altres bosses de depauperació que requereixen no només un ajut d'emergència per sortir de la crisi, agreujada normalment per les adversitats del clima o de la incapacitat migratòria dins d'un país, sinó que, a més, requereixen ajuts de l'exterior, com un servei i alhora una promoció elemental que faci variar uns condicionants bàsics en el camp assistencial, agrícola, laboral o de promoció de l'home i la dona.

Montserrat Mas és la responsable de la Delegació barcelonina de "Mans Unides Campanya contra la fam", la qual concreta els objectius que es proposen de cobrir a través d'aquesta actitud solidària dels països que gaudeixen de benestar social respecte als països del "Tercer Món".

—És a través de les peticions de petits projectes que ens presenten com es pot realitzar una acció eficaça —afirma Montserrat Mas—; per exemple, fa poc vaig visitar Rwanda. Allí existeix un grup de persones que treballa en un hospital i es troba en la necessitat d'ampliar-ne uns departaments determinats. Ens presenta un projecte, que passa a ser estudiat per un comitè que analitza si és viable o no, i valora, a més, si en aquest projecte hospitalari hi participa gent nadiua.

—Quants projectes hi ha a la llista d'espera?

—L'any passat es van aprovar 384 projectes, que van arribar al voltant de 900 milions de pessetes. En tenim "en cartera" per a més de 2 anys, tenint present el ritme econòmic actual. El nombre de peticions en valor econòmic és superior als diners de què es disposa. L'ideal, en cada projecte, és que segueixi un canal viable per si mateix un cop ja estigui finançat.

Un dels problemes greus dels països en fase d'infra-desenvolupament és la manca de comandaments intermedis. Les persones amb una formació intel·lectual alta van a formar-se a Europa, i al seu retorn ocupen llocs d'alta responsabilitat. Però, de fet, continua una manca greu de professionals tècnics laborals.

—Mentre no hi hagi una pau veritable, hi haurà fam i s'incrementarà cada cop més. Però, com cooperen els països del benestar amb els del Tercer Món?

—Hauríem de pensar en la necessitat que pròximament hom dugui a terme una llei de cooperació. Aquesta llei, a més, hauria d'establir els barems adequats per a la col·laboració amb els països del Tercer Món. Un exemple és Holanda, on una part molt important d'aquesta cooperació econòmica la distribueixen les organitzacions no governamentals. Aquestes s'agrupen en tres

blocs: el catòlic, el constituït per Esglésies no catòliques i un tercer grup de caràcter no cristià. És necessari que hom reconegui cada vegada més el paper de les entitats no governamentals.

—A Espanya, ¿qui constitueix la coordinadora d'organitzacions no governamentals d'ajut al Tercer Món?

—Ajuda en Acció, Intermón, Iepala, Caritas, Justícia i Pau, Mans Unides, Medicus Mundi i el Moviment 0'7 per cent. També Unicef i la Creu Roja, que són para-estats, participen en algunes accions. La coordinadora és constituïda sota uns interessos comuns, i cadascú hi manté la identitat i els seus objectius. Creiem que podria augmentar la sensibilització de l'opinió pública i de l'Estat, i que les responsabilitats de la Coordinadora s'incrementaran. Per exemple, la xifra econòmica que l'Estat ofereix als països del Tercer Món que és dins del compromís del 0'7% (Espanya el 1984 va donar 0'05% del Producte Interior Brut), si fos tramitada per les organitzacions no governamentals, tindria l'avantatge de no incloure contra-prestacions ni polítiques ni econòmiques.

—Un dels temes més preocupants de l'activitat de Mans Unides, ¿és la sensibilització de les persones?

—Potser ens preocupem sovint de fets puntuals que ens arriben directament per televisió; però donar a conèixer el problema de la fam requereix un treball seriós, perquè hom pensi més a cercar solucions a llarg termini. Dins la campanya de sensibilització, la Delegació de Barcelona Catalunya, ha fet enguany, com a experiència pilot, la publicació del llibre *Fem un sol món*, que és un manual d'educació per al desenvolupament. El llibre està pensat de tal manera, que sense apartar-se de la línia dels textos de l'escola, i no pas com una nova matèria escolar, hom enfoqui amb seriositat els temes del Tercer Món.

L'acció d'un nombrós voluntariat que treballa a 73 delegacions repartides per tot Espanya (9 de les quals a Catalunya) avala una tasca solidària en bé de la humanitat.

Josep M. Forcada
(Metge De l'Àmbit Maria Corral).

Montserrat Mas creu que hi haurà fam, mentre no hi hagi una pau veritable.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a:
l'Associació Cristiana de Dirigents
Tels. 237 18 45
237 19 12
Hores: de 4 a 6

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"
O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR
d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR
de nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007.

ADJUNT
a gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administrativa.
INEM 31.282.

PINTOR
Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-
Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU
Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
especialista tintoreria i "aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU
uxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446.

APARELLADOR
Contracte mercantil.

ASDJUNT
a Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006.

SECRETÀRIA
Investigació i Relacions humanes.
INEM 21.089.846.

DEPENDENTA
administrativa.
INEM 43.463.

SOTS-DIRECTORA
o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR
administrativa en pràctiques matins.
INEM 31.705.

CAP
de vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

PER A DIRECTORA de parvulari o secretària material clínic. INEM.- 37.711.767

AUXILIAR administrativa pels matins. INEM 36.980.189.

REPARADOR maquinària elèctrica i petits electrodomèstics. INEM 37.595.556.

DIBUIXANT art finalista, selecció colors, muntador i maquetista expert. Contracte mercantil.

AUXILIAR editorial i informàtica. INEM 46.532.939.

ADMINISTRATIU secció de personal i auxiliar comptable. INEM 29.736.088.

AUXILIAR administrativa. INEM 34.788.

AUXILIAR administrativa i relacions públiques. INEM 38.478.279.

SECRETÀRIA de gerència o advocat. INEM 111.496.

Varis

VACARISSES. Estatge d'estiu per llogar. Tel. 783 22 12 de 2 a 8 tarda.

COMPRO remolc per camping i enganxador de segona mà. O canvi per tenda en bon estat. T. 319 85 10 Eulàlia de 8 a 10 vespres.

NOIA

Soltera o vídua sense fills, responsable i treballadora, de 25 a 35 anys, urgeix per Restaurant. Tel. (93) 872 84 35. Srta. Toni

SENYORETA

Larga experiència professional, li interessa treball: encarragada de comerç, recepcionista consultori mèdic, telefonista, etc. Referències immillorables. Si interessa truqueu al telèfon: 674 33 19. (Srta. M.ª Dolors de l'1 a 3 i de 20 a 22).

ILLUSIONISTA dona un toc de distinció a la seva festa sorpresa els seus convidats. Comunions, noces, naixements, etc.

COLLECCIONISTA

Compro, canvi: Goigs, estampes, Antoni. Tel.: 726 44 14, 9 h. nit.

FILOSOFIA. Llicenciat en Filosofia Pura l'any 1977. Molta experiència docent, cerca col·legi o acadèmia qualsevol població Catalunya per impartir classes Filosofia, Ètica o Matemàtiques BUP, COU o bé totes assignatures d'E.G.B. T. 201 01 22.

JOVE

Lliure serv. militar. Carnet de conduir. Administratiu comptable. Xòfer, coneixement de mecànica moto, cotxe... Tel. 303 21 60.

REGALO gatet siamès preciós a qui el tracti bé. Tel. 555 47 25 de 6 a 8 tarda L.A.V.

A BARCELONA

Es ven pis modern 70 m², 2 cambres, bany i cuina. Prop Pl. Universitat. Garatge (al mateix edifici al soterrani). Calefacció individual. Bonic i barat! És un àtic. Telf. 253 80 67.

ILLUSIONISTA

Doni un toc de distinció a la seva festa, sorprenent als seus convidats. Comunions, noces, naixements, etc. Tel. 239 93 48.

SANTA MARTA

Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

Vendes

VENDA DE XALETS I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on Barcelona-7

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ

Tel

PREU LÍNIA

	50 ptes.
	100 ptes.
	150 ptes.
	200 ptes.
	250 ptes.
	300 ptes.
	350 ptes.

50 ptes.

100 ptes.

150 ptes.

200 ptes.

250 ptes.

300 ptes.

350 ptes.

MES

SETMANES

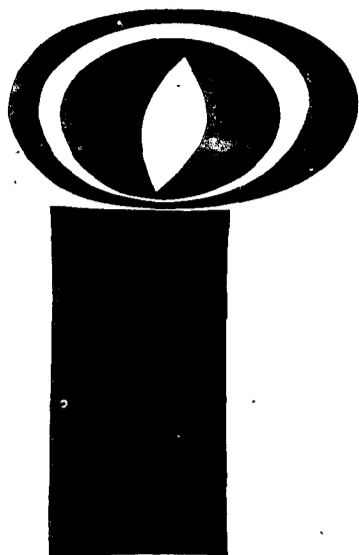
Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.
Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on, Barcelona-7.

LLIBRERIAS ON PODEU ADQUIRIR EL LLIBRE:

"L'EVOLUCIONISME, AVUI"

de Francesc Nicolau

LLIBRERIA CLARET Roger de Llúria, 3
LLIBRERIA LA HORMIGA DE ORO Av. Portal de l'Àngel, 3
LLIBRERIA BALMESIANA Dura i Bas, 9
LLIBRERIA SIGNE Mallorca, 301
LLIBRERIA AMICS DEL CATECISME Comtal, 27
LLIBRERIA ONA Gran Via de les Corts Catalanes, 654
LLIBRERIA ANTIC (La Seu)
LLIBRERIA VOLTES (Tortosa)
LLIBRERIA FREGOLA (Lleida)
LLIBRERIA VyP (Tarragona)
LLIBRERIA IMPREMTA DACHS (Solsona)
LLIBRERIA LES VOLTES (Girona)
LLIBRERIA SANT PAU Rda. de Sant Pere, 21
LLIBRERIA BLANQUERNA Diagonal, 450
LLIBRERIA SAN MIQUEL Roger de Llúria, 100
LLIBRERIA ATLANTIDA Rambla Hospital, 2 (Vic)
I també a CATALUNYA CRISTIANA

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B"
DIUMENGE IV DE PASQUA

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions:
Gertrudis Argenté

LA SALVACIÓ NOMÉS ES TROBA EN JESÚS

Les paraules de Pere subratllen vigorosament la gran realitat pasqual: per la resurrecció, el Pare ha acreditat Jesús definitivament enfront del poble, dels seus magistrats i notables i davant de tot el món. D'aquí, que només en ell hi ha la salvació. D'aquí també, que en el temps de l'Església, l'acció de Jesús ens arribarà sempre a través de la meditació humana.

Lectura dels Fets dels Apòstols (4:8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: "Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigheu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home, el teniu sa davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzaré. Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos".

PERDURA ETERNAMENT EL SEU AMOR

Himne triomfal d'acció de gràcies del saltiri per l'amor etern de Déu. Nosaltres, cristians, sabem que aquest amor del Pare se'ns ha manifestat en plenitud en la persona del seu Fill Jesús. La nostra acció de gràcies, doncs, és per ell i, sobretot en aquest temps pasqual, per la seva resurrecció, tot meravellant-nos sempre que "la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici" de l'Església i de la humanitat.

Salm 117:1 i 8-9,21-23,26 i 28cd i 29 (R.: 22)

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo!
Perdura eternament el seu amor.
Més val emparar-se en el Senyor,
que posar confiança en els homes.
Més val emparar-se en el Senyor,
que fiar-se dels poderosos.

**R. La pedra que rebutjaven en els constructors
ara corona l'edifici.**

Gràcies, perquè vos m'heu escoltat
i heu vingut a salvar-me.
La pedra que rebutjaven els constructors
ara corona l'edifici.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor.
Us beneïm des de la casa del Senyor.
Vós sou el meu Déu, us dono gràcies,
us exalço, Déu meu!
Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo!
Perdura eternament el seu amor. R.

Viure la Pasqua és viure la vida de fills de Déu

En l'escena del martiri, de l'obra de Paul Claudel "Joana a la foguera", se senten unes veus que criden: "Joana, filla de Déu!". I Joana d'Arc, lligada al pal, engrillonada i rodejada de flames, s'estremeix de joia en sentir-se anomenar així i, com assaborint-les, va repetint lentament aquestes paraules, enmig de la tràgica sublimitat del moment: "Filla de Déu! És bell ser filla de Déu! Joana, filla de Déu! Filla de Déu! Filla de Déu!". També nosaltres, sempre que les rebem amb esperit net, ens sentim còmplices per les paraules de la primera carta de sant Joan: "Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som!". Però si ens arriben en ple temps pasqual —quan vivim i celebrem especialment que per la resurrecció Jesús és reconegut de manera definitiva pel Pare com a Fill seu, davant dels homes de tots els temps, i en Ell i per Ell ens hi reconeix a cadascun de nosaltres—, aquestes paraules prenen un to extraordinari, únic, d'immediatesa intensament entranyable.

Llavors ens adonem que viure la Pasqua és viure la vida de fills de Déu. I que viure la vida de fills és deixar-nos prendre per l'Esperit de Jesús, deixar-nos viure per la seva pròpia vida i seguir-lo sempre cap al Pare. Seguir-lo a Ell que n'és el camí, la porta i la veu —la Paraula—.

Aquesta pujada Déu endins, Pare endins, que és tota la nostra vida, no la fem cadascun de nosaltres sols amb Jesucrist. Perquè si per Ell tots som fills de Déu, tots també en Ell som germans, que és la conseqüència més evangèlica de la nostra filiació divina.

Heus aquí, doncs, tota l'Església, el poble de Déu, la humanitat sencera camí del seu País amb Jesucrist per guia, tal com un pastor condueix el seu ramat. Però conduïts amb una sol·licitud gens imposada, gens de garrot ni de cop de fona, sinó amb sol·licitud de pastor bo, que estima les seves ovelles, que no treballa a jornal, sinó que es dona Ell mateix per elles, per nosaltres, perquè ens estima fins a la fi. I no gregàriament, sinó per un. Estimats fins a la fi amb totes les nostres característiques i circumstàncies i condicionaments personals —"les crida cadascuna pel seu nom"—. Perquè ens coneix des de la nostra abismal intimitat, on Ell viu per l'Esperit. Coneixement total, "tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare."

Només un amor així en el Fill, és capaç d'empenyer-lo a donar la vida per nosaltres, pecadors, en un acte de suprema llibetat.

Només un amor així en el Pare, és capaç de fer-li lliurar el Fill únic perquè els esclaus esdevinguin fills.

Només un amor així —que és l'Esperit Sant— en nosaltres, és capaç de vèncer el nostre egoisme i convertir-nos en homes nous.

Només vivint la vida de fills des de la nostra gran pobresa, però també des del fons de l'Amor que ha estat vessat sobre nosaltres, podem agrair el gran do de la Pasqua, d'aquesta Pasqua, i esperar amb joia i confiança la manifestació esclatant del misteri de la nostra filiació divina.

DÉU ENS RECONeix COM A FILLS SEUS, I HO SOM

La filiació divina és la gran Bona Nova de l'evangeli, capaç de capgirar la nostra vida. Ara, encara, però, és tant sols un tast d'aquest misteri diví que ens envolta, que ens inunda. Visquem-lo fonament, millor dit, deixem-nos viure per aquest misteri, endinsant-nos-hi sense por. Ja arribarà el dia, tot llum, tot truitació, en què coneixerem i serem coneguts sense vel.

Lectura de la primera carta de sant Joan (3:1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

JO SÓC EL BON PASTOR

El Pare, que estima Jesús com a Fill únic, no ens l'ha regatejat. I Jesús, perquè estima el Pare, perquè estima tothom, ha assumit lliurement la seva missió de salvador, i ha donat la vida per nosaltres. Quan, ressuscitant, l'ha recobrada, ens ha obert les portes de la Vida. I, a més, ens hi condueix amorosament com a Bon Pastor.

Evangeli segons sant Joan (10:11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: "Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dóna de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare".

CALENDARI

Diumenge, 28 d'abril. IV de Pasqua. El Bon Pastor. La Mare del Diví Pastor. Sant Pere Chanel, prevere màrtir; sant Lluís M.ª Grignon de Montfort, fundador. Santa Valèria, mare, màrtir. Beat Luquesi.

El Sol surt a les 4,52 i es pon a les 6,45 (hora solar). Festa major a Plera.

Dilluns, 29 d'abril. Santa Caterina de Siena, verge. Sant Robert, abat i sant Pere de Verona, màrtir.

Festa major a Odena, La Palma d'Ebre, La Portella, Preixens i Vilassar de Dalt.

Dimarts, 30 d'abril. Sant Pius V papa; sant Josep Benet Cottolengo, fundador; sant Amador, prevere màrtir i santa Sofia, verge i màrtir.

Festa major a Darnius.

Dimecres, 1 de maig. Sant Josep Obrer; sant Jeremies, profeta i santa Grata, vídua.

Festa major a Premià de Dalt, Rocafort i Sant Miquel de la Vall.

Dijous, 2 de maig. Ntra. Sra. d'Araceli. Sant Atanasi, patriarca doctor. Santa Zoé, mare i santa Mafalda, princesa, verge.

Festa major a Balaguer.

Divendres, 3 de maig. La Invenció de la Santa Creu. Sant Felip i sant Jaume el Menor, apòstols. Sant Alexandre, I, papa.

Festa major a Anglesola, Cabriels, Figueres, Salardú, Salomó, Vilaller i Santa Maria de Miralles.

Dissabte, 4 de maig. Sant Silvà, bisbe màrtir; sant Veneri, bisbe; sant Paulí i sant Florià, màrtirs.

.....

Recordança...

El propassat dimarts 23, diada del Llibre, s'acompliren quatre anys del traspàs de Josep Pla, l'escriptor empordanès. Ho recordem perquè és el gran mestre de les lletres catalanes com així ho demostra la seva obra, oberta al món i a les coses quotidianes, sovint tant difícils d'explicar.

—A.C.S.—

L'ESGLÉSIA CELEBRA

28 d'abril. Diumenge IV de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 4,8-12, S 117, segona 1 Jo 3,1-2, tercera Jo 10,11-18.

29 d'abril. Dilluns de la IV setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 11,1-18, S 41, segona Jo 10,1-10.

30 d'abril. Dimarts de la IV setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 11,19-26, S 86, segona Jo 10,22-30.

1 de maig. Dimecres de la IV setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 12,24-25;13,1-5a. S 66, segona Jo 12,44-50.

2 de maig. Dijous de la IV setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 13,13-25, S 88, segona Jo 13,16-20.

3 de maig. Divendres. Sant Felip i sant Jaume, apòstols. Lectures: Primera, 1 C 15,1-8, S 18, segona Jo 14,6-14.

4 de maig. Dissabte de la IV setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 13,44-52, S 97, segona Jo 14,1-6.

D'ACÍ I D'ALLÀ

Llegir,
de cap a cap

A mesura que anem avançant en la lectura trobem, ací i allà, raons parcials d'allò que l'autor es proposa de provar. Cap d'elles no és tal vegada convincent, però juntes vénen a ser com els pals estructurals d'una cabanya d'indis. Cada pal no s'aguanta sol, però, tots junts, s'aguanten l'un a l'altre i circumscriuen la veritat d'allò que l'autor es proposa de demostrar. Són massa, avui, els qui els agrada d'espissar, com les gallines, els llibres i obliden que, els llibres, s'han de llegir de cap a cap.

Pere Campàs Bonay

HOMES I INSTITUCIONS

Traduí per primera vegada la Bíblia sencera al xinès i s'ha iniciat el seu procés de beatificació

Fra Gabriele Maria Allegra

La primera traducció sencera de la Bíblia en llengua xinesa fou obra del franciscà italià Gabriele Maria Allegra, el procés de beatificació i canonització del qual s'ha iniciat aquest any i als nou de la mort de l'insigne missioner i savi religiós.

Naixement

Nasqué el 26 de desembre del 1907 a S. Giovanni La Punta (Catània). Al baptisme li foren imposats els noms de Giovanni-Stefano.

La seva mare, observant la intel·ligència i la vivor de Giovanni, solia exclamar sovint: "O Giovanni serà un gran bergant o esdevindrà un gran sant". I Giovanni escull el camí de la santedat ingressant en el Col·legi Seràfic d'Acireale, per preparar-se per la vida religiosa entre els Fra Menors de Sicília.

Fra Menor

El 13 de novembre del 1923 inicià el seu noviciat, prenent el nom de fra Gabriele Maria, i després d'haver emès els vots simples i fets els estudis acadèmics, en els quals sobresortia per la seva profunda pietat eucarística i mariana, per la seva intel·ligència i cultura, per la seva vida exemplar de religió franciscana, pel setembre del 1926 passà a Roma, al Col·legi Missioner de Sant Antoni, per preparar-se per a la vida missionera a Xina.

Missioner a Xina: a Heng-Yang 1931-1939

El 31 de maig del 1931 surt de Brindisi camí de la llunyana Xina. El 3 de juliol arriba a Shanghai; i el 20 de juliol arriba a la seva casa missionera de Heng-Yang a l'Hunan, i inicia l'estudi de la llengua xinesa i el seu apostolat missioner.

L'any 1932 és elegit Rector del Seminari menor de Heng-Yang.

Retorn a Itàlia: 1939-1941

La seva fràgil salut no resisteix l'esforç d'estudiar la llengua i literatura xinesa, la vida del seminari i l'apostolat, l'esforç de traduir la Bíblia al xinès, que havia iniciat feia temps, seguint un rígid horari que l'ocupava tot el dia i gran part de la nit, i el 1939 es veié obligat a embarcar-se a Shanghai camí d'Itàlia per recuperar les forces perdudes. Acaba així el primer període de la vida missionera del pare Gabriele Allegra a Xina, on era admirat i estimat per tothom: missioners, seminaristes, catòlics, i pels mateixos pagans que veien en el pare Gabriele una evident bondat.

La cura primorosa dels familiars i dels germans, féu que en poc temps es guarís totalment i pel mes de novembre del 1940 està novament a punt de marxar vers la Xina.

No podrà tornar, però, a la seva estimada missió de Heng-Yang, que no veurà mai més, i haurà

d'anar a Pequín, on més fàcilment podrà realitzar el seu somni, que era l'objecte principal de la seva vida missionera, la traducció xinesa de la Bíblia.

Altra vegada a Xina: Pequín 1941-1948 Fundació de l'Estudi Bíblic

Donades les circumstàncies de la guerra, fins a l'abril del 1941 no podrà arribar a Pequín, després d'un llarg viatge ple de dificultats, via Lisboa, USA, Japó i Shanghai.

Del 1941 al 1948 estarà a Pequín, on, a més d'estudiar més profundament la cultura xinesa, els seus personatges més significatius i a continuar la traducció de la Bíblia, tindrà el famós col·loqui amb el pare Teilhard de Chardin S.J.

El 2 d'agost del 1945, es realitzà el que havia estat sempre una de les seves grans aspiracions: veurà oficialment inaugurat l'Estudi Bíblic Franciscà, posat sota l'especial protecció de la Immaculada i del venerable Giovanni Duns Scoto, que el pare Gabriele admirava i estimava per damunt de tots els altres teòlegs per la seva intuïció cristocèntrica i mariana.

A Hong-Kong amb l'Estudi Bíblic: 1948-1960

Per l'agost del 1948, a causa de la guerra que s'apropava a les portes de Pequín, l'Estudi Bíblic va traslladar-se a Hong-Kong, on per l'octubre del mateix any anirà el pare Gabriele.

Amb els seus col·laboradors acaba la seva obra monumental: la traducció de la Sagrada Bíblia dels textos originals i al 1975 acaba també el Diccionari Bíblic xinès i així, podríem dir, la seva missió i el seu compromís amb el poble i l'Església xinesos, i mor el 26 de gener del 1976.

Ha mort un sant

A la seva mort, si unànime fou l'aflicció, més unànime encara és la veu de: **ha mort un sant**, com ho testimonia la gran quantitat de cartes de condolença.

L'activitat missionera i científica del pare Gabriele Allegra

A més de la traducció al xinès de la Bíblia des dels textos originals, i del Diccionari Bíblic, motiu pel qual el pare Gabriele és justament anomenat "El Sant Jeroni de la Xina", el pare Allegra escrigué gran nombre d'articles, recensions i llibres en els quals es manifesta la seva àmplia i profunda cultura escripturística, patristica, teològica i franciscana.

Malgrat que estigués tan compromès en el treball de l'Estudi Bíblic, el pare Gabriele desenvolupà un apostolat extraordinari com a Rector del Seminari de Heng-Yang, i entre els italians de Pequín i Tientsín, amb nombroses tandes d'exercicis espirituals, recessos, conferències, confessions al clergat regular i secular, a les monges carmelites, a les monges especialment les Cannossaines a la Xina continental, a Hong-Kong, Formosa, Macao, Corea, Japó, USA, Itàlia, a Palestina on, a Jerusalem, per tres vegades va dirigir un curs de Bíblia al l'Estudi Bíblic Franciscà de la Flagel·lació.

Sant Pau, sant Joan Evangelista i el venerable Giovanni Duns Scoto han estat els principals mestres que li han ensenyat a estimar Crist, Rei de l'Univers, amb amor inexplicable, i a la Immaculada Mare de Déu. Era notòria la seva devoció a la Mare Dolorosa i Immaculada; i no deixava cap ocasió per fer-la estimar i honorar.

Com sant Francesc estimava els pobres, els desheretats, els leprosos amb els quals li plaia passar el Nadal i la Pasqua.

La seva profunda humilitat i la seva dolcesa li atreïen la benevolència i la simpatia de tothom.

El dia de la seva professió solemne havia pregat així a la Mare de Déu: "Us demano, oh Maria, oh dolça Mare, la gràcia del màrtir, de ser humil i obedient, de viure veritablement com a franciscà, ignorat i sota la creu".

Serà aquest programa de la seva vida que el farà un veritable franciscà, però un franciscà estigmatitzat.

F. G.

LA BÍBLIA A L'ABAST

Fills en el Fill

(1Jo 3:1-2)

La prova

La reflexió creient sobre el origen de la humanitat comença amb la narració d'una prova. Una prova d'amor presentada en dues direccions. La creació del món i de la humanitat és la prova de l'amor de Déu. Un amor fecund, reeixit. És la demostració de la força de la paraula de Déu, la força de l'amor, perquè Déu és amor. Del caos sorgeix la vida i la consciència humana. I amb la consciència, l'home se sent i és lliure, capaç d'entrar en el joc de l'amor. Però, de fet, no hi entra. El pecat original és la prova de l'amor no reeixit. Històricament queda demostrat que la humanitat, des dels orígens, no passa la prova de l'amor de Déu. Es mostra no apta per relacionar-se amorosament amb el seu creador. Per això ha de ser foragitada del paradís —el lloc de l'amor— i abandonada a la seva sort, que és el no-res. Ara la humanitat es troba en el terreny que li és propi, natural, i que desemboca en la mort. De les dues direccions de l'amor —Déu-home i home-Déu— resta únicament la primera. Déu continua estimant la humanitat, amb la mateixa força creadora —capaç de triomfar del caos— dels orígens. I arriba el moment que passa la prova definitiva. En Jesús, Déu troba plenament superada i a

satisfacció total, la prova de la direcció de l'amor home-Déu. Com en el moment de la creació, també aquesta victòria és obra de Déu. És la demostració de com ens estima. **Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som** (v. 1a). Jesús és la prova definitiva de l'amor de Déu als homes. La prova també de la plena fecunditat de l'amor de Déu. Ell ens fa fills. No sols ens en reconeix, sinó que ens fa. L'afirmació del primer verset d'aquest text, rebla el clau, i ens situa inequívocament en el nou espai on pel voler de Déu cal que es mogui la humanitat. Som fills de Déu. És la manifestació de la plenitud escatològica de la humanitat. El projecte de Déu sobre la construcció total de l'home, arriba a aquest extrem.

L'oposició del món

Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell (v. 1b). L'home fill de Déu, prova de l'amor del Pare, és el cristià. Pel baptisme —pel misteri pasqual celebrat en l'Ekklesia—, l'home és configurat a Jesucrist —fet figura de

Crist—, participant en els misteris de la seva vida. És el sentit de l'expressió antiga del "christianus alter Christus", el cristià és un nou Crist. Així els sacraments de la iniciació cristiana —baptisme, confirmació, eucaristia— posen de manifest aquesta configuració, la "cristificació" del deixeble de Jesús. I aquí comença el drama del cristià. El món no el reconeix. El seu capteniment cristià, que és manifestació existencial de la seva fe, és una mena de llenguatge estrany en el col·loqui de la humanitat. El món no parla en cristià. Per això la seva cultura, la seva manera de viure i de celebrar els esdeveniments de l'existència humana, de per sí, tampoc no són cristians. I no sols no en són, sinó que hi oposa resistència, arribant fins a la persecució. La crucifixió de Crist es perpetua a través dels segles. I és enmig d'aquest ambient enrarit que cal introduir l'anunci oral i fàctic de la Bona Nova de la salvació en Jesucrist. Això és l'evangelització. Fer que per la gràcia de Déu i per la conversió lliure i convençuda dels homes, el món i les seves estructures siguin salvadores segons el projecte de Déu realitzat en Jesús. I aquest projecte exigeix la comunió dels

homes amb Déu i de tots entre ells compartint, celebrant la fe i manifestant-la en la seva expressió més genuïna que és la caritat. Som a l'Església.

Realització i projecte

El misteri de Jesucrist —mort i resurrecció— és l'escatologia realitzada. Ja sabem com acaba la història de la humanitat. No acaba en el desastre, en el perjudici. Acaba ressuscitant. El projecte de Déu triomfa. **Ara ja som fills de Déu en el Fill** (v. 2b). Però al mateix temps som encara projecte que es realitza. **Som però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és** (v. 2b). La plenitud de realització del projecte de Déu té una pedra de toc: la seva visió. Ara "veiem" Déu per la fe en Jesucrist, imatge viva del Pare. Aquesta visió pot ser enterbolida pel pecat. Fins i tot podem quedar-nos del tot a les fosques i per sempre. Es un risc, el nostre risc, que cal mirar amb tota la serietat que això comporta. Quan es manifesti en nosaltres la glòria de Crist, llavors veurem el Pare tal com Crist ressuscitat el veu. Serà la "visió beatífica": **el veurem tal com és**. L'objectiu de la vida cristiana és aquest. És la realització de la nostra personalitat cap a la plena lucidesa.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."
Antonino Zichichi

"Dels quatre elements als quarks"

13 - Les molècules són molt complicades

Berzelius creia que tota molècula és la unió d'àtoms de signe positiu amb altres de negatiu. Ja va veure que allò que primer havia suposat Dalton que la majoria eren unió d'un sol àtom amb un altre àtom únic, no era cert, però va retenir encara, basant-se en l'electròlisi, la idea que afinitat química és només atracció elèctrica de dos grups d'àtoms de signes contraris. No podia admetre que el gas clor tingués les molècules formades per dos àtoms: "com poden tenir afinitat química dos àtoms iguals?" Ni tampoc, és clar, que en un compost químic pogués substituir-se per exemple un àtom d'hidrogen per un de clor: "el primer és positiu i l'altre negatiu; això desequilibraria la molècula!". I com que era considerat el primer químic de la seva època, la seva autoritat influïa enormement en el pensament dels seus contemporanis. Però la perseverància de certs químics en els seus experiments va anar demostrant que les molècules poden estar formades de moltes maneres, i de vegades molt complicades.

Laurent: la teoria dels "tipus"

August Laurent (1807-53) era un enginyer de mines i havia ocupat diversos càrrecs en la indústria abans d'èsser professor de química a Bordeus.

Com a químic va intuir que Avogadro tenia raó i s'esforçà perquè els altres li admetessin la hipòtesi. A més a més, aquella teoria de Berzelius que fins i tot els compostos de carboni (les molècules orgàniques) sempre estiguessin constituïts per dos grups atòmics d'electricitats contràries, no el convenia. L'any 1836 va aconseguir suplantar un àtom d'hidrogen d'una molècula orgànica per un de clor.

Jean Baptiste André Dumas (1800-84), que havia estat el professor de Laurent va rebre la notícia de la troballa amb alegria i li donà suport. Però quan se n'assebentà Berzelius tingué una reacció gairebé furiosa: negà rodonament que aquella experiència pogués ser vàlida. Aleshores Dumas es féu enrara. Però no Laurent, que ho havia vist claríssim, ja més havia fet noves experiències que ho confirmaven. La recompensa que obtingué del seu descobriment fou que tots els laboratoris famosos li tancaren les portes; era tan gran l'autoritat de Berzelius! Laurent hagué d'aconcentrar-se amb laboratoris de província, però seguí endavant: va idear la teoria dels tipus, segons la qual hi ha distints tipus de molècules, o maneres diverses d'acoblarse els àtoms: cada "tipus" amb un "nucli" igual, tipus "aigua" amb un oxigen al centre (són els "èters"), tipus

"amina" amb un nitrogen, tipus "alcohol"... Aquesta teoria era certa però incompleta encara, ja que posava els radicals com unitats però no explicava com es disposaven els àtoms en cada molècula. Tanmateix era un avanç en la comprensió de la molècula.

A la mort de Berzelius la teoria de Laurent va començar a ser tinguda en consideració. Basant-se en ella el rus Friedrich Konrad Beilstein (1833-1906) va redactar el seu tractat de química orgànica de 1880. Però Laurent no va poder veure el seu èxit posterior. Havia mort el 1853 als 46 anys d'edat, víctima de la tuberculosi, que havia contret segurament als pobres laboratoris on treballava sense calefacció.

Kekulé: les fórmules estructurals

L'alemany Friedrich August Kekulé von Stradonitz (1829-96) nat a Darmstadt (Hesse), primer volia ser arquitecte, però assistint a les classes de Justus von Liebig (1803-73), de qui s'ha dit que fou el millor professor de química de tots els temps, s'interessà per aquesta ciència fins a dedicar-s'hi totalment. Després de viatjar per Europa va fundar un laboratori privat a Heidelberg. El 1856 era nomenat professor de química a aquesta mateixa ciutat.

Liebig havia descobert el

1824 que una sèrie de compostos que ell havia obtingut i anomenat "fulminants", tenien la mateixa fórmula química que els "cianats" de Friedrich Wöhler (1800-82), però no les mateixes propietats: era que els àtoms s'unien de manera diferent en la molècula: acabava de descobrir la isomeria química! Això que era incomprendible, i per consegüent impossible, per a Berzelius, interessà molt a Kekulé. Liebig i Wöhler, per la seva banda, s'intercanviaren comunicacions i acabaren realitzant junts molts treballs. Wöhler també es va fer cèlebre per haver obtingut un compost orgànic al laboratori: la urea (=carbodiàmid), cosa que creien impossible de portar a cap els químics de l'època.

El 1852 l'anglès Edward Frankland (1825-99) va proposar una teoria que després es diria teoria de la "valència", que afirmava que cada àtom té un poder (=valència) de combinació determinat: hi ha àtoms que només es combinen amb un hidrogen, o amb un que només es combina amb un hidrogen, per exemple clor, sodi, plata,... tenen valència 1; d'altres es combinen amb dos: oxigen, sofre, magnesi,... valència 2; d'altres tenen valència 3: nitrogen, fósfor, alumini... Ja sabem que la cosa no és fixa del tot ni tant senzilla; però va ajudar a clarificar de moment moltes reaccions químiques.

Kekulé, posseïdor dels descobriments de Liebig i de la teoria de Frankland, va tenir el camí obert per elaborar la seva teoria de les fórmules estructurals. Va veure clar que el carboni tenia valència 4 i usant ratlletes per significar valències —idea que ja havia tingut l'escolès Archibald Scott Couper (1831-1892)— va començar a escriure el 1858 per primera vegada les fórmules desenrotllades de gairebé tots els compostos orgànics coneguts. N'hi havia un, però, que de moment no sabé representar: el benzè, C₆H₆, descobert per Faraday. Fins al 1865 no li trobà el desllorigador: Kekulé mateix ens diu que fou anant amb omnibus, mig adormit que va veure com si els àtoms dansessin i la cua s'unís al cap. Es deixondí i se li acudí que l'estructura molecular del benzè tenia forma d'anella, com així és.

Les idees de Kekulé s'ampliaren a la tridimensionalitat el 1874 per obra de Jacobus Henricus Van't Hoff (1852-1911) i Joseph Achille Le Bell (1847-1930) i foren raonades el 1916 per la teoria electrònica de Gilbert Newton Lewis (1875-1946), però l'essència de la teoria ha persistit fins avui. Kekulé el 1867 es traslladà a Bonn, on acabà els seus dies.

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat de Teologia de Barcelona

Manuel García Ferrando, Catedràtic de Sociologia de la Universitat Complutense, de Madrid

L'Any Internacional de la Joventut ha originat tota mena de reunions i trobades per reflexionar sobre aquesta etapa de la vida, la joventut, a la qual ningú no s'atreveix, per altra banda, a posar-li ni el límit del seu principi, ni el límit de la seva fi.

Amb la voluntat d'entendre les possibilitats reals que la joventut té avui per a desenvolupar-se en tots els camps de la vida social, l'Àmbit d'Investigació i Difusió "Maria Corral" va celebrar un sopar-col·loqui amb la participació de diferents estudiosos del tema. Un d'ells, Manuel García Ferrando, és coautor, junt amb tres sociòlegs més, d'un "Informe sobre la joventut espanyola, 1960-1982", que ha estat patrocinat per la Fundació "Santa Maria". Catedràtic de Sociologia de la Universitat Complutense, de Madrid, i especialitzat en l'estudi de la realitat juvenil, García Ferrando és un home atent, de parla fàcil, jovial i inquiet, que transmet amb precisió la seva experiència rica en el terreny de la joventut.

—*Quines són les notes diferenciadores que podem trobar entre la generació dels anys 60 i la dels anys 80?*

—Estudiar els joves és estudiar la cultura i la societat en què viuen. En aquest sentit, els joves reflectirien el canvi que hi ha entre l'Espanya d'aquella dècada i l'actual. L'Espanya dels anys 60 és una societat políticament tancada, repressiva i iniciadora d'un desenvolupament econòmic: una autarquia molt interessant, com després es va demostrar. La joventut dels 80, en canvi, viu en un país políticament obert, però sense aquest desenvolupament anterior. La joventut actual, curiosament, està menys interessada per la política que l'anterior, però és molt més liberal, amant de les llibertats, més permissiva i, a causa potser del fet que ha internacionalitzat la crisi de valors que

Manuel García Ferrando creu que la joventut actual està menys interessada per la política que l'anterior

El diàleg amb els joves es produeix quan es comparteixen valors

viuen les societats occidentals, ha derivat en part vers això que s'anomena "passotisme", en la mesura que té menys preocupació per la política i és més individualista. Per aquí deuen anar els canvis.

—*La crisi de valors, el canvi cultural que estem vivint, podria comparar-se en certa manera a una crisi d'adolescència, de la qual podem sortir harmònicament enrobats o bé febles i sense preparació per a adaptar-nos a noves crisis. En aquest sentit, quines són les principals miopies, els errors que cal que la societat d'avui eviti davant el fenomen de la joventut?*

—Jo diria que fonamentalment s'ha d'evitar una miopia. El fet que avui es parli d'una "juvenilització" de la societat

no ens pot fer perdre de vista que sense treball, sense disciplina, sense un cert ordre, no és possible la societat. La societat és ordre; no pas un ordre per sobre de tot, però sense ordre, la vida social no avança. Hem d'oblidar-nos d'aquest concepte de "societat de l'oci", que crec que és un concepte molt mal encunyat, perquè el que s'està dient és que fa falta menys esforç físic humà per a fer els treballs. Algú haurà de fer els ordinadors, algú haurà de manipular-los, oi? Benvingudes siguin les experiències pedagògiques creatives, però sempre amb la participació plena i amb l'esforç dels joves, perquè sense esforç jo encara no he vist que pugui aconseguir-se res de valuós.

Possibilitats reals del jove, avui

—*En aquest mateix sopar-col·loqui, en el qual vostè ha participat com a ponent, s'han aportat algunes possibilitats reals per al jove d'avui. S'ha parlat de la necessitat de fugir del concepte de treball estable i fix, i substituir-lo per un concepte de treball variable i canviant. S'ha insistit en la recuperació dels "oficis de sempre" i en el foment d'una economia nova que es basi en el sector terciari i quaternari. Quin pes específic tenen aquestes possibilitats?*

—Crec que totes tenen força importància. Cal iniciar, potenciar i desenvolupar els currículums oberts a les escoles en tots els ordres. En parlar d'escoles, em refereixo a tota mena d'institucions d'ensenyament: Instituts, Formació Professional, Universitat... Cal intentar compaginar

l'ensenyament de les "lletres" amb l'ensenyament de les ciències, cal fer possible que cada jove hagi llegit un bon llibre d'Història i que sàpiga alhora escriure a màquina, que tingui un mínim d'habilitat professional i que sigui alhora capaç de defensar-se amb la programació d'un ordinador. Els joves no s'han d'especialitzar tan aviat. En aquest mateix sentit, cal redignificar els oficis i aconseguir que la persona que ha d'exercir, per exemple, un treball en el ram de la construcció, no es consideri un "under-dog", un gos de la societat, com diuen els anglesos. Cal fer un esforç en aquest ordre perquè, si no, enfortim la societat de classes. Hem de superar aquesta dualitat entre "manual i no manual", entre "qualificat i no qualificat", perquè aquí ens estem jugant el futur d'una societat més harmònica i justa.

Adaptar-se al canvi: aprendre a aprendre

—*El nostre país, ¿està preparat per a adaptar-se a la contínua transformació tecnològica actual?*

—Espanya s'adapta malament al canvi, perquè tenim un sistema educatiu que no ha fet front a l'arribada massiva dels joves al mercat del treball. És necessari apujar l'edat escolar obligatòria als setze anys, perquè d'aquesta manera aconseguirem, per una banda, retenir un gran nombre de joves davant l'atur i, per una altra banda, els podrem formar més bé. A més, cal superar aquest desprestigi que pateix la Formació Professional, que es reflecteix en un nombre més elevat de ma-

triculats de B.U.P. I finalment, fa falta un canvi radical a la Universitat, que no és difícil de dur a terme. Cal obrir els currículums a la Universitat, de manera que en un primer estadi es doni una formació oberta, global; no carreres rígides i tancades, sinó que es pugui estudiar una mica de tot: història, economia, sociologia, informàtica, matemàtiques, llengua, anglès —que és el llatí del segle XX. És a dir, una primera etapa on s'aprengui a aprendre. I després, només els més vocacionats seran els qui es formaran en diferents carreres especialitzades.

Compartir valors per dialogar

—*Es parla de la necessitat d'un diàleg intergeneracional perquè s'origini una veritable solidaritat social. ¿Qui i com pot dur a terme aquest diàleg?*

—Crec que el diàleg es produeix quan es comparteixen uns valors comuns. Si no hi ha valors comuns, si les noves generacions es troben amb una societat que no els agrada, si veuen que els transmeten valors que no poden acceptar, aquí es produeix la ruptura, la manca de diàleg. El problema és que hem de reconstruir una societat que haurà de ser més del gust de tothom, dels adults i dels joves. El problema no és iniciar el diàleg, sinó compartir valors. I, quins valors? Bé, cadascú els entendre a la seva manera; però, de fet, els joves no s'identifiquen amb els nacionalismes, amb els imperis, amb les curses d'armaments ni amb les grans esferes de domini a les quals els adults, potser per llei de vida, ens devem trobar més de gust. Hi ha d'altres valors que són per reconstruir i que sí que són possibles de compartir.

—*En quina mesura un fenomen social com el voluntariat sorgeix amb possibilitats de desenvolupament per a la joventut?*

—Crec que en tots els sentits; a més de constituir un dels valors que es poden compartir amb la generació adulta. En la mesura en què sorgeixen associacions voluntàries, de veritable participació social de joves i de no tan joves, s'estarà vehiculant per una banda la comunicació, el diàleg, i per l'altra, es posarà un fre a la força, per ara inevitable, de l'Estat tot-poderós que intenta regular-nos la vida en tots els nivells. El futur ha de passar per aquests grups socials intermedis en els quals participa gent amb interessos diferents, amb ideologies diferents i amb orígens diferents, però que comparteixen una activitat i una preocupació, i que és on convergeixen i troben un espai de comunicació comú.

Francesc Romero
de l'Àmbit Maria Corral

VIATGE A TERRA SANTA

del 18 al 27 setembre de 1985
promogut per l'Associació Bíblica de Catalunya

El viatge vol donar a conèixer la geografia i la història bíbliques per tenir un millor coneixement de la Bíblia.

Preu: 130.000 ptes.

Per a més informació: ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA. Apartat de Correus n.º 458 TARRAGONA. Tel. (977) 23 34 12, de 10 a 2 del matí TURVISA, C/. Giròna, 63, 1. 08009-BARCELONA Tel. 317 57 20

Un ambiciós projecte dels Franciscans, a Madrid

La Ciutat Internacional de la Joventut

El projecte que dirigeix el P. José Antonio Merino és ambiciós: "la Ciudad Internacional de la Juventud". És obra dels franciscans de Madrid. A partir de la donació d'una gran finca anomenada "la Cabrera" els fills de sant Francesc han distribuït les terres a tots aquells grups o entitats juvenils que hi vulguin edificar amb unes finalitats generals comunes.

Les característiques d'aquest terreny són d'una gran varietat ecològica. Arbres i animals junt a rius i muntanyes conviuen en una extensió de 33 hectàrees. La finca està situada a 55 Km de Madrid per la carretera de Burgos.

seus nebots i la propietat als franciscans. Els nebots, però, han renunciat a l'usdefruit i així ha estat possible el gran projecte de la "Ciudad Internacional de la Juventud".

Amb l'ecologia de "l'esperit"

J. Fisac, arquitecte prou conegut ha fet el projecte en el qual es respecta la topografia i característiques ecològiques de la zona. El P. Merino, promotor de la C.I.J. afegeix que cal tenir en compte "l'ecologia de l'esperit", connotació que sant Francesc donava a la seva estima per la natura.

En l'entrevista en exclusiva pel nostre setmanari el P. Merino ens diu que els objectius del projecte són l'ecologia, la pau, la fraternitat dintre un respecte mutu, amb diàleg i harmonia. Aquests elements són les bases d'un bon acord per unir la natura amb l'ho-

Fent una mica d'història

En el segle XII es trobava en aquests terrenys una capella romànica dels monjos benedictins, que va passar als franciscans als voltants del segle XIV. Hi varen romandre fins al segle XIX però amb el pas de Napoleó per la Península no en va quedar ni rastre. Si altres vegades la desamortització de Mendizábal va fer mal a l'Església, aquesta vegada va ajudar a la recuperació d'aquesta zona. La família Goya la va comprar venent-la més tard al Dr. Jiménez Díaz i esposa que no varen tenir fills. Per aquesta raó deixaren l'usdefruit a favor dels

José Antonio Merino, el franciscà que du a terme el projecte de la "Ciudad Internacional de la Juventud" és l'autor d'aquest llibre. Aposta una revolució permanent de l'esperit basada en el respecte i l'amor a l'altre i a la natura. L'exemple de sant Francesc d'Assís, que estimà entranyablement l'home i la natura, ens demostra que aquesta utopia evangèlica és possible.

José Antonio Merino

MANIFIESTO FRANCISCANO para UN FUTURO MEJOR

EDICIONES PAULINAS

me, amb el jove en aquest cas. Cal fer possible, remarcà el P. Merino la unió de la persona amb el grup, en un sentit comunitari de la convivència; la conjunció de l'home amb la natura. Perquè es pugui donar això cal que les parcel·les siguin lliurades per construir-hi en un sentit evangèlic dintre un esquema plenament altruista.

Tots excepte grups polítics

No queda ningú exclòs del projecte. Totes les cultures religioses, nacions i llengües poden fer, en el terreny, la seu de la seva entitat, associació o grup, amb la finalitat que ells desitgin. Alguns han pres la parcel·la com a residència quasi permanent, altres

per temporades de recés mensuals o setmanals i també per trobades multitudinàries. Els frares han limitat l'accés als grups amb connotacions polítiques car aquests, segons el mateix P. Merino, tenen uns ideals que gairebé divideixen.

Hi haurà una infraestructura comuna a tots, que inclou camps d'esport, sales culturals per fer teatre, fotografia, conferències, etc... També, més a llarg termini, s'ha pensat en una emissora de ràdio, un canal de televisió i un periòdic.

Catàleg de la flora de Madrid

La proposta ha estat acollida majoritàriament per institucions cristianes que tenen, directament, l'objectiu primordial que se'ls demana, és a dir, l'ajuda als altres.

També han fet sol·licituds grups naturalistes, estudiants professors de la Universitat Politècnica que preparen un catàleg de la flora i fauna de Madrid.

Uns grans refugis escolliran tots aquells que no tinguin el seu edifici.

Creiem que l'original projecte serà ben rebut com ho ha estat fins ara. Madrid ens cau molt lluny de Catalunya però res no és impossible pels joves amb esperit aventurer.

Missatge dels joves que celebraren la Pasqua, a La Carral

"Perseverarem per difondre l'esperança"

Altra vegada, com en anys anteriors, la J.O.C. de Catalunya i el M.U.E.C. es reunien a la Carral, comarca del Solsonès, per celebrar-hi conjuntament la Pasqua Jove d'aquest any.

Varen participar-hi prop de

cent cinquanta joves dels dos moviments cristians. Encara que uns, els del Moviment d'Universitaris Cristians, i els altres, de la Joventut Obrera Cristiana, tinguessin una fita concreta diferent —la universitat i el món obrer— es va assolir una compenetració perfecta. Es va fer una divisió en dos grups. Els primers eren els qui fa poc que han arribat a la revisió de vida —"veure, jutjar i actuar" mètode que va crear el fun-

dador de la JOC J. Cardijn. Els segons eren els qui ja fa més temps que la practiquen.

A la tarda del Dijous Sant anaven arribant a la Carral joves d'arreu de Catalunya per començar la Pasqua Jove. Com a símbol de la nostra realitat aquell vespre es va dedicar als jocs que poguessin suscitar la necessitat d'unió d'un col·lectiu d'acció com els que allí es trobaven, tot demostrant la germanor que moltes vegades manca per motius de conceptes, desavinences a nivell intel·lectual que no haurien de destorbar la bona fraternitat.

Amb el Divendres Sant va començar la feina. Es va repartir entre una conferència-debat dirigida per un dels conciliaris presents i el treball en grups. Aquest va tocar els temes del sofriment i el desengany —i la desmoralització que aquest comporta— intentant veure-hi el Crist en la seva Passió i Mort.

Experiències personals de sofriment

Aquestes van coincidir amb la problemàtica actual del jove davant el món: la malaltia en els altres, les situacions extremes d'atur en els obrers, la recerca infructuosa d'un futur després d'uns estudis llargs i, a vegades, inoperants. Quina actitud cal prendre davant l'angoixa de l'altre quan nosaltres mateixos patim, en més o menys grau, el mateix problema? Malgrat tot, l'evangeli ofereix conhort i no ens podem deixar influir per la frustració. Cada u, en l'opció que ha triat, ha d'aconseguir fer veure

que l'home és digne tant pel que fa, l'estudi o el treball, com pel que és, per la seva autenticitat. El ser conseqüents amb nosaltres mateixos, es va dir, ens portarà a la resurrecció. Així es deixava preparada la Vetlla Pasqual.

Celebració del Divendres Sant

Va transcórrer en un clima de penediment, de comprensió. La pregària comunitària, una vegada més, arribava al cor de tots d'una manera eloqüent. Petites pedres portades pels joves, varen fer la creu d'aquella nit; la silueta d'un jove caminant representava l'interès d'anar endavant, de seguir buscant, malgrat els errors que s'havien comès. Aquests havien contribuït a la

mort del Crist. Ell mateix, amb la seva resurrecció, contribuiria a fer el camí per un demà millor.

Una conferència sobre la Creu i la resurrecció i el treball per grups va ser el mòbil del matí fins al vespre. Arribada la nit es va encendre el Foc, el símbol de la llum i l'esperança. Per necessitats alienes a les nostres intencions no es va poder fer el gran foc que s'hauria desitjat. Al voltant d'aquelles flames es varen llegir diverses manifestacions d'esperança expressades per un representant de cada federació. La mateixa creu de la nit anterior era, ara, formada per les espelmes dels presents. Presidia el Ciri Pasqual portat pel sacerdot que va celebrar l'Eucaristia.

J. F.

RESIDÈNCIA 3ª edat a Mataró

Gran confort i preus assequibles. Oficina a Barcelona Tel. 232 52 69 y 790 15 36.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada. COSM. Equador, 53, ent. 4t. Tels. 239 12 92 - 322 31 82. Pref. Concerta entrevista.

PERE ROVIRA

GRANS VINS I BRANDY

I si parléssim de Déu?

P.J.-P. Jossuà: Déu és per mi el "tot"

Estudis de medicina. Ateu, convertit i batejat als 22 anys, ingressà a l'ordre dominicà. Durant nou anys ha ensenyat teologia al Saulchoir. Al mateix temps dedica els seus esforços a un treball de recerca i de publicacions sobre l'experiència cristiana. El seu primer llibre, molt significatiu, que acaba de ser reeditat: UNE FOIE EXPOSÉ (Una fe arriscada). Després JOURNAL TEOLOGIQUE ET PRIERE (Cerf.). Actualment treballa en POUR UNE HISTOIRE RELIGIEUSE DE L'EXPERIENCE LITTERAIRE. El pare Jossuà vol reconciliar teologia i literatura.

—Vós parleu d'una condició molt torbadora de l'experiència cristiana: la presència d'un absent. Hom es descobreix canviat per una presència, però no estrenyent més que una absència.

—Em sembla que es tracta d'una experiència corrent. La meua pregària és marcada per una presència de Déu —no solament presència davant Déu— però talment misteriosa que també podria expressar com una absència de Déu. Diguem: una absència habitada. Hom és canviat per aquest encontre i tanmateix hom no sent res. Això no és pas fàcil d'explicar.

—Potser nosaltres volem viure alguna cosa amb Déu, però no en tenim ni contactes, ni rostre, ni veu?

—Tanmateix he conegut, sota formes diverses, una certa experiència de presència. Una presència molt forta, en moments privilegiats molt rars; o en decurs del dia, una presència que ens posa solament en repòs, que hom no pot abastar. Més sovint sóc jo que estic present. Sense cap experiència de Déu, estic allà, en la fe, en la simplicitat d'un cor que estima, que vol ser allí perquè la lògica del seu amor és ser allí, sense potser sentir res més que el fruit de la meditació o el fet d'un cert silenci.

—Potser és més propi de la nostra relació amb Déu "saber" més que "sentir"?

—Certament. Hom sap, hom creu que Déu és allí, hom vol pregar perquè hom creu. Però penso, d'una banda, que això no seria possible si al final d'una vida de pregària no hi hagués una experiència més concreta, un cert

"sentir". I d'altra banda, aquest "creure" o aquest "saber", aquest buit aparent en realitat és habitat per la Presència, i és que això el que és molt difícil d'explicar. Hom pot descobrir que s'ha canviat sense haver experimentat res, o que un és feliç de viure això, fins i tot si no passa res.

—La Bíblia, és un contacte amb Déu?

Sí, en la litúrgia o en una lectura feta amb fe, el text de la Bíblia esdevé paraula per mi i si jo responc hi ha diàleg en el sentit que aquest silenci en el qual cau la meua pròpia paraula és habitat. Penso que és l'experiència de tots els creients que preguen amb la Bíblia.

—Vós evoqueu la vostra conversió com una mena de "tu i jo" amb Déu. Però l'horitzó s'exemplifica ràpidament i parleu del sentit evangèlic de la vida entre els homes, el gust de la dolcesa i els combats per la justícia. ¿Quins són, per vós, els vostres combats d'intel·lectual?

—Si Déu és veritablement el Déu de la Bíblia, el creador, el que estima un poble i li envia el seu fill per fer fills entre els homes, conèixer aquest Déu no podia pas desviar-me dels homes, sinó posar-me, al contrari, en el mateix moviment del seu amor, ja que l'he descobert venint vers nosaltres i estimant-nos. L'esquizofrènia cristiana del gènere "o pensar amb Déu o pensar amb els homes" és un grandíssim error. Déu hi és vist com afamat de glòria per a ell i gelós del que nosaltres donem d'amor a les criatures, com certs autors espirituals deien: ¡Quin Déu tan estrany! Segur que no és aquell del

qual se'ns ha dit: "Ha estimat tant el món que li ha donat el seu fill únic".

—"Estimar aquest món!". Que és el món del sofriment, de la fam i de la mort.

—És difícil desenvolupar amb poques paraules aquest problema. El primer que cal dir és que no hi ha resposta, que és quelcom que ens ultrapassa, i el teòleg, aquí, no pot sinó sofrir amb els altres. La primera resposta és el silenci, i un gran respecte pel sofriment. En segon lloc cal que nosaltres revisem les nostres idees sobre la relació entre Déu i el món, desconfiar d'un providencialisme que veu Déu rera qualsevol esdeveniment: "Déu ha volgut això, Déu ha volgut allò". És segur que és creador i providència, cosa que vol dir que és amor. Però a partir d'aquí no sabem estrictament res més. Si les coses passen, passen en el més secret de l'ésser, nosaltres no en tenim el desllorigador. Vint anys de treball teològic sobre aquest tema, i quatre llibres, m'han aportat sempre més humilitat; Però hom hi pot veure el que Déu em diu, o sobretot el que fa. Ell no dona cap explicació, però ha fet dues coses: ha tocat ell mateix el mal a través del sofriment de Jesús, ha contractat també una solidaritat, se'ns pot unir allí on nosaltres sofrem, perquè no és un estrany en aquestes terres. Segonament, ha vençut al mal absolut amb la victòria de Jesús sobre la mort.

—Tornem als combats d'un

intel·lectual. ¿Què és potser més portat vers una dolçor del món i la dolçor del viure?

—No ho sé pas. El meu neguit em du certament vers la qualitat de la vida humana. No pas a ensenyar la fugida del món per trobar Déu, arriscar-se tan íntegrament com sigui possible en l'experiència humana, i parlo de risc, no faig l'apologia de l'expansió. Prendre seriosament la vida és trobar-hi plaer, que ella és per això, però també és acceptar els problemes i les dificultats sense cercar, com fa alguns amb bones raons religioses, protegir-se de qualsevol contaminació. Jo respecto enormement els que lluiten en el pla polític a fi que la vida dels més petits sigui digna, però no tenint un compromís precís, jo no vull ser quincaller. El meu combat espiritual és elaborar un discurs sobre la relació dels homes amb Déu que inclou el compromís i que mostra que en certs moments allò que és polític seriosament esdevé la pedra de toc d'una veritable pràctica evangèlica.

—Ateu convertit, com contempleu era els ateu?

—Jo crec que la vida humana també s'aguanta sense Déu. Ella no sempre s'aguanta, però a casa dels creients no pas més. Jo crec que la fe és una immensa riquesa, i desitjo ardentment que els meus amics no cristians descobreixin aquesta riquesa, però perquè nosaltres, els creients, som tan poc eficaços com a missioners, com a testimonis de la fe?

—És la vostra obsessió de sempre?

—Sí, no cesso de girar al voltant d'aquesta qüestió. Penso que potser hem fet un fals camí volent presentar l'absència de fe com una falla, i la fe com la resposta a aquesta mancança. Déu també és Déu per haver volgut que l'existència humana sigui viable. I ens deixa anar sense imposar-se i, al mateix temps, ens cerca, se'ns ofereix. No com una resposta a una mancança, sinó com un tot.

—Un tot del qual no es pot passar?

—No, però és solament des que hom l'ha descobert, que hom no voldria passar-se'n. Cal arribar a pensar al mateix temps aquestes dues coses: quan hom està sense Déu no hi ha manca de Déu, però quan s'ha descobert Déu, no es pot estar més sense Déu.

—Déu és la veritable felicitat de l'home perquè és aquest "tot"?

—Sí, jo penso que l'home és aquest ésser que marxa vers el tot en lloc d'omplir els buits. Mentre no he escoltat els quartets de Beethoven, no puc dir que m'han mancat. Però després d'haver-los descobert, no voldria pas que la meua vida esdevingués tal que no pogués escoltar mai més coses semblants. Déu és per mi "el tot". Però l'únic absolut.

Entrevista d'André Sève
"La Croix"

A TERRA SANTA

Amb els franciscans Custodis dels Sants Llocs. XXIII Peregrinació.

Primera quinzena d'agost. Paces limitades. (Mínim vint-i-cinc places. Màxim quaranta cinc) dotze dies de duració. Hotels quatre estrelles.

Inscripció i informes:

Comisaria de Terra Santa. PP. Franciscans Santaló, 80. Tel. 209 23 88. Barcelona-21

Els estudiants de COU s'interessen pels goigs

El passat dia 1 de març, com a cloenda d'un cicle de conferències especialitzades per als joves de fi de curs de COU de l'Escola La Farga de Mira-sol, de Sant Cugat del Vallès, el senyor Jaume Busqué i Marçet, va desenvolupar una ponència amb el tema "Què són els Goigs?" Omplia l'aula uns 80 joves d'entre els 18 a 20 anys.

Després de les prèvies presentacions, va explicar el senyor Busqué que, amb aquest nom "Goigs" es designen a València, Balears, Aragó, Navarra, Rosselló, la Cerdanya, i a Catalunya les cobles populars impreses en elogi a la Mare de Déu i a les diverses advocacions de Crist, Nostre Senyor, les imatges que representen la seva crucifixió, els misteris o atributs de la seva Passió i a lloar del martirologi romà.

Solen estar, digué, impresos d'un full de paper de mida foli, amb un gravat al·legòric en boix o a la ploma i encapçalat la dedicatòria que s'anomena "Endreça" i apareixen enquadrats en una o més orles, amb alegories, blasons, monogrames, etc.

Els goigs solen acabar amb l'oració de la missa del sant, amb la seva antífona o responsori. Abans però, es repeteix una espècie d'antiestrofa a la qual segueixen els dos versos últims de

l'Endreça, més o menys modificats; aquest final rep el títol de tornada.

Els Goigs, afegí el Sr. Busqué, són fets per ser cantats a cor, algunes vegades amb solos i amb acompanyament instrumental. De vegades porten al peu la música amb la seva melodia única i d'altres la melodia acompanyada de l'instrument, harmonium, orgue, orquestra, etc.

El Sr. Busqué, continua sempre la seva peroració, tenint en compte que el seu auditori eren joves que desconeixien aquesta temàtica i fent-ne divulgació afirmà que són quasi sempre estrofes de sis versos, mentre que el resta de la composició són els dos versos últims de l'Endreça i la Tornada.

Posà com a exemple els "Goigs de Nostra Senyora de Falgàs que es canten la Capella en la Terme i Parròquia de la Pobla de Lillet", Bisbat de Solsona. En féu una demostració, llegint primer l'Endreça, el primer vers fent-lo també acabar amb la Tornada. Són versos anomenats octasil·labs.

Afirmà a continuació que els Goigs són una historiografia hagiógràfica de les advocacions, i que a través dels versos hi trobem la biografia del sant, o la història del lloc venerat o una albança a les seves virtuts i mi-

racles.

Parla de la temàtica poètica, dels goigs patronímics i com a exemple parla dels Goigs a sant Medir, de Sant Cugat del Valles, i de sant Sebastià, patró del Gremi de Fabricants de Sabadell. Parla dels Goigs en lloar a Sant Feliu de Sabadell i digué que era costum de temps immemorial cantar les alabances de Jesús, Maria i dels Sants en les festes solemnes, dedicades a commemorar les seves vides o un aspecte determinat.

Els Goigs, digué, recorden els himnes litúrgics en llengua llatina que l'Església ha usat des de els primers segles. Els pobles de Catalunya, Provença, Aquitània, Llenguadoc, des de principis de l'Edat Mitjana, mostraren la seva tendència a cantar aquestes llaors en el seu propi idioma neollatí i això fou l'origen dels "lais" "lloies", "cobles" i "goigs" deprés tant popularitzats.

Il·lustrà la seva ponència en melodies musicals.

Finalment el Sr. Busqué repartí entre els joves assistents uns goigs facsimilats de diverses advocacions. Els joves es mostraren interessats i alumnes i claustr de professors felicitaran el conferenciant.

R.C.

A Balsareny el 28 d'abril

X Trobada nacional de "Bastoners de Catalunya"

A dos quarts de deu del matí: Actuació de les colles pels diferents indrets de Balsareny.

A les dotze del migdia: Concentració de totes les colles a la zona esportiva municipal on tindrà lloc l'exhibició folklòrica en cada grup d'arreu de Catalunya. Clouran l'acte els components de "Euskal dantzarien biltzarra" de la "Asociación de dantzaris y federación de grupos de danzas vascas Nafarroako Ordezkaritza, delegación de Navarra".

A les quatre de la tarda: Enlairada del globus de "La Caixa" al carrer travessera.

A les 7 de la tarda, a l'envelat: Fi de festa, amb ball, amenitzat per l'orquestra GIRAVOLT.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Els desdoblaments (4)

Els castellans, d'una plata de canelons en diuen una "fuente". Mai un català no dirà que una plata és una font. En aquest cas, els significats difereixen del tot, perquè una font, per a nosaltres, només és el raig d'aigua freda que brolla en els racons amagats dels boscos, o en la ciutat, l'antic servei públic d'aigua. Encara avui, les fonts ciutadanes són restaurades i conservades com a testimoni de temps passats. Quant a plata, femení de plat, és un exemple d'aquells mots la forma femenina dels quals indica més importància o més extensió o volum que la forma masculina. Plata, doncs, és un plat més gran, ovalat o rectangular, amb què se serveix la vianda per a tota una taula. Altres exemples d'aquesta particularitat els trobem en anell/anella, pla/plana, prat/prada, cistell/cistella, ganivet/ganiveta, hort/horta, roc/roca, tel/tela, vel/vela, etc.

Quan es fonen els ploms i, de nit, quedem a les fosques, convé que tinguem una espelma que ens ajudi a vèncer l'obscuritat. Una espelma no és una vela, com diuen els castellans, i alguns catalans no fan aquesta distinció i s'equivoquen, quan encarreguen un pastís d'aniversari amb tantes velles com anys es compleixen. Les velles, en català, només les trobem a la mar, en embarcacions antigues, o en les de pesca i esports nàutics.

De la partió dels cabells que es fa per ordenar-los en dues bandes, iguals o desiguals, en diem la clenxa al mig o la clenxa al costat. Aquest mot, clenxa, en castellà és "raya", com qualsevol línia traçada sobre una superfície. Nosaltres distingim molt bé entre clenxa i ratlla, i en aquest segon mot hi descobrim una sens fi de significats i intervencions en frases populars. Passem la ratlla de

França, i volem dir la frontera; passem ratlla en una qüestió, i vol dir que no ens cal pensar-hi més; passem de la ratlla, i ja ens hem excedit en el fer o en el parlar; posem ratlla, i limitem l'abast d'una ambició; tenim a ratlla els qui ens deuen obediència; ens mantenim a ratlla, guardant les distàncies del mutu respecte; llegim entre ratlles les intencions ocultes d'un escriptor; escrivim quatre ratlles, per dir que ho hem fet breument; aquells pantalons a ratlles que conserven tan bé la ratlla, ens han costat a la ratlla de sis-cents duros.

PERLES ORTOGRÀFIQUES.— En un carrer on passo sovint, s'està acabant un edifici i ja hi ha un cartell molt gran que diu: LOCALS - ALQUILER. No se sap si s'han descuidat la e de locales, o no saben que, en català, "alquiler" és lloguer.

Albert Pera

LA SARDANA I LA DANSA

Calendari 1985 d'aplecs lleidatans

- Maig 1 Castell del Remei 3 cobles.
- Maig 1 Ceró 1 cobla
- Maig 5 Juneda 2 cobles
- Maig 27 El Vilosell 1 cobla
- Juny 9 Mollerussa 2 cobles
- Juliol 7 Vilanova de la Barca 5 cobles
- Agost 18 Santuari del Tallat 1 cobla
- Setembre 29 Lleida 3. Ciutadilla, l'ermita de Sant Roc; el mateix dia, a Guimerà, a La Bo-

vera; el 27 de maig, a Cervià, a Les Besses; i el 15 de setembre, a Butsènit (Partida de Butsènit). Tots aquests aplecs comptaran amb una cobla.

CURSETS.— El dia 10 d'abril s'inicià un cursat d'ensenyament de Ballar sardanes a la Roca del Vallès, adreçat a gent de totes les edats i organitzat per l'Agrupació Sardanista local. Les sessions d'ensenyament es fan cada dimecres, a les 7 de la tarda, a Can Torrents, als jardins de davant l'Ajuntament de la vila.

Per la seva part, la Secció

Sardanista de Màrtorell també es disposa a celebrar un cursat de sardanes per a nois i noies, a partir dels 6 anys. Les classes s'iniciaran el dia 12 d'abril i tenen lloc, cada divendres, de 8 a 9 del vespre, als locals del Progrés.

Finalment, el 15 d'abril s'inicià una nova tanda d'ensenyament de ballar sardanes a nois i noies a partir de 14 anys, a l'Agrupació Cultural Folklòrica Barcelona (C/. del Pí, 6-pral.); amb classes teòriques i pràctiques, cada dilluns i divendres, a les 8 del vespre.

Josep Ventura

FESTES DE SANTA CREU SALOMÓ

TRADICIONALS REPRESENTACIONS DEL

"BALL DEL SANT CRIST"

(AUTO SAGRAMENTAL POPULAR)

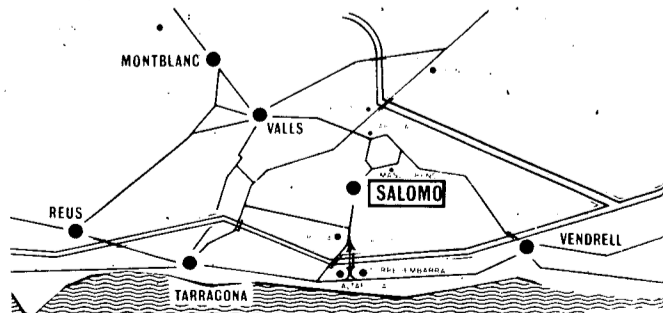
A L'INTERIOR DEL TEMPLE PARROQUIAL
DIES DE REPRESENTACIÓ
5, 12, 19 DE MAIG DE 1985

HORARI DE L'ESPECTACLE
DE LES 12 DEL MIGDIA
A LES 2 DE LA TARDA
MISSES:
AL TEMPLE PARROQUIAL
A LES 9 i 10.30

Les localitats seran numerades.
Per reserva i altra informació:

Tel. (977) 62 90 58

SALOMÓ

Amb el suport de
DEPARTAMENT DE CULTURA I MITJANS DE COMUNICACIÓ
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA
EXCMA. DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE TARRAGONA

Al paso de Dios (1)

François Gondrand és francès, especialista en mitjans de comunicació i, autor d'una obra important en aquest àmbit. L'any 1982 publicà a París "Aus pas de Dieu", que ara s'ha editat en castellà.

Es tracta d'una obra agradable de llegir, viva i planera, amb l'estil clar i directe característic dels escriptors francesos. Proporciona abundants dades sobre la vida del Fundador de l'Opus Dei i el desenvolupament d'aquesta Institució de l'Església. La fidelitat als fets és avalada per moltes referències documentades i, en bona part, inèdites.

El títol és significatiu: **Al paso de Dios**. En efecte, se'ns presenta la vida d'un home de Déu. La seva preocupació fonamental fou estimar Déu i ajudar els altres a apropar-se a Déu. Per això, durant la seva vida, és constant la presència del sofriment, tant físic com moral, complint-se en ell, el que Jesús digué sobre la serment a la qual Déu podria donar més fruit. És un sofriment generós, sempre emmarcat en l'amor, acceptat i buscat amb il·lusió per continuar el pas de Déu.

La santedat per a tothom: una qüestió pendent

Sempre m'ha cridat l'atenció

que sant Pau, en les seves cartes, parlí de les més altes cimes de la vida cristiana, dirigint-se a tots els cristians. I aquests cristians eren persones normals, solters i casats, lliures i esclaus, comerciants, treballadors manuals, soldats. I a vegades es desorientaven, tant en la fe com en la moral i, sant Pau els dirigia retrets durs i afectuosos de bon pare que es desviava per ells. I sant Pau sentia la urgència de dur Crist per tot arreu, difonent el missatge cristià de salvació, també quan estava a la presó o enmig dels savis d'Atenes: recolzat en la gràcia de Déu, se sentia molt fort, i constantment impulsava els cristians a donar un testimoni alegre i valent de la seva fe en totes les circumstàncies de la vida humana.

Josemaria Escrivà de Balaguer, medità molt els escrits de sant Pau i els citava molt sovint com quelcom molt familiar. Li agradava comparar l'ideal que predicava amb el dels primers cristians. I en el seu esperit hi havia aquesta vitalitat optimista i forta, sacrificada, tan característica de l'Apòstol dels gentils.

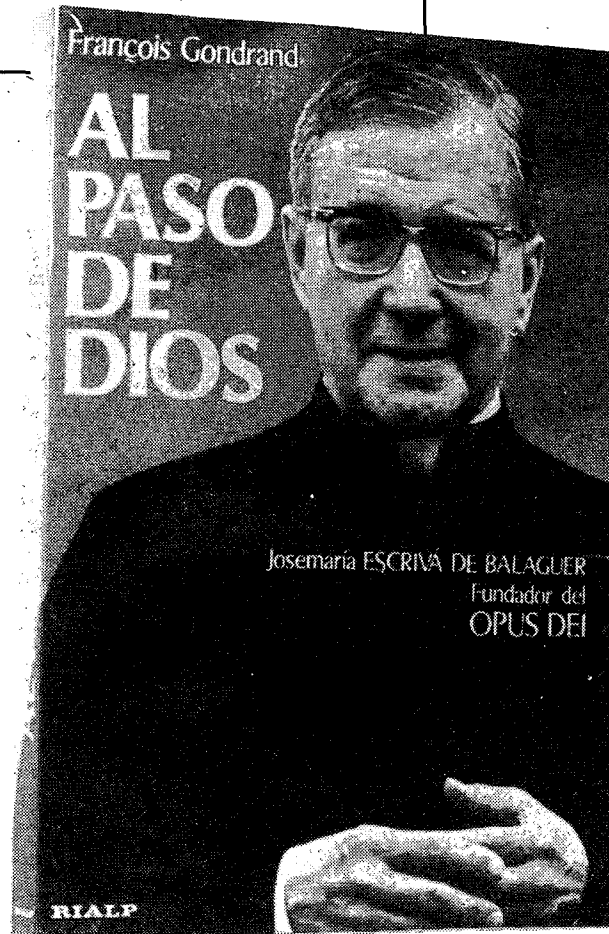
En els anys 60, el Concili Vaticà II recollí solemnement i de manera extensa aquesta doctrina, plenament evangèlica, però una mica oblidada. Veus molt autoritzades han escrit que aquest és el missatge principal del Concili.

Em sembla no equivocar-me si dic que, vint anys després de la fi del Concili, la qüestió continua pendent en la pràctica. Quants cristians són conscients de la grandesa i transcendència de la seva missió i dels mitjans per a viure-la? Quin lloc ocupa el tema en la predicació? I no sembla exagerat dir que es tracta d'un tema fonamental, de l'única manera de construir el cristianisme sobre roca i no sobre arena.

Val la pena

François Gondrand va conèixer i tractà el Fundador de l'Opus Dei. Parla de primera mà i —professional de la informació— amb dades rigoroses. El seu llibre, agradable com una novel·la, és real: el que compta són fets. És un testimoni que, actualment, el missatge cristià té tota la seva força. La vida i l'activitat del Fundador de l'Opus Dei, han trobat ampli ressò entre moltíssimes persones dels cinc continents, de tota raça i condició social. La seva fama de santedat fa que hi acudeixin a la seva intercessió pescadors de Filipines, intel·lectuals europeus o indis de les selves d'Amèrica i, que s'apropin a Déu.

Perquè aquesta fou l'única

preocupació del Fundador de l'Opus Dei: servir Déu com un instrument útil per a la felicitat dels altres, sent, per això, un fidel deixeble de Crist i un fill amorós de la seva Església. No li interessava res més. Ple d'humanitat i senzillesa, sacrificà tot el que era personal —ambicions, salut, honra, comoditat— per servir Déu i els homes, fills de Déu, difonent a dojo arreu del món, el missatge evangèlic de pau i d'amor, la Bona Nova, de manera que pogués arribar amb suficient força i claredat a l'oida de tots els cristians, ciutadans normals entre els altres.

Gondrand explica la història amb molta claredat. Qui vulgui conèixer l'Opus Dei, tal com és,

tal com va néixer i s'ha desenvolupat, ho té fàcil. I es tracta d'un missatge que interessa a tothom, del qual cada u, pot extreure el que necessita. No va dirigit a una minoria. El Fundador de l'Opus Dei era enemic de tot tipus de monopolis injustos i, molt especialment en la vida espiritual. El seu missatge, evangèlic en tots els seus aspectes i pràctic en les seves aplicacions, és transparent, positiu i lluminós. És quelcom que val la pena viure.

Mariano Artigas

(1) **AL PASO DE DIOS**. Josemaria Escrivà de Balaguer, Fundador del Opus Dei, per François Gondrand, Rialp, Madrid 1984, 318 pàg.

L'aigua clara de la teologia de l'alliberament (1)

L'aparició d'un nou llibre del conegut teòleg Gustavo Gutiérrez és sempre un motiu d'esperança.

Ara, i sense que l'autor ho pugui pretendre —el text original fou publicat a Lima l'any 1983—, el llibre "Beure l'aigua en el pou interior" és una resposta profètica a alguns retrets que s'han fet últimament a la Teologia de l'Alliberament.

Des d'un principi, els pares de la teologia que ha desvetllat tantes suspicàcies, es varen preocupar seriosament de l'espiritualitat, que per a Gutiérrez "és un estil de vida que marca la manera d'acceptar el do de la filiació...".

"Des de les primeres passes de la Teologia de l'Alliberament, la qüestió de l'espiritualitat (és a dir, del seguiment de Jesús) ens va preocupar intensament (Introducció).

Més endavant, les més serioses revistes llatino-americanes dedicaren números monogràfics a l'espiritualitat de l'alliberament. Més de 74 títols d'estudis apareguts sobre el mateix tema se citen a Llatino-amèrica (Vegeu "Revista Latinoamericana de Teologia" —maig— agost de 1984, p. 197).

I és que l'origen de la teologia de l'alliberament es troba en la vivència dels cristians compromesos, de tal manera que, sense aquesta fonda espiritualitat no s'entendria el fenomen que ha preocupat els teòlegs.

"Inserint-nos en el procés d'alliberament del poble llatino-americà, vivim el do de la fe, de l'esperança i de la caritat, que ens fa deixebles del Senyor. Aquesta experiència constitueix el nostre pou interior".

La situació de "mort", d'injustícia, d'opressió, que viuen tants milers de cristians, els obliga a buscar amb tota la força de l'esperit "la resurrecció", l'alliberament que és la vida digna de que han estat privats injustament des de fa segles.

Estranys en la pròpia terra, estrangers a casa seva, els pobres són a Llatino-amèrica com els israelites a Egipte o a Babilònia.

L'espiritualitat individualista que havia estat qüestió de minories selectes —espiritualitat d'evasió— s'ha convertit, a través del sofriment, en una espiritualitat solidària que ha superat l'antiga dicotomia —acció-apostolat—, unint la pregària i l'acció en un temps de martiri.

"L'espiritualitat no concierneix únicament un sector de l'existència cristiana; és un estil de vida que marca la nostra manera d'acceptar el do de la filiació" (p. 10).

Aquesta vivència espiritual ha ajudat el poble llatino-americà a convèncer-se que Déu no vol la mort, ni la opressió, sinó la vida per a tots els qui estima.

"Una lectura de fe ens fa comprendre que la incorporació del pobre en la societat i en l'Església llatino-americana, significa, en el fons, la irrupció de Déu en les nostres vides. Aquesta intervenció és el punt de partença i també

el centre de la nova espiritualitat orientada al Déu de Jesucrist" (p. 39).

Aquesta experiència no és un camí individual, sinó una aventura col·lectiva de tot un poble que avança com l'antic poble d'Israel. Aquesta espiritualitat retorna al poble humil i la dignitat dels fills de Déu. La reflexió que permet d'aprofundir aquesta vivència de fe, és la veritable teologia que, des dels pobres, descobreix la voluntat salvífica de Déu.

L'expressió "beure en el propi pou" manllevada a sant Bernat, que dona títol al llibre, indica fins a quin punt el poble humil ha acceptat el martiri "que segella l'experiència del seguiment de Jesús i la reflexió teològica consegüent..." (p. 8).

L'alegria que madura en la pobresa i venç el sofriment, és la prova eloqüent de com aquest poble admirable viu la plenitud del misteri de mort i vida és a dir el misteri pasqual.

Llegir i meditar serenament les pàgines que ha escrit Gustavo Gutiérrez sadollades d'esperança bíblica és com experimentar la joia de l'aigua clara després d'una jornada esgotadora; equival a retrobar la presència poderosa de Déu en la nostra pobra història, comprovant la força irrefragable de l'evangeli en el poble humiliat que ha comprès el missatge de Jesús, com només ho poden entendre els qui com ells tenen accés directe al Regne de Déu.

Editorial Claret ha fet un bon servei al nostre poble en oferir-l' l'aigua transparent de les pàgines d'aquest llibre excepcional que fa més entenedora la tan discutida teologia de l'alliberament.

Josep Liñán i Pla

(1) "Beure l'aigua en el pou interior" Gustavo Gutiérrez. Col·lecció "Els daus". Editorial Claret.

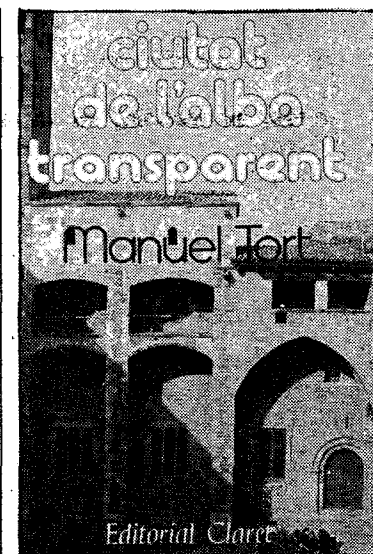
Barcelona en quedarà

agraïda (1)

Els mots hi brollen d'una manera eloqüent, amb la simplicitat que proporciona una mètrica ajustada a cada idea que vol expressar. Els sonets conviuen amb els poemes blancs o els llibres distribuïts segons criteris de la més pura bellesa. Aquells més curts condensen una imatge, un fet, una visió que es desenvolupa a poc a poc en el transcurs de la lectura de tot el llibre que no acaba; perdura més aviat, en una sensació de continuïtat. Els més llargs i tots en conjunt palesen un gran domini del tema, de la musa que és, aquesta vegada, la ciutat de Barcelona. Els versos denoten un treball profund, sortit del cor, engrandit per la qualitat, que altres vegades ha demostrat, en el domini de la llengua.

És d'una lectura molt plaent. És d'aquells llibres que demanen ésser acabats, no per cloure'n l'argument, sinó per continuar assaborint el gust de net, de blanc, que s'enceta en el primer vers i continua, feina difícil, pels racons més introvertits de cada pàgina.

Pel que fa al fons del llibre, cal fer notar l'aguda crítica a una Barcelona consumida per la gri-

sor de l'asfalt o com diu ell en un passatge: "Un vi de sabres / ha degollat les vinyes / i sembla cases".

"Ciutat de l'alba transparent" és, més que mai, una poesia del primer títol al darrer. Crèc que Barcelona en quedarà agraïda.

Jordi Farrando

CIUTAT DE L'ALBA TRANSPARENT. Manuel Tort. Editorial Claret. Barcelona, 1985.

CUINA

Tall rodó de carn

350 gr. carn picada de bou
300 gr. carn picada de porc
100 gr. foie gras
1 ou
2 copetes de xerès sec
una molla de pa mullat amb llet

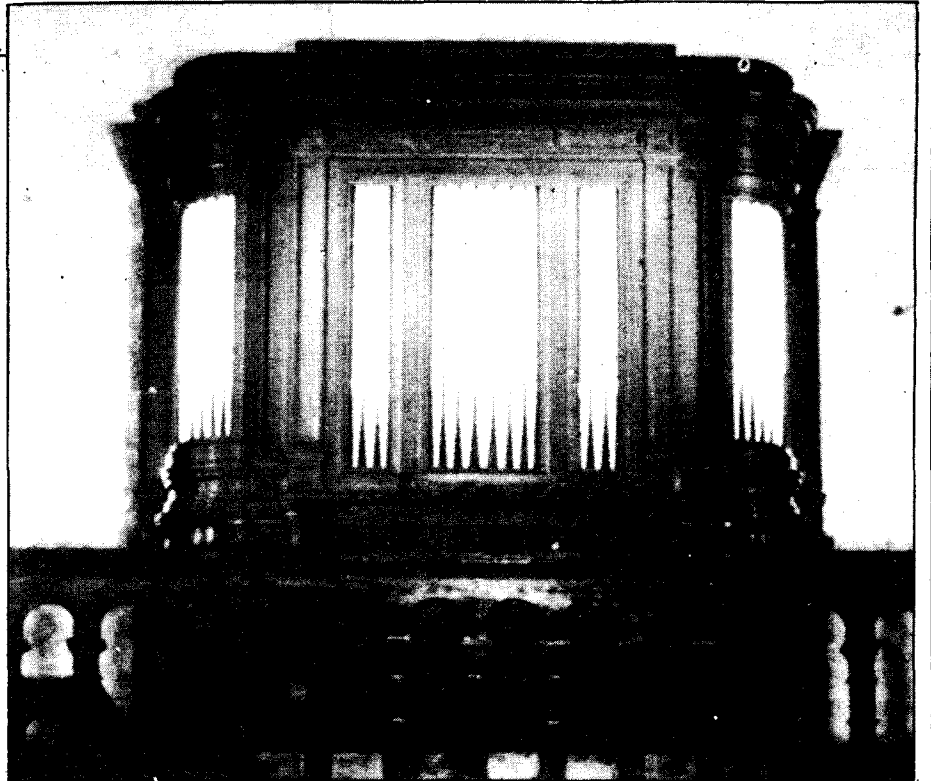
1 pastanaga
1 ceba, 1 tomàquet
2 grans d'all
100 gr. llard
paper d'alumini

Barregeu les carns picades molt fines amb el foie gras, un ou sencer, una copeta de xerès, la molla de pa mullat amb llet, ben escorreguda, després tireu-li la sal i el pebre, treballeu-lo força estona per lligar-lo bé. Sobre una plata, doneu-li forma allargada allisant-lo amb una cullera perquè quedi com un tall rodó, gireu-lo sobre un tros gran de paper d'alumini untat amb oli, envoliqueu la carn i enrotlleu el paper pels dos costats per tancar-lo bé; sobre el marbre doneu-li unes voltes perquè quedi rodó. Col.loqueu-lo en una cassola amb llard, a foc lent, doneu-li unes voltes de tant en tant, deixeu-lo coure així uns 10 o 15 minuts, després afegiu la ceba, la pastanaga i els alls tallats petits, més tard el tomàquet tallat a trossos i la copeta de xerès, deixeu-lo coure a foc suau durant uns 40 minuts. Quan estigui llest, traieu el paper d'alumini deixeu-lo refredar una mica i talleu-lo per servir.

Passeu la salsa per un colador fi, poseu-ne una mica sobre la carn i la resta, serviu-la en la salsera molt calenta.

Maria Glòria Muntañola

MÚSICA

L'antic orgue del Conservatori de Barcelona construït per Puggina el 1926 i ara reconstruït a la parròquia terrassenca

Inaugurat un orgue a Sant

Pere de Terrassa

TERRASSA.— El diumenge 14 d'abril s'inaugurà el nou orgue de l'església parroquial de Sant Pere de Terrassa. Com tothom recordarà aquesta església és un dels joiells del patrimoni arquitectònic català i abans de la guerra de 1936-39 posseïa un notable instrument musical construït per l'orguener italià Puggina i que fou destruït en

aquelles circumstàncies.

El mateix Silvi Puggina, de Gènova i que havia construït l'orgue de la catedral de Milà es va traslladar a Catalunya i s'instal·là a Collbató on creà un taller d'orgueneria, construï a més de l'orgue de què parlem, un pel monestir de Montserrat i d'altres.

Un d'ells construït el 1925 fou exposat al Congrés dels Amics de l'Art Litúrgic que tingué lloc a la Joieria Sunyer de Barcelona. Posteriorment fou adquirit pel Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona que l'emprà per a l'ensenyament dels seus estudiants. En comprar-ne un de nou el 1978 fou arraconat i posteriorment s'ha venut a la

Parròquia de Sant Pere de Terrassa.

Un cop feta la corresponent adaptació i restauració és la peça inaugurada ara, després de la celebració eucarística celebrada pel senyor rector mossèn Francesc Martínez i Montfort. Abans i després de la celebració l'organista parroquial, Jordi Figueras i Carreras interpretà peces de Bach i Mendelssohn. Posteriorment a les sis de la tarda s'hi celebrarà un concert pel mateix músic en el qual s'escoltaran peces de Casanoves, Balbastre, Bach, Haydn, Brahms i Franck.

F.C.

COSTUMS I TRADICIONS

El Mes de Maria

Estem a punt d'entrar en el mes de maig, dit de Maria per antonomàsia perquè l'hi és consagrat. Quan hi som no puc deixar de recordar com, quan era petit, els infants el fèiem. Fer el mes de Maria, volia dir realitzar, durant tots els dies, certes pràctiques de devoció a la Verge Mare de Déu.

No sé si encara queda algun poble o casa de pagès on el celebren, però en aquells recutats anys, no hi havia casa de pagès, ni escola, ni infants que no el "fessin".

A pagès, el rosari de cada dia era resat especialment a la sala, on solien haver-hi capelletes amb una imatge de la Mare de Déu, sovint del Roser. Al rés del rosari s'hi afegien unes oracions especials per a cada dia del mes, dedicades a la Verge. Com a música de fons, l'esquellotada que pujava de les corts.

A les esglésies, els infants solien anar-hi a la tarda sortint d'estudi. O bé el fèiem a la mateixa escola. Guarníem un altaret en un racó amb papers de colors retallats i amb fisions a semblança dels emprats per posar en els armaris i lleixes. Uns gerrets de flors que anàvem a buscar als defores i unes espelmes o candeles.

També el fèiem a casa. Hi havia molts nois que teníem capelletes per jugar-hi a celebrar missa. No pas perquè tots volguéssim ser capellans, sinó perquè d'aquesta manera ens inculcaven la pietat. És clar que algunes vocacions començaren així, però no totes, naturalment.

A les capelletes solien haver-hi uns petits canelobres de plom on entrava molt just un cap de candela; uns "floreros" també de plom, plans com si fossin retallats i

alguns de colors; les sacres damunt l'altar —ara molta gent ja no les ha conegudes— i a manera de retaule, estampetes enganxades al fons.

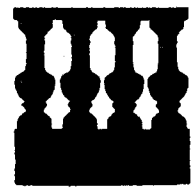
Pel més de Maria hi afegíem com a l'escola, gerrets amb flors boscanes i encara que a l'escola o al temple practiquéssim les devocions apropiades, a casa resàvem i cantàvem el que ens venia de gust.

Les cançons més freqüents en cada cas, eren les que tenien com a tornada "Oh Maria, Mare mia, / salvadora del mortal, / empareu-me i guieu-me / a la pàtria celestial", en les versions, popular, o la de mossèn Cinto. També la de "Al cel, al cel volem anar" que començava així: "Si al cel volem anar / a coronà'ns de roses, / damunt totes les coses / a Déu hem d'estimar".

En algunes esglésies es cantaven Goigs a la Mare de Déu en les diverses advocacions, segons hi fos venerada. En aquest aspecte cal remarcar que l'editor gogista Salvador Torrell, de Reus, per fomentar aquesta devoció, no fa gaires anys n'edità una col·lecció, tots diferents dedicats a la Mare de Déu del Carme, acompanyats de l'adequada oració i pràctica per a cada dia del mes. L'edició, facsimilada a la mida de devocionari facilitava el rés.

Ja sé que ara algunes d'aquestes manifestacions de pietat i de devoció a la Verge "no es porten" i fins i tot hi ha qui les considera ingènues i puerils. Els qui les visquem, però, no podem oblidar-les fàcilment.

Esteve Busquets i Molas

Editorial Laia

Guitard, 43, 5.è
Tel. 321 55 62
08014 BARCELONA

VISIONS I CANTS

de JOAN MARAGALL
introducció de Lluís Marfany

13 POETES CATALANS
recopilació de Miquel Desclot

Aquestes obres han estat cedides gentilment per Editorial Laia per al sorteig que com és costum realitzarem en el nostre XXVII Viatge Cultural.

Agraïm sincerament aquest gest d'amistat.

La Lliga, d'un cop d'ull

Jornada 34																		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	53+19	43+9	41+7	41+7	36+2	34	34	34	33-1	33-1	32-2	31-3	30-4	30-4	30-4	29-5	26-8	22-12

ENCREUATS

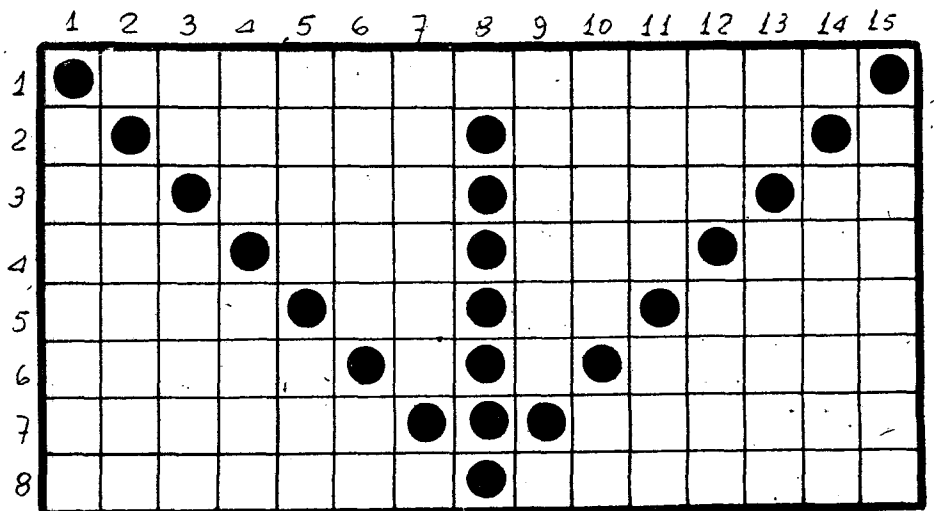
Per Rosa Collet

HORITZONTALS

1.- Pertanyent al Nord. 2.- Cent. Competició esportiva de rivalitat entre dos equips igualment importants. Nom d'un profeta. Cent. 3.- Campió. Rera, darrera. Aigua solidificada pel fred. Metall fi. 4.- Embarcació. (En ang., senyor. Fill d'un fill o d'una filla. (A l'inrevés, sigles d'un partit polític català. 5.- Porció de terra voltada d'aigua. Acabament d'infinitiu. Campio. Us social que condiona la manera de vestir. 6.- Un esporangi que es fa al bosc i que té forma de paraigua. Vocal. Consonant. Part generalment allargada per on hom agafa una eina. 7.- Xop. Acció de dominar. 8.- Que causa o porta a la mort. Donatiu.

VERTICALS

1.- Antropòfag. 2.- Consonant. Filla d'Herodias. 3.- (A l'inrevés, nom de consonant). Que té ulls o forats. 4.- Nom del signe de multiplicar. D'aire. 5.- Nombre. (A l'inrevés, dit del menjar sense o amb poca sal). 6.- Embriagada. Nom de consonant. 7.- Membre d'un dels dos bàndols en què estava dividida la noblesa catalana al final del segle XVI i començament del XVII. Consonant. 8.- Manera d'embenar. 9.- Època o durada d'un rei o d'una reina. Cinc-cents. 10.- Terres voltades d'aigua. Nota musical. 11.- Marejat. Planeta on hom viu. 12.- (A l'inrevés, contracció del mot ca i en). Terme infantívol de mare. 13.- Campió. Que té forma de con. 14.- Cinquanta. Mani. 15.- Tot el que hi ha a l'univers.

SOLUCIÓ

HORITZONTALS
 1.- Septentrional. 2.- Derby. Elias. C. 3.- C. Rere. Giac. Or. 4.- As. Net. GRE. 5.- Illa. Ar. As. Moda. 6.- Bo. let. O. T. Mánec. 7.- Ama. rat. Domini. 8.- Letter. Donació.
VERTICALS
 1.- Canibal. 2.- S. Sa. lles. Do. 11.- Olat. Món. 12.- nac. Mama. 13.- As. jome. 3.- ed. Ullat. 4.- Cònic. 14.- L. Ordeni. 15.- Creadió.
 8.- T. 9.- Regnat. D. 10.- Ebra. 10. 7.- Nyero. R. Per. Aeri. 5.- Tres. taf. 6.- 1.- Canibal. 2.- S. Sa. lles. Do. 11.- Olat. Món. 12.- nac. Mama. 13.- As. jome. 3.- ed. Ullat. 4.- Cònic. 14.- L. Ordeni. 15.- Creadió.

FILATELIA

Per Enric Graupera

El 29 de setembre del 1977, la Ciutat del Vaticà posà en circulació una sèrie de segells reproduint obres clàssiques de l'escultura, exposades en els museus vaticans. Està composta de sis valors: 50, 120, 130, 150, 170 i 350 lires. A la part dreta hi porten "Poste Vaticane" i el valor del segell sobre un fons damasquinat. Format: horitzontal, 53 x 31 mm. Dentat: 13 3/4 x 13 1/2. Estampació: multicolor sobre paper blanc satinat. Folis: de 20 segells. Disseny: Prof. Tullio Mele.

Valor 50 l., "Nilo", divinat fluvial, obra romana del s. I a. de C., es conserva en el Braccio Nuovo. Valor 120 l., "Pericles", còpia de l'original grec de Kresilas, Sala de les Muses del Museu Pio-Clementino. Valor 130 l., "matrimoni donant-se la mà dreta", Museu Pio-Clementino. Valor 150 l., "Apol·lo", anomenat de Belveders, reproducció romana de l'original en bronze de Leochares, es conserva al pati Octogonal. valor 170 l., "cap de Laoconte", obra dels escultors de Roda: Hagesandro, Atanodoro i Polidoro, també al pati Octogonal. Valor 350 l., còpia del "tors de Belvedere", a l'envers hi ha la signatura de l'autor, el grec Apol·loni, Museu Pio-Clementino.

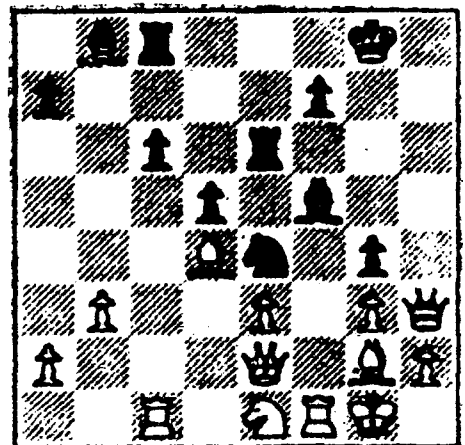

ESCACS

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 160

Negras juegan y ganan

Se prepara el espectáculo de ver como se rompe la grúa. Eso sí: probad de analizar sin tocar las piezas.

Solución al Diagrama 159

1 Dg2-h3 Tc8-c6, 2 Dh3-f5 y abandonan.

La Baldufa

AVUI ESTIC MOLT MALALTA... EM FA UN MAL LA PANXA...!

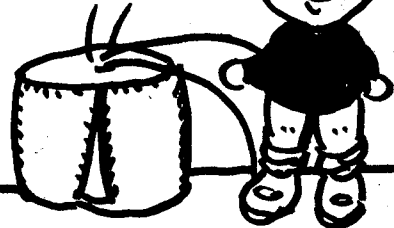
HAURE D'AVISAR LA MARE. DEC TENIR ALMENYS 40 GRAUS DE FEBRE.

BEN SEGUR QUE HAURE DE FIGAR-ME AL LLIT I EL DIL·LUNS NO PODRE ANAR A ESCOLA.

NI TINC GANES DE DINAR... NI DE FER RES

BALDUFA! HI HA L'EUDALET QUE DIU SI VOLS ANAR A PESCAR AMB ELL I EL SEU PARE...

Uiii... SÍ! DIGUES-LI QUE M'ESPERI.

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA" ANY V

251

Si tots fóssim amics...

El món fóra una bassa d'oli. Tots procurariem fer les coses bé, i pel bé de tots. Tots estaríem contents. S'acabarien les baralles i els mals humors. L'altre dia la Maite i la Mercè varen dir-me que m'havia "passat"; l'Alex i el Toni que m'havia quedat curt; en Jordi no va dir res perquè és més callat, i el mossèn em mirà em posà la mà al cap i em digué: "Ai, aquest caparó!". Després, com a bons amics, varem acabar tots rient.

Si jo fos gran i tingués diners, aniria a veure el Corbatxof (o com es digui), i el Sr. Reagan, i els diria: "Apa, deixeu-vos de ximpleries i sigueu AMICS, home!". Després aniria a Nicaragua i a l'Afganistan, i a tots els llocs on hi ha guerra, els demanaria que fessin les paus, que no matessin ningú més i que fossin AMICS.

Tots hauríem de ser AMICS de tots, i els països ajudar-se els uns als altres perquè no hi hagués fam, ni malalties, ni guerra. En lloc de les guerres, em gastaria els cèntims organitzant jocs i festes internacionals, perquè cada vegada més, tots fossim AMICS de tots.

—¿Has llegit, mare, això que he escrit?
—Sí. És molt bonic, però... Tu voldries el cel a la terra, i això no és possible.
—I, doncs, què?

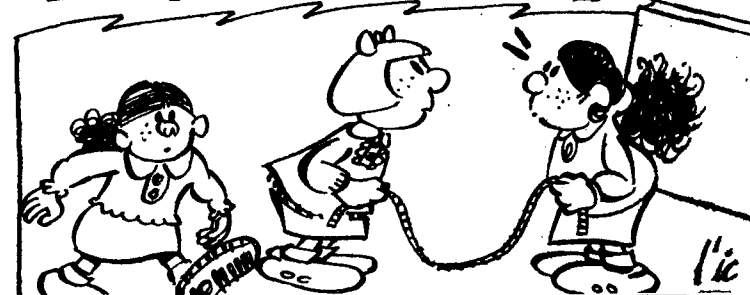
—Saps què? Comencem nosaltres aquí, a casa, a ser ben AMICS; i cada u de nosaltres bon AMIC del seus AMICS. I això ja serà molt.

—Sí, és clar. Però a mi m'agradaria que totes les persones i tots els països fossin ben AMICS, saps?

Eixerits i Eixerides, que es baralli qui vulgui, nosaltres tots AMIGUES i AMICS! D'acord?

L'Eixerit

AAAAAAH

ERA EL MEU GERMÀ PETIT QUE PLORAVA PERQUÈ VOLIA ANAR A PASSEIG.

LEGENDES

Quan l'Eudalet li tocà pensar a dos nivells es van ben desenquadrar. A mesura que l'amo de la ferreteria, el Sr. Serradell, li anà explicant com calia fer els papers de les vendes per allò de la doble comptabilitat, al pobre Eudalet, el cap li fugia sol. Prou s'hi esforçava el minyó, prou, però, la seva ment —forjada en la filosofia de tants caps tants barrets, tan ben portada a la pràctica del seu pare —no capia tanta creativitat administratiu-comercial. En aquell món, pel dir dels papers, d'aquí a aquí, hi sobraven barrets i d'aquí a aquí, hi faltaven caps i l'Eudalet, noi de peu pla, incapaç d'imaginar una casa amb soterrani, malgrat entossudir-se a trobar-hi lògica, només hi veia màgia i esoterisme.

El cap de l'Eudalet començà a enfilars verals perillousos i a ensorrar-se en aquell infern, profund, obert entre allò que és oficial i allò que és real. L'infern existent entre la honestedat abstracta i la deshonestedat concreta.

Quan de més gran anà a fer el soldat, la màxima de tants caps tants barrets, entrà definitivament en bancarrota. Allà no hi havia barrets, hi havia "gorros", però pel cas és el mateix.

L'Eudalet utilitzant, de sota mà, els recursos inescrutables que té la naturalesa humana, per tal de sobreviure, es tornà murri i la murrieria se li menjà la intel·ligència i acabà, tal com acabà, no essent ni tu ni vós. Hauria pogut acabar boig, però la bogeria li semblà massa dolorosa, massa lúcida.

L'Eudalet, quan cantava caramelles, barrejava l'Al·leluia de la resurrecció amb allò de "tu eres Paquita a quien tanto yo quiero, que por tí yo muero, que por tí yo muero, yo muero de amor" i el poble reia, amb un riure amarg.

L'Eudalet, un dia, tornant d'Arenys de Mar, en lloc d'anar a peu, agafà el tren. Ni se li acudí de comprar bitllet. El revisor l'atrapà. L'Eudalet que no en portava ni cinc, es defensà dient "jo sóc "tonto" i els "tontos" no paguen". El revisor no el va poder treure, pas, d'aquí. Però, decidit a mantenir la seva autoritat i sobretot els principis, en arribar a destí, el portà al cap d'estació per que fes el que s'acostuma a fer en aquests casos.

El cap d'estació, que conexia l'Eudalet, mirant-se manyac el revisor i brandant, resignadament, l'indret on portava, graciosament col·locada, la gorra de plat, li va dir:

—Ho deixi córrer. No en treure'm pas l'aigua clara. Es un aixalat.
El revisor botzinà, contrariat, quatre impropis i el deixaren marxar.
L'Eudalet, tot anant-se'n, es va dirigir al revisor i li digué.
—Ho veu? Ja li deia jo, que sóc "tonto" i que els "tontos" no paguen.

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli de Sant Joan, capítol 10, versets de l'11 al 18 (Jo 10:11-18).
Reflexionem: 1. Jesús parla de pastors i de ramats perquè en el seu país n'hi havia molts. Els qui són pastors s'estimen les ovelles: les han vist néixer, les porten a pasturar, les guien pels camins, etc. Els altres ajuden per guanyar diners; i prou.
2. Jesús, recordant paraules de la Bíblia que parlen de Déu com a pastor d'Israel, es presenta com el bon pastor que estima les ovelles fins a donar la vida per elles. Ell les emmena cap a Déu, el seu Pare, les coneix i les estima.
3. Jesús parla amb comparances, perquè tots l'entenguem. Així ens diu com ens estima a tots, i com, complint la voluntat del seu Pare, vol que arribi el dia en què tots els homes i tots els pobles s'apleguin en el seu Regne. Ell és el nostre guia que ens mena per camins segurs, guardant-nos dels paranys i alimentant-nos amb el pa de la seva Paraula i de la seva Eucaristia.

El mossèn

ENCREUATS

HORIZONTALS

1- Camí, via. 2- Relatiu a la idea. Símbol químic del sodi. 3- Aquella qui ha comès un crim. 4- Riu català. Dansa. 5- Nom de noia. (Al revés i en anglès neutre). 6- És al llit. (En anglès, senyor). 7- Vocal. (A l'inrevés, escol·lida). 8- (A l'inrevés, gūaitar, observar).

VERTICALS

1- Persona que s'arropa el dret de concentrar en ell tots els poders. 2- Coixí, gran i prim ple de borrisol per posar al llit per abrigar-se. Vocal. 3- Repetir, insistir. 4- Pomell de flors. Xifres romanes. 5- Gènere d'ocells de l'ordre dels estrigiformes, de la fam. dels tirònids. (A l'inrevés, part final del braç). 6- Manera d'embenar. Símbol químic del sodi. Nota musical. 7- Posar alt el mèrit d'alguó o d'alguna cosa. 8- (A l'inrevés, per la trilla).

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2						○		
3								
4				○				
5						○		
6					○			
7		○						
8						○	○	○

Solució

8- raihlr.
7- Enaltr.
6- T. Na. SI.
5- Oliba. aM.

4- Ram. LMDI.
3- Reiterar.
2- Edredó. A.
1- Dictador.

8- rarim.
7- O. adairt.
6- Dorm. Sir.
5- Adela. tl.

4- Tel. Ball.
3- Criminal.
2- Ideal. Na.
1- Derroter.

VERTICALS

HORIZONTALS

DIUMENGE

10.45 Concert - Orquestra Ciutat de Barcelona. 16.15 La pel·lícula del diumenge: "Tarantula". 17.30 Veles al vent. 18.00 Dibuixos animats. **Concurs - Digui, Digui, concurs.** 19.00 7 x III. 19.30 Estoc de pop. 20.30 Curar-se en salut. 21.00 Telenotícies. 21.30 Dallas - "Tragèdia". 22.30 Gol a gol.

DILLUNS

13.30 TV3, segona vegada - Gol a gol. 14.30 Telenotícies. 15.15 La duquesa de Duke Street: "Una prova d'amor". 16.00 Digui, Digui... 19.30 Pobles de Catalunya: Tiana. 19.50 Fes Flash - Cinema d'animació. "Tin Tin". Aula de Teatre Institució Montserrat. **Concurs.** 21.00 Telenotícies. 21.30 Informatiu Cinema. 22.00 Cinema 3 - "Gable i Lombard". 24.00 Fi d'emissió.

DIMARTS

13.30 TV3, segona vegada: Estoc de Pop. 14.30 Telenotícies. 15.15 La duquesa de Duke Street: "Cosos de família". 16.00 Aula visual. 19.30 Pobles de Catalunya: "Berguedà del Vallès". 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. "Tin Tin". Pobles i llegendes: Castellbisbal. Poltrona Expres; Informatiu; **Concurs.** 21.00 Telenotícies. 21.30 Joc de Ciència - Internacional. 22.00 Àngel Casas Show. 24.00 Fi d'emissió.

DIMECRES

13.30 TV3, segona vegada: Informatiu cinema. 14.30 Telenotícies. 15.15 La duquesa de Duke Street: "Pobre Càtú!". 16.00 Aula visual (Repetició). 17.00 Mesura per mesura, de William Shakespeare. 19.30 Pobles de Catalunya: "La Roca del Vallès". 19.50 Fes Flash: Cinema d'animació. "Tin Tin". Escola de Circ. **Concurs.** 21.00 Telenotícies. 21.30 Magnum: "No juguem amb les nines xineses". 22.30 Identitats-Rastres. 23.30 Cicle de joves intèrprets catalans. 24.00 Fi d'emissió.

DIJOUS

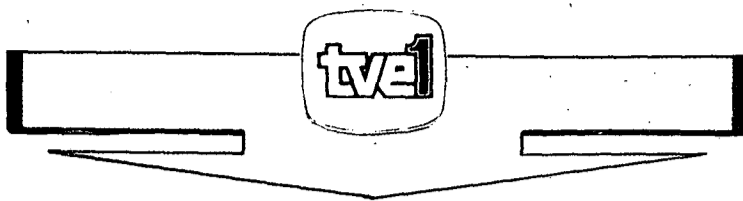
13.30 TV3, segona vegada: Àngel Casas Show. 14.30 Telenotícies. 15.15 La duquesa de Duke Street: "Una lliçó de maneres". 16.15 Aula visual. 19.30 Pobles de Catalunya: "Gavà". 19.50 Fes Flash - Cinema d'animació. "Tin Tin". Esports: Natació sincronitzada. Musical: Caustrofòbia. **Concurs.** 21.00 Telenotícies. 21.30 Històries imprevistes: "Pell". 22.00 A tot esport. 23.00 La bella Otero - Cap. 4.

DIVENDRES

13.30 TV3, segona vegada: A tot esport. 14.30 Telenotícies. 15.15 La duquesa de Duke Street: "Laments d'hivern". 16.00 Aula visual (repetició). 19.30 Digui, digui. 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. "Tin Tin". Espectacle juvenil. **Concurs.** 21.00 Telenotícies. 21.30 30 minuts. 22.00 Galeria oberta. 24.00 Fi d'emissió.

DISSABTE

16.00 Cinema d'animació. 16.30 Bojos per Califòrnia: "Emissora espectral". 17.30 La dona bionica: "L'important és guanyar". 18.30 Dibuixos animats. 19.00 Els autos i els homes: "Mecànics i artistes". 20.00 Retalls i ombolics: "Moda italiana". 20.30 L'arca ambulànt - Cap. 4. 21.00 Telenotícies. 21.30 **Concurs:** Tres i l'astròleg. 23.00 Telecinema: "Violació". 24.14 Fi d'emissió.

DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

10.00 Concert. 10.30 El dia del senyor - Santa missa. 11.30 Poble de Déu. 12.00 Estudi Estadi. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Dibuixos animats. 16.00 Volta Ciclista a Espanya. 16.45 Fama. 17.35 El Món. 21.00 Això és el que hi ha. 18.45 Gran Prix. Així és la Fórmula 1. 19.15 Estudi Estadi. 19.35 M.A.S.H. 20.00 Val més prevenir. 20.30 Curses de cavalls. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.45 Mike Hammer - "Imagen en negativo". 22.35 Estudi Estadi. 23.45 Autoretrat. 00.35 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Partida d'escacs. "La emboscada". 16.30 Volta Ciclista a Espanya. 17.35 Això és increïble. 18.15 Hola, nois! 18.20 Barri Sésamo. 18.50 El planeta imaginari. 19.20 Informatiu juvenil. 19.35 Pista lliure. 20.30 Consum. 21.00 Telediari. 2ª ed. 21.35 Volta ciclista a Espanya. 21.45 El superagent 86. 22.15 La III Guerra Mundial. Ep. 3. 23.10 Viure cada dia. 00.10 Telediari - 3ª ed. 00.30 Telesport. 00.40 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Partida d'escacs. "La connexió romana". 16.30 Volta Ciclista a Espanya. 17.25 Contes i llegendes. 18.25 Hola, nois! 18.30 Barri Sésamo. 18.55 Els electrofollets. 19.20 Informatiu juvenil. 19.30 Al mil per mil. 20.00 Telediari - 2ª ed. 20.25 Futbol: "Gales-Espanya". 22.30 Volta Ciclista a Espanya. 22.40 L'home i la Terra. 23.10 L'ocell espinós. Ep. 6. 24.00 Telediari. 00.20 Telesport. 00.30 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT ESTATAL

11.30 Retransmissió esportiva. Rugby. 13.00 "Novillada". 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Llargmetratge especial: "Pelusa". 17.05 Volta Ciclista a Espanya. 17.55 Lletxa menuda. 18.20 Hola, nois! 18.30 Barri Sésamo. 18.55 La cova dels forrellats. 19.15 Objectiu-92. 20.15 Informatiu juvenil. 20.30 Dintre d'un ordre. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Volta Ciclista a Espanya. 21.45 Sessió de nit. "Los viajes de Sullivan". 23.30 Els comptes clars. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.30 Testimoni. 00.35 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.25 Partida d'escacs. "Excavar el futuro". 16.30 Volta Ciclista a Espanya. 17.25 Generació 800. 18.15 Hola, nois! 18.20 Barri Sésamo. 18.45 El kiosk. 19.50 Informatiu juvenil. 20.05 L'art de viure. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Volta Ciclista a Espanya. 21.45 L'arca de Noé. 22.15 Aquí et vull veure. 23.10 A portada. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.30 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Estranys (20 episodis). "Recompensa". 16.30 Volta Ciclista a Espanya. 17.00 Altres llocs, altres camins. 17.25 Així és l'Òpera. 18.25 Hola, nois! 18.30 Barri Sésamo. 19.00 Scooby Doo. 19.25 Nosaltres. 19.55 Arabella. 20.25 Al galop. 21.00 Telediari - 3ª ed. 21.35 Volta Ciclista a Espanya. 21.45 Un, dos, tres... 23.45 L'empremta del crim. 00.30 Telediari - 3ª ed. 00.50 Telesport. 01.00 Barenboim. 01.10 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

11.00 La bola de cristall. 12.50 Loteria Nacional. 13.05 Gent jove. 14.30 Les Corts d'Espanya. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Lucky Luke. 16.05 Volta Ciclista a Espanya. 16.35 Primera sessió. "Pistolas en la frontera". 18.15 Els savis. 19.15 "V". "La conversión". 20.15 Telediari - 2ª ed. 20.35 Volta Ciclista a Espanya. 20.45 Festival d'Eurovisió. 23.30 Dissabte cine. "Inocentes con manos sucias". 01.20 Comiat.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Santa missa. 11.30 Miramar esportiu. 15.00 Recull informatiu. 15.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.30 A ple sol. 16.00 A ciència certa. 17.00 Estrenes TV - "Teleférico hacia la muerte". 18.55 Candy, Candy... 19.20 L'any en què vam néixer. 20.05 Zola. Ep. n.º 3. 21.05 El llegat del món àrab. 21.35 El Dominical. 22.30 Llargmetratge: "El amante de la muerte". 00.20 Metropoli. 00.55 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 Posta a punt. 19.45 Arc Iris. 20.00 Estadi 2. 20.30 La nit del cine espanyol. 1ª part: Comentaris. 2ª part: "El negro que tenía el alma blanca". 24.00 Últimes preguntes. 00.30 Resum informatiu. 01.00 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 Posta a punt. 19.45 Arc Iris. 20.00 Temps moderns. 21.00 Els veïns. "El niño". 21.30 Si jo fos president. 23.00 El cinquè genet. "El fantasma de Madame Crowl". 23.55 Dones per a una època. 00.25 Resum informatiu. 00.55 Comiat.

DIMECRES

13.30 La família Robinson. 11.00 Pel·lícula: "El fantasma de l'avió". 12.00 Veure món. 12.20 Tal com són. "Francisco Candel". 13.00 Taula de só. 13.30 Honorables ciutadans. 14.00 Informatiu - Comarques. 14.20 Informatiu - Miramar. 15.00 Dansa: "Ballet Heura". 16.00 Preguntes i respostes de la mort de Francesc Layret. 16.30 Somni d'un carrer. 17.00 Musical: Rafaela Carra. 17.30 Teatre: "El llumí d'or". 19.00 Connexió amb Madrid. **CIRCUIT ESTATAL** 19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 Posta a punt. 19.45 Arc Iris. 20.00 Taula d'anuncis. 20.30 Amb les mans a la massa. 21.00 Estudi obert: Homenatge. 23.00 Tatuatge: "El arte de amar". 24.00 Embull. Ep. 4. 00.25 Resum informatiu.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 Posta a punt. 19.45 Arc Iris. 20.00 A-Uan-Ba-Buluba-Balam-Bambu. 21.00 Fila 7. 22.05 Cine club. "Capricho". 00.10 Jazz entre amics. 00.45 Resum informatiu. 01.15 Temps de creure. 01.30 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.30 La clau. Tema: "Prohibido prohibir". 00.30 Resum informatiu. 01.00 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 La família Robinson. 11.25 Tres i no res. 11.50 Digui, Digui... 12.05 Benvinguts. 13.00 Musical: El Puma. 14.00 Recull informatiu. 15.00 Pleiteguensam. 15.30 Enric parada i fonda. 16.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

16.30 Estadi 2. 20.35 La finestra electrònica: "Los hijos de la gloria". 22.55 Concert 2. 02.00 Comiat.

Desitjo subscriure'm a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P

Remetre aquesta butlleta a:

Redacció i administració

C/..... 244 2ª B. BarCELONA-7 Tels 215 2739 - 2784 - 2805

Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc / Caixa

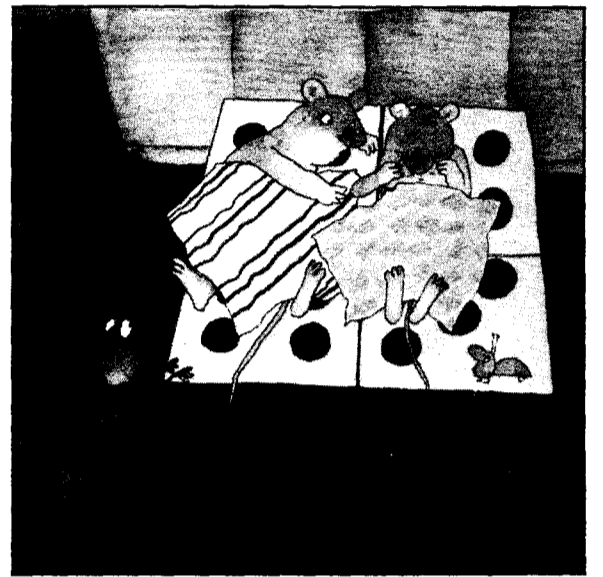
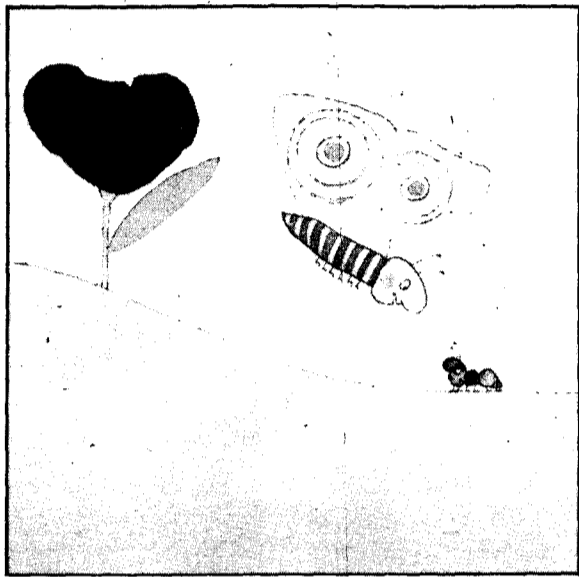
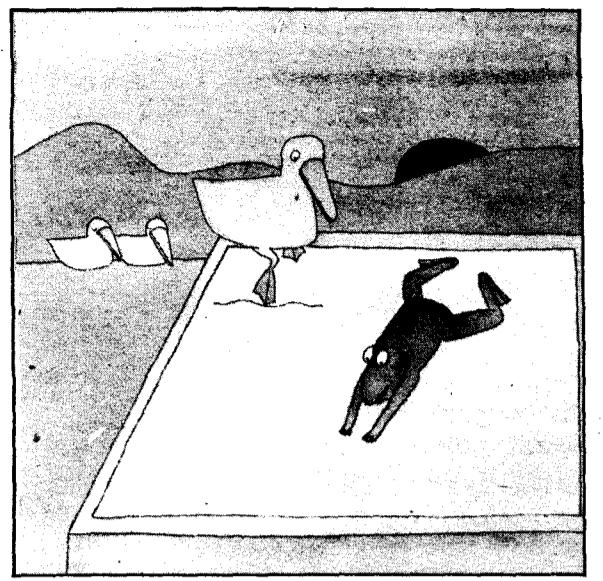
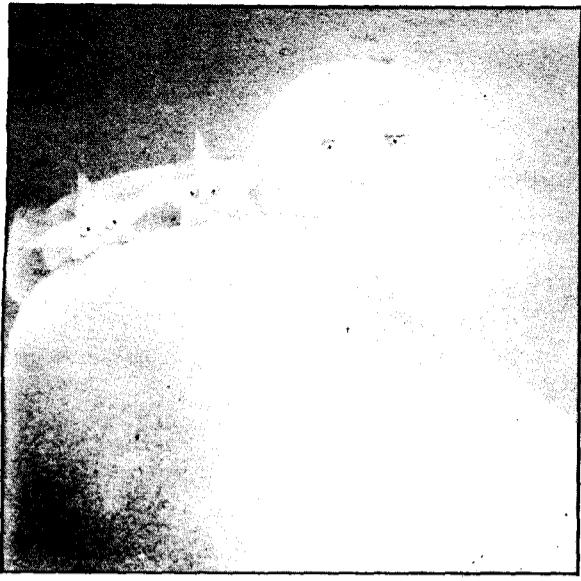
Agència

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a

nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Signatura

Títols publicats:

Cargol treu banya
 El ratolí golafre
 L'ocell fredolíc
 Rac rac, fa el corc
 El cuc poruc
 La formiga distreta
 El cucut bromista
 L'ànec i la granota
 L'ocell viatger

Aprendre a volar
 Festa grossa
 Cauen les fulles
 Ens podem quedar?
 El vestit blanc
 La lluna, la pruna
 L'aventura
 L'arc de Sant Martí
 L'ocell que torna

Contes d'imaginació amb text manuscrit
100 ptes. cada un.

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS

MATERNAL - PRE-ESCOLAR - EGB - BUP

Casp, 79 - 08013 Barcelona - Tels. 245 72 03 / 04